

9 770353 734051

INTERVJU

Dr. Bojan Cvelfar, direktor Arhiva RS str. 26-27

ŠPORT

Za senzacijo Slovenije zaslužen predvsem ŽKK Cinkarna Celje str. 18

AKADEMIJA ZDRAVEGA ŽIVLJENJA str. 33

Spreminjamo življenjski slog!

novi tednik radio celje 24alife

Št. 7 / Leto 73 / Celje, 15. februar 2018 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Žalski navijači na olimpijskih igrah

Slovske športnike na letošnjih olimpijskih igrah spodbuja skupina navijačev iz Žalca. Prvi med njimi je Aleksander Javornik – Žalski, ki je ustanovil Klub slovenskih navijačev. Njegovi člani bodo slovske športnike podpirali na različnih tekmovanjih. V okviru dvanajstdnevne odprave si bodo v Južni Koreji ogledali več tekem in navijali za naše športnike. str. 30

Foto: SHERPA

AKCIJA! NAJ MATURANTKA 2018 IN NAJ MATURANT str. 36-37

Potegujte se za skuter in električno rolko!

FRIMOBIL city center

AKTUALNO

Stavkovni val preplaval državo str. 2

Množično obiskani informativni dnevi str. 3

GOSPODARSTVO

Toper: legenda se vrača str. 5

Hitra cesta – pogoj za razvoj gospodarstva Saša regije str. 5

ROGAŠKA SLATINA

Kmalu razgledni stolp Kristal? str. 7

KULTURA

Deseti mednarodni festival podvodnega filma str. 10

NAŠA TEMA

Najbolj razvita občina Velenje, najmanj Solčava str. 12-13

POVEČANO POVPRASEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637

NOVO! TRANSPORT PO SLOVENIJI BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJH CENAH do 2,80 € + davek (bio + 0,30 €)
 Aktualne dnevne cene: biki do 3,50 € + davek
 Aktualne dnevne cene: telice do 3,40 € + davek
POVEČANO POVPRASEVANJE PO BIO ŽIVALIH (+ 0,30 €).

2 x v Evropi! **TEDESKA PRODAJA MALIH TELIČK; cca 200–250 kg!**

Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.
 Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

»Terme Dobrna so lani med slovenskimi naravnimi zdravilišči imele najvišjo zasedenost. Letno povprečje je znašalo 85 odstotkov.«

Aleš Semeja,
direktor Term Dobrna

»Veliko je zanimanja za gradivo nekdanje SDV oziroma Udbe.«

dr. Bojan Cvelfar,
direktor Arhiva RS

»Več kot potuješ, manj predsodkov imaš v glavi.«

Anja Cencelj,
varuška na Kitajskem

»Svetovno javnost želim opozoriti, da prihajamo iz lepe dežele, kjer živimo veseli ljudje, ki znamo pripraviti presečenja.«

Aleksander Javornik –
Žalski, Klub slovenskih
navijačev

»Ko se bodo pridružile Baričeva, Liščeva in Prezljeva, bomo v naslednjem desetletju krojili vrh evropske košarke.«

Damir Grgić,
selektor slovenske
ženske košarkarske
reprezentance in trener
ŽKK Cinkarna

ČETRTEK

SOBOTA

PETEK

NEDELJA

Vir: ARSO

Stavkovni val preplaval državo

Ta teden je prekipelo policistom, delavcem v zdravstveni negi in šolstvu

Prvi, ki so ta teden stavkali, so policisti. Čeprav jim je država pred časom prisluhnila in nekatere stvari uredila, še vedno prihaja do anomalij plačnega sistema v policiji. Policijski sindikat je tako pri stavkovnih zahtevah združil moči tudi s Sindikatom policistov Slovenije in vladi pokazal, da znajo policisti še kako dobro za svoje pravice stopiti skupaj. Vlada kljub pogovorom in opozorilom ne upošteva njihovih stavkovnih zahtev. Vsaj zaenkrat ne.

Med stavkovnimi zahtevami policistov je vzpostavitev razmerja v plačnem razredu med izhodiščnim delovnim mestom policista in drugimi

pooblaščenimi uradnimi osebami ter javnimi uslužbenci. In tudi ureditev vprašanja posebnega nagrajevanja za vsako leto opravljanja poklica s

policijskimi pooblastili, nadomestilo za dolžnost ukrepanja v vsakem času in izboljšanje pravic iz poklicnega zavarovanja ter ureditev pravic policista v kariernem sistemu. V ponedeljek so policisti po vsej Sloveniji spisali manj kazni niso denarno kaznovali, ampak le opozarjali. Toda stavka ni pomenila, da se policisti na nujne primere niso odzvali.

Kmalu naj bi čutili tudi bolniki

Dan kasneje, v torek, sta pri doseganju ciljev združila stavkovne aktivnosti tudi dva največja sindikata v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva v Sloveniji, to sta Sindikat delavcev v zdravstveni negi Slovenije in Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije.

Gre za zaposlene v bolnišnicah, zdravstvenih domovih, domovih starejših, centrih za socialno delo, posebnih socialno varstvenih

zavodih, lekarnah in tudi zdraviliščih.

Kaj zahtevajo?

Z dveurno stavko so v torek vlado še enkrat opozorili na svoje stavkovne zahteve. »Zahtevamo zvišanje plačnih razredov v okviru odprave anomalij v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva ter dvig plač iz naslova primerljivosti z zdravniškimi delovnimi mesti in odpravo vseh preostalih varčevalnih

ukrepov,« pojasnjuje generalni sekretar Sindikata delavcev v zdravstveni negi Slovenije Marjan Meglič.

Ob tem želijo doseči tudi uveljavitev kadrovskega standarda in normativov v praksi in višje plačilo dela na dan praznika, dela v nedeljo ter nočnega dela in ustrezno ureditev drugih dodatkov za manj ugodne delovne pogoje v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva. Med stavkovnimi zahtevami je tudi

določitev pravice do izplačila jubilejne nagrade za štirideset let delovne dobe. Če dogovora z vlado ne bo, bodo stavko zaostri z umikom soglasja za opravljanje dela preko polnega delovnega časa, zaposleni bodo dosledno uveljavljali tudi pravico do časa za strokovno pripravo na delo. Tudi prekinitve dela bodo vedno daljše, že zdaj v sindikatih napovedujejo tudi nove protestne shode.

SŠol

»Nismo nevidni!«

Na stranskem tiru zaradi strogih omejitev pri stavki so člani Sindikata delavcev v pravosodju, torej vsi zaposleni na sodiščih, tožilstvih, v zaporih in na državnem odvetništvu. Ti stavko podpirajo, tisti, ki so lahko, pa so se udeležili sredinega shoda, ki ga je v Ljubljani organiziral Sviz. »Naši zahtevi sta odprava diskriminacije zaposlenih v dejavnosti sodstva in sprostitev varčevalnih ukrepov. Opozarjamo vlado in delodajalce: čeprav nismo napovedali stavke, ste dolžni vzdrževati socialni dialog tudi z nami, nismo nevidni in nas ne morete izbrisati ter si tudi mi zaslužimo dostojno živeti v tem prostoru in času draga ljubica domovina, delamo pošteno, zahtevno in tudi nevarno delo,« sporočajo iz Sindikata delavcev v pravosodju. SŠol

Kljub stavki nudili varstvo

Včeraj so stavkali zaposleni v vzgoji in izobraževanju, ki so lani med prvimi napovedali prekinitve dela, če vlada ne bo prisluhnila njihovim zahtevam. Svoje nezadovoljstvo so izrazili tudi na opoldanskem protestnem shodu v Ljubljani.

Pogajanja doslej niso bila uspešna, Sviz v imenu svojih članov med drugim zahteva zvišanje osnovnih plač za dva do tri plačne razrede, to je od 8 do 12 odstotkov, ustrezno ovrednotenje razredniškega dela in regres za letni dopust v višini 1.200 evrov bruto za vse zaposlene z minimalno ali nižjo osnovno plačo.

Za stavko se je decembra opredelilo več kot 37 tisoč zaposlenih v približno 700 vzgojnih in izobraževalnih zavodih po Sloveniji. A to ni pomenilo, da so bile včeraj vse te ustanove zaprte. Vrtci so zagotavljali varstvo otrok, tudi v šolah niso zavrnili najmlajših in so jim omogočili varstvo in prehrano, če starši niso imeli druge možnosti. V šolah so tudi izvedli vnaprej načrtovane aktivnosti, kot so tečajji plavanja, smučanja in šola v naravi.

Precej hude krvi je v dneh pred stavko sprožila okrožnica ministrstva za izobraževanje, ki je vsebovala tudi priporočen seznam konkretnih del in nalog v času stavke. Sviz meni, da je ministrstvo s tem kršilo ustavno zagotovljeno pravico do stavke. Kot pravi Jelka Velički, predsednica glavnega stavkovnega odbora Sviza, zaposleni stavke niso želeli, saj so dolgo potrpežljivo čakali na dogovor, do katerega ni prišlo. Nekateri zaposleni menijo, da stavka ne rešuje glavnih težav v šolstvu, in je ne podpirajo. »Očitki so lahko upravičeni, mi smo se za stavkovne zahteve odločili po premisleku, zagotovo pa bi bile nujne tudi strokovne spremembe, a o tem se ne moremo pogovarjati zgolj na ulici,« pravi Jelka Velički. Glede zahteve ministrstva po nadomeščanju izpadlega dne v sindikatu še nimajo stališča, kot tudi še ni jasno, ali bo dan stavke plačan. »To je lahko eden od dogovorov v stavkovnem sporazumu. Če dan stavke ne bo plačan, ga zagotovo ne bomo nadomestili,« zaključuje sogovornica.

TC

Informativni dnevi naj bi mladim olajšali odločitev

V petek in soboto so tudi v srednjih in višjih šolah ter na fakultetah v regiji pripravili informativna dneva. Bodoči dijaki in študenti so lahko izvedeli vse tisto, kar jih je zanimalo, si ogledali prostore šol in prisostvovali pouku. Obisk je bil množičen, saj odločitev za nadaljnje šolanje ni enostavna.

V Savinjski regiji je za več kot 2.200 bodočih dijakov razpisanih več kot 3.100 prostih mest v srednjih šolah. Izbira je torej velika, a zanimanje mladih ne ustreza vselej razpisanim prostim mestom. Za nekatere programe je zanimanja vsako leto veliko ali celo preveč, drugod ostajajo mesta v šolah

nezasedena ali šole programov sploh ne izvajajo. Za prihodnje šolsko leto srednje šole v regiji ponujajo nekaj novosti. V Šolskem centru Šentjur se je mogoče vpisati v program Veterinarski tehnik. V regiji sta razpisana tudi dva vajeniška programa, in sicer Steklar v Šolskem centru Rogaška Slatina in Strojni mehanik v Šolskem centru Velenje. Mladi se morajo za srednjo šolo odločiti do 5. aprila.

Študenti s starši

Tudi za bodoče maturante, ki jih bo na Celjskem več kot 2 tisoč, je ponudba bogata, a glede na manjše število otrok je vsako leto tudi manj vpi-

snih mest v višjih in visokih šolah. V Celju tako Fakulteta za management Univerze na Primorskem ni razpisala vpisnih mest za študij v tukajšnji dislocirani enoti. V Srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko Šolskega centra Celje bodo začeli izvajati izobraževalni program Ustvarjalec modnih oblačil (poklicno-tehniško izobraževanje 3+2), v katerega se bodo lahko vpisovali dijaki, ki so predhodno že končali srednješolski izobraževalni program.

V višjih strokovnih šolah vsebinskih novosti ni. Kot pravi predsednik Skupnosti višjih strokovnih šol Slovenije Alojz

Razpet, je zanimanje za tehnični študij v porastu. »Mladi namreč spoznavajo, da se je treba odločiti za poklice, ki zagotavljajo delovno mesto.« Bistvena novost je le glede vpisnih rokov, prvi prijavi rok je zdaj podaljšan do 30. marca.

In kaj vse so bodoči študenti spraševali na informativnih dnevih? Razpet odgovarja, da je zanimivo, da tudi k njim prihajajo starši skupaj z bodočimi študenti in da ti najpogosteje sprašujejo o načinu študija, predmetniku, bivanju, prehrani ter seveda o možnostih zaposlitve po diplomi.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Maruša Golob iz Šmarja pri Jelšah:

»Po ogledu ekonomske šole bom šla še na Gimnazijo Celje - Center, ker me zanima program predšolske vzgoje, ter v srednjo kemijsko šolo. Mislim, da se bom odločila za predšolsko vzgojo, ker imam rada delo z otroki, a še nisem povsem prepričana. Pri 14 letih se je težko odločiti, kaj boš počel v življenju. Pri tem nam pomagajo starši in šolska svetovalna služba.«

Nik Vrešnjak iz Celje:

»Odločam se med Šolskim centrom Celje in ekonomsko šolo, kjer me zanima program ekonomskega tehnika. Imam težave, ker ne vem točno, kam bi šel. V podobnih težavah je večina mojih sošolcev. Nekaj pomoči nam nudi šola, a mogoče bi morali že v nižjih razredih začeti spoznavati srednje šole in poklice.«

Manca Oset iz Šmarja pri Jelšah:

»Ne najdem šole, ki bi povsem ustrezala mojim željam. Raje imam družboslovne predmete, rada nastopam, razmišljam tudi o medijski šoli in o gimnaziji v Rogaški Slatini. Starši in pedagogi govorijo, naj gremo na gimnazije, o drugih šolah pa ne izvem kaj veliko. Pri odločitvi se ne smeš ozirati na to, kaj je trenutno najbolj zaposlivo, ampak moraš slediti svojim željam. Pomemben je tudi prvi vtis o šoli.«

Večinoma so mladi prišli na ogled srednjih šol skupaj s starši. V Ekonomski šoli Celje so na primer po uvodni skupni predstavitvi dijaki otroke popeljali po šoli in jim predstavili delo, medtem ko so starši prisluhnili vodstvu šole in lahko vprašali, kar jih zanima.

novi tednik

Opravičilo naročnikom Novega tednika

Naročniki ste minuli teden prejeli dve položnici za plačilo naročnine za februar.

»Pri zadnjem izpisu je prišlo do neljube človeške napake odpiranja naročila in dvojne oddaje na pošto, za kar se naročnikom Novega tednika iskreno opravičujemo,« sporoča naš zunanji izvajalec, ki za našo medijsko hišo pošilja položnice. Naročnike, ki imate plačilo urejeno preko trajnikov, obveščamo, da transakcijski računi ne bodo dvakrat sbramenjeni.

Hvala za razumevanje.

novi tednik radio celje

NT&RC, d. o. o., Prešernova ulica 19, 3000 Celje

Hodiš po svetu z odprtimi očmi?

Rad/-a postavljaš vprašanja in iščeš odgovore

ter si več/-a pisanja in nastopanja

pred radijskim mikrofonom?

Zgrabi priložnost in nas prepričaj s kratkim življenjepisom.

V uredništvu Novega tednika in Radia Celje

iščemo

novinarko oziroma novinarka

z vsaj 7. stopnjo izobrazbe

Prijave s kratkim življenjepisom sprejemamo do 23. februarja na

radio@nt-rc.si ali tednik@nt-rc.si

ali na NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, s pripisom »Razpis za novinarka/novinarko«.

Nov seznam prednostnih razvojnih naložb

Svet Savinjske regije uskladi naložbe na podlagi potreb v občinah

Pred dnevi je razvojni svet Savinjske regije v Velenju kot prednostne naložbe potrdil mreže ekonomsko-poslovnih con, podjetniških inkubatorjev ter kolesarskih poti, protipoplavne ukrepe, čiščenje in odvajanje voda, zagotavljanje pitne vode in izboljšanje regionalne mobilnosti v Savinjski regiji.

Prav za slednjo prednostno naložbo je ocenjena vrednost najvišja, kot je povedal Branko Kidrič, predsednik Sveta Savinjske regije, sicer župan Občine Rogaška Slatina. »Gre za obvoznice večjih mest, šest projektov v tem okviru je vrednih 96 milijonov evrov. Glede na to, da gre za državne ceste, za uresničenje projektov pričakujemo, da bo država zagotovila dodatna sredstva,« je povedal Kidrič.

Skupna ocenjena vrednost prednostnih razvojnih naložb v Savinjski regiji, v okviru katerih je skupno 50 projektov, je 176 milijonov evrov. Za uresničenje projektov pričakujejo za približno 56 milijonov evrov sofinanciranja iz evropskih sredstev in državnega proračuna. Projekt bo mogoče

uresničiti do konca finančne perspektive 2020 in še tri leta kasneje.

Prednost infrastrukturnim projektom

Priprava teh projektov je potekala v precej drugačnih okoliščinah kot pri prvem do-

Prednostne naložbe v Savinjski regiji od leta 2018 do 2023 v milijonih evrov

Mreža ekonomsko-poslovnih con:	6,5
Mreža podjetniških inkubatorjev:	0,8
Vzpostavitev mreže kolesarskih poti:	18,5
Izgradnja obvoznice večjih mest:	3,5
Protipoplavni ukrep:	3,4
Čiščenje in odvajanje voda:	20,7
Zagotavljanje pitne vode:	2,3

govoru pred dvema letoma.

»V okviru takratnega operativnega programa smo projekte pripravljali brez predvidenega denarja, ker od vladne službe za kohezijo ni bilo jasnih navodil in pravil. Tako projektov nismo mogli pripraviti tako, kot smo si želeli. Ko je vlada spremenila operativni program, smo gradivo sredi minulega leta obravnavali na razvojnem svetu in na svetu regije ter pripravili seznam prednostnih naložb,« je pojasnila Iva Zorenč, direktorica Razvojnega centra Savinjske regije.

V kozjansko-obsoteljski susedstvi si od pogače 56 milijonov evrov evropskega in državnega sofinanciranja obetajo za približno 15 milijonov evrov. »Ta sredstva nameravamo izkoristiti za najnujnejše projekte, kot so širitev kanalizacijskega sistema in priključevanje na čistilno napravo, gradnja industrijske cone in kolesarskih povezav ter navezovalne ceste Dramlje-Šentjur. Upam, da bomo v pogovorih z ministrom tudi uspeli potrditi,« je župan Občine Šentjur Marko Diaci opredelil prednostne projekte za občino.

ROBERT GORJANC

»Terme Dobrna so lani med slovenskimi naravnimi zdravilišči imele najvišjo zasedenost. Letno povprečje je znašalo 85 odstotkov,« je zadovoljen direktor Aleš Semeja.

Lani kupovala, letos prodaja

DUTB išče kupca za delež, ki ga ima v Termah Dobrna – Zdravilišče tudi lani poslovalo dobro

Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB) skupaj z malim delničarjem Jernejem Potočnikom prodaja skoraj četrtno delnic Term Dobrna. Slaba banka ima v lasti malo več kot 23 odstotkov delnic, medtem ko Potočnik prodaja svoj 1,2-odstotni delež. Od lanskega aprila, ko se je končala prevzemna ponudba, večino Term Dobrna obvladuje družba Alea Inženiring, ki je v lasti celjskega odvetnika Dušana Korošca. Ta razpis slabe banke še proučuje in se bo o tem, ali bo poslal ponudbo za nakup delnic, odločil šele v prihodnjih tednih.

Slaba banka je do delnic Term Dobrna prišla lani z unovčenjem zastavne pravice za poplačilo terjatev do propadlega Zvona Ena. Prevzemne ponudbe Alea Inženiring ni sprejela, ampak je objavila celo svojo ponudbo in za delnico ponudila višjo ceno kot celjsko podjetje. To naj bi, je bil takrat prepričan Dušan Korošec, delničarje nekoliko zmedlo in ponudbo Alea jih je sprejelo

le 41. Med njimi je največji delež imela družba Sanatus v lasti celjskega podjetnika Aleksandra Jančarja. Korošec je tako svoje lastništvo v Termah Dobrna povečal na malo več kot 67 odstotkov.

Nekaj delničarjev je sprejelo ponudbo DUTB, ki je svoj lastniški delež z 21,4 odstotka povečala na 23,4 odstotka. V slabi banki so takrat pojasnili, da so se za ponudbo za odkup delnic odločili zaradi povečanja vrednosti deleža, ki so ga že imeli v zdravilišču. Tokrat na naše vprašanje, zakaj te delnice zdaj prodajajo, niso odgovorili, češ da podrobnosti o primerih, ki še niso končani, ne razkrivajo. Dodali so le še načelno pojasnilo, da svoje premoženje vedno prodajajo takrat, ko ocenijo, da so razmere na trgu najprimernejše.

V družbi Alea Inženiring še ne vedo, ali bodo oddali ponudbo za odkup delnic Term Dobrna. Dušan Korošec je povedal, da razpis slabe banke še proučujejo. Časa za oddajo ponudbe je še kar nekaj, saj razpis traja do 19. marca.

Odgovora na vprašanje, zakaj po njegovem mnenju slaba banka prav zdaj prodaja svoj delež, Korošec nima, saj za to, kot pravi, nima dovolj informacij.

Še ena zvezdica

Uradnih podatkov o tem, kako so lani poslovali v Termah Dobrna, še ni, saj se mora družba držati pravil poročanja, ki jih določa ljubljanska borza. Ob polletju so imeli 4,5 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je bilo 9 odstotkov več kot v enakem predlanskem obdobju, čisti dobiček, ki je znašal 137 tisoč evrov, pa je bil višji za polovico. Direktor Aleš Semeja pravi, da so tudi z rezultati ob koncu leta zadovoljni, še zlasti so ponosni na najvišjo zasedenost med slovenskimi zdravilišči. Terme Dobrna so dobro začele tudi leto 2018. Konec januarja je njihov hotel Park dobil še eno zvezdico, tako da ima zdaj štiri.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (GrupA)

Tudi milijarder Soros noče Tuša

Banke ustavile prodajo terjatev – Prihodkov manj, dobička več

Konzorcij bank upnic je ustavil prodajo terjatev do Skupine Tuš. Nazadnje je v postopku ostal le sklad v lasti svetovno znanega vlagatelja in milijarderja Georga Sorosa, ki bi ponudbo moral oddati do 20. januarja, a je konzorcij obvestil, da se umika. Največje upnice Tuša so Skupina NLB, Addiko Bank in Abanka. Ta zdaj svoje terjatve do celjskega trgovca prodaja sama.

Abanka prodaja terjatve do treh Tuševih družb v skupni višini malo manj kot 61 milijonov evrov. Od tega znašajo terjatve do Engrotuša 15,5 milijona evrov, do Tuš Nepremičnin 35,7 milijona evrov in do podjetja Tuš Beograd 9,6 milijona evrov. Vse terjatve so zavarovane, Abanka pa bo nezavezujoče ponudbe zbirala do konca februarja.

Skupina Tuš po podatkih, ki veljajo za konec leta 2016,

bankam dolguje približno 300 milijonov evrov. Zaradi ustavitve prodaje terjatev naj bi v Tušu že pripravljali nov predlog sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

Plačali že več kot 300 milijonov evrov

Za razliko od prejšnjih let, ko podatkov o poslovanju niso hoteli razkriti, so iz Tuša te dni sporočili, da je skupina lani ustvarila 493 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje in 6,2 milijona evrov čistega dobička. Prihodki so nekoliko nižji kot predlani, razlog naj bi bila prodaja trgovin v Makedoniji. Čisti dobiček

je od predlanskega višji za 30 odstotkov. Leta 2016 je dobiček znašal 4,8 milijona evrov, leta 2015 pa je skupina imela 4,3 milijona evrov izgube. Skupina je lani imela tudi višji dobiček iz poslovanja pred amortizacijo. Znašal je 19,7 milijona evrov, kar je za petino več kot predlani. Najvišjo rast, kar 102-odstotno, je imel EBITDA v trgovinski dejavnosti, s katero je skupina tudi ustvarila največ prihodkov.

V Tušu pravijo, da redno izpolnjujejo vse svoje finančne obveznosti in da so od leta 2011 bankam upnicam poplačali že več kot 300 milijonov evrov.

J1

Državno tožilstvo je doseglo začasno prepoved prodaje ali obremenitve nepremičnin, ki so v lasti direktorja in lastnika Engrotuša Mirka Tuša. Prepoved je povezana z več postopki, ki jih tožilstvo vodi proti Tušu zaradi suma storitve kaznivih dejanj, povezanih z blagovno znamko Tuš.

Velika podpora stavki

Sindikata kovinske in elektroindustrije je končal zbor delavcev v Gorenju, zaključuje tudi zbiranje podpisov za stavko. Zaposleni v proizvodnih programih so stavko doslej podprli več kot 90-odstotno, potem ko jim je uprava konec januarja odpovedala podjetniško kolektivno pogodbo.

Predstavniki sindikata v Gorenju Žan Zeba je pojasnil, da so bili zbori zelo dobro obiskani in zelo koristni, saj so sindikalisti zaposlenim odgovorili na številna vprašanja. Sindikat je na upravo naslovil pismo, v katerem jo poziva, naj prekliče sklep odpovedi podjetniške kolektivne pogodbe in naj znova sede za pogajalsko mizo. S sklepi glede nadaljnega delovanja bo sindikat počakal do 21. februarja. Po besedah Žana Zebe je podpora stavki v proizvodnih programih izredno velika, več kot 90-odstotna. »Zaposlenim smo povedali, da je stavka interesna in da ni plačana. Pa tudi to, da je skrajni ukrep, ki ga lahko izvedemo, čeprav si tega ne želimo. A če se z upravo ne bomo mogli dogovoriti, bomo stavkali.« V tem tednu zbor delavcev sklicuje še upravo, ki na srečanjih z zaposlenimi predstavlja rezultate lanskega poslovanja in svoje razloge za odpoved kolektivne pogodbe. Spomnimo, da bo ta veljala do sprejetja nove kolektivne pogodbe oz. največ leto dni, torej do avgusta 2019.

TS

Šo polovico gostišča odkupili Štormanovi?

Odvetnici Alji Markovič Čas, ki vodi osebni stečaj Zvoneta Štormana, je že v prvem poskusu uspelo prodati premoženje, ki ga je nekoč znan gostinec imel v Šempetru. Upraviteljica nepremičnin ni prodajala kot celoto, ampak v treh sklopih – stanovanjsko-gostinsko stavbo s pripadajočim zemljiščem in pomožnimi objekti, starejšo stanovanjsko hišo in približno tisoč kvadratnih metrov kmetijskega zemljišča.

Ker je Zvone Štorman že pred stečajem polovico svojega premoženja v Šempetru prenesel v last soproge Ljudmile in hčere Anamarije, je bilo na dražbi naprodaj le pol gostinskega lokala, pol hiše in pol kmetijskega zemljišča. Dražbe sta se udeležila dva kupca in vsak od njiju je kupil del premoženja. Alja Markovič Čas njunih imen ne želi razkriti, dokler o poteku dražbe ne bo obvestila sodišča.

Ker sta Ljudmila in Anamarija Štorman na vse tri nepremičnine imeli predkupno pravico, bi lahko sklepali, da sta najverjetneje kupili še drugo polovico premoženja, ki od stečaja ni bila več v lasti družine. Predkupno pravico na nekaterih parcelah sta imeli tudi Občina Žalec in Republika Slovenija. Stečajna upraviteljica je vse tri nepremičnine prodala po izključni ceni. Polovica gostinskega lokala, ki ga ima od leta 2015 v najemu podjetje Štorman v lasti druge Štormanove hčere Elizabete, je bila prodana za 145 tisoč evrov, polovica stanovanjske hiše za 31 tisoč evrov in polovica kmetijskega zemljišča za 1.400 evrov.

J1

Letos nižja rast

Celjske mesnine so lani prihodke od prodaje povečale za 10 odstotkov, čistega dobička imajo toliko kot leta 2016, to je 1,9 milijona evrov.

Direktor Izidor Krivec pravi, da sta tolikšna rast prihodkov in tudi višina čistega dobička velik uspeh. Cene surovin, zlasti svinjskega mesa, so se lani zelo povišale, pri čemer temu niso mogli slediti s svojimi cenami.

Desetodstotno povišanje pomeni, da so Celjske mesnine lani ustvarile približno 86 milijonov evrov prihodkov. Krivec pravi, da tudi letos pričakujejo rast prihodkov, vendar najverjetneje ne bo tolikšna kot lani. V Celjskih mesninah tudi za letos načrtujejo nekaj naložb. V pršutarni Lokev na Krasu bodo povečali zmogljivosti, v Celju pa bodo nadaljevali posodabljanje tehnološke opreme.

J1

Sedmi poskus za Garant

Stečajni upravitelj Garanta Tomaž Kos je začel novi krog prodaje nepremičnin, ki so še ostale na območju nekdanje tovarne na Polzeli. Za upravno stavbo s trgovino, večji skladiščni del z dvoriščem ter gasilski dom s parkiriščem kupce spet išče z zbiranjem zavezujočih ponudb. Izhodiščne cene so tokrat spet nekoliko nižje.

Tomaž Kos je nepremično premoženje Garanta, ki še ni dobilo novega lastnika, doslej prodajal že šestkrat – trikrat v okviru celotnega kompleksa in trikrat kot posamezno enoto. Lani konec leta mu je uspelo prodati približno polovico kompleksa. Za 1,3 milijona evrov ga je kupilo podjetje Edit iz Braslovč, ki se ukvarja z veleprodajo pakirnega materiala za varovanje izdelkov. Prodajni postopek je že končan, saj je sodišče te dni sprejelo sklep o izročitvi nepremičnine.

Tomaž Kos bo v sedmem poskusu 11 tisoč kvadratnih metrov velik skladiščni del z dvoriščem poskušal prodati za najmanj 526 tisoč evrov, kar je skoraj 250 tisoč evrov pod ocenjeno likvidacijsko vrednostjo. Izhodiščna cena za upravno stavbo s trgovino, ki jo ima že nekaj časa v najemu podjetje Matis pohištvo, je tokrat 250 tisoč evrov, za gasilski dom in parkirišče pa je izhodiščna cena malo več kot 54 tisoč evrov.

J1

Legenda se vrača

Konec marca v Celju nova, še večja Toprova prodajalna – Kmalu tudi šivalnica?

Za zimske olimpijske igre leta 1984 v Sarajevu je takrat velika tovarna Toper iz Celja v celoti ali vsaj delno opremila deset reprezentanc. Šestindvajset let kasneje je oblačila z blagovno znamko Toper na zimskih OI v Vancouveru nosila le slovenska reprezentanca, na letošnjih OI ene najbolj prepoznavnih znamk, nastalih na Celjskem, ni. Morda bo čez štiri leta drugače, saj se je lastnica novega Topra in blagovne znamke Toper odločila, da bo v Celju obudila nekdanjo slavo športnih oblačil. Za začetek z novo, večjo in s sodobno prodajalno v središču mesta.

Sara Stepanjan, lastnica in direktorica podjetja Toper, ki ga z nekdanjo celjsko tovarno povezuje ime in podoben program, je že predlani, ko je v Stanetovi ulici v Celju odprla prodajalno, dejala, da bi rada v mestu postavila tudi manjšo proizvodnjo. Ali bo to tudi storila, še ni znano, saj je o vsebini, ki jo načrtuje za novo prodajalno v središču mesta, še zelo skrivnostna.

Za zdaj je znano le, da bo nova Toprova prodajalna zaživela predvidoma konec marca. Sara Stepanjan je najela prostore nekdanje prodajalne Borovo na Glavnem trgu, ki jih je sredi leta 2016 na javni dražbi za 112 tisoč evrov kupila

Ob odprtju prve prodajalne v Celju junija 2016 je lastnica Topra Sara Stepanjan (na sredini) dejala, da želi v mestu obuditi tudi proizvodnjo športnih oblačil in oblačil za prosti čas. Bo letos svojo željo uresničila?

Mestna občina Celje. Kaj vse bo poleg prodajalne v teh prostorih, ki imajo v pritličju in nadstropju 256 kvadratnih metrov površin, lastnica Topra še ne želi razkriti. Glede na njeno napoved, da bodo prostore poimenovali Hiša legend,

bo v njih zagotovo še marsikaj drugega kot zgolj trgovina s športnimi oblačili.

Od Celja do Kranja

Blagovna znamka Toper ima burno zgodovino. Po stečaju tovarne

leta 1992 je za nekaj časa šla v pozabo, nato jo je leta 1998 kupil Peter Privšek, eden zadnjih direktorjev Topra. Načrtoval je, kako bo obudil priznano športno znamko, ne le v Sloveniji, ampak tudi na prostoru nekdanje Jugoslavije, vendar tudi

njemu Toper ni prinesel uspeha. Leta 2003 je šlo njegovo podjetje v stečaj in blagovna znamka je bila spet naprodaj. Šele leta 2008 jo je kupilo ljubljansko podjetje Lohnko in napovedalo, da ji bo vrnilo slavo iz osemdesetih let. Podjetju je prodaja nekaj časa uspevala, obleklo je celo slovensko reprezentanco na zimskih olimpijskih igrah v Vancouveru. Ko je leta 2013 Lohnko, ki je večinoma šival za druge naročnike, nepričakovano pristal v stečaju, je blagovno znamko in večino zaloge kupila Sara Stepanjan in v Kranju ustanovila podjetje z enakim imenom.

Še vedno cenjena

Novi Toper je majhna družba, njeno poslovanje je uspešno. Po zadnjih dosegljivih podatkih je leta 2016 ustvarila malo več kot milijon evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je petkrat več kot v prvem letu delovanja. V Sloveniji ima štiri prodajalne, oblačila pa šiva v Bolgariji, kjer je del proizvodnje imel že prejšnji lastnik te blagovne znamke. Svoja oblačila večinoma prodaja v Sloveniji, vendar se širi tudi na druga tržišča, zlasti v države nekdanje Jugoslavije, kjer je blagovna znamka Toper še vedno zelo cenjena.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Prvo desetletje v znamenju tretje razvojne osi

V Velenju opozarjajo, da brez hitre ceste ne bo nadaljnega razvoja gospodarstva Saša regije

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica (SŠGZ), ki pokriva območje desetih občin Saša Regije, in sicer tri šaleške in sedem zgor-njesavinjskih, obeležuje 10. obletnico delovanja. V zbornici kot največji dosežek zadnjega desetletja izpostavljajo prizadevanja za tretjo razvojno os, ki so privedla do sprejema državnega prostorskega načrta.

Do gradnje hitre ceste med avtocesto A1 in Velenjem ter naprej proti Koroški naj bi prišlo do leta 2023. V zbornici upajo, da bo država res držala obljubo in cesto zgradila v predvidenem času. Gradnja ustrezne infrastrukture je po besedah direktorja SŠGZ Francija Kotnika še posebej pomembna zato, ker približno 60 odstotkov gospodar-

stva Saša regije predstavljajo predelovalne dejavnosti, ki imajo zelo intenzivno logistiko. »Brez kakovostne prometne infrastrukture nadaljnega razvoja podjetij ne more biti,« meni Kotnik.

Zbornica se je v zadnjem desetletju posvečala tudi področju izobraževanja in zagotavljanju ustreznih kadrov za potrebe gospodarstva Saša regije. Struktura tega gospodarstva je v primerjavi z gospodarstvom na ravni države izrazito netipična. Predelovalne dejavnosti, a tudi energetika in gradbeništvo, potrebujejo predvsem tehnični kader, poudarja Kotnik. »Pretekla leta smo si prizadevali, da bi motivirali več mladih, da bi se odločili za tehnične poklice. In da bi izobraževanje vključevalo večji delež praktičnega

SŠGZ pod svojim okriljem povezuje 105 članov. Ti po številu zaposlenih in obsegu prihodkov predstavljajo dve tretjini gospodarstva Saša regije.

pouka. Ko mladi kadri pridejo v podjetja, morda so tu izjema diplomanti višjih šol, imajo premalo praktičnih veščin. To pomeni, da podjetja potrebujejo precej časa, da jih usposobijo za samostojno delo.« SŠGZ se je v zadnjih letih delovanja posvečala še različnim pobudam za spreminjanje zakonodaje in se trudila, da bi izpolnila pričakovanja svojih članov.

Pet prednostnih smernic

Po lanski volilni skupščini je predsednico SŠGZ Cvetko Tinauer zamenjal Blaž Nardin, ki sicer prihaja iz Skupine Gorenje. S strokovno službo zbornice je nadaljnje dejavnosti zasnoval v petih vsebinskih sklopih. Na prvem mestu je krepitev članstva, predvsem med srednjimi in malimi podjetji, ki imajo potencial rasti. Zbornica se bo zavzemala še za spodbujanje podjetništva, s katerim je neposredno povezana rast števila delovnih mest. Na tem področju se

SŠGZ že nekaj let povezuje z lokalno skupnostjo, a tudi z regijskim podjetniškim inkubatorjem. Povezavo so še okrepili, saj je direktorica Saša inkubatorja članica upravnega odbora SŠGZ in tudi podpredsednica. »Podjetništvo spodbujamo tudi s podjetniškim svetovanjem, ki ga s partnerji na širšem območju Savinjske regije izvajamo v okviru projekta Spot, ki ga financira javna agencija Spirit Slovenija.

Med prednostnimi vsebinskimi sklopi je tudi spodbujanje inovativnosti oziroma inovacij. SŠGZ je objavila že 19. razpis za zbiranje in ocenjevanje najboljših inovacij v Saša regiji. Zbornica si bo prizadevala tudi za izobraževanje za gospodarstvo potrebnega kadra. Tej problematiki bo letos posvetila že tradicionalno razvojno konferenco. Še naprej se bo zavzemala za urejanje infrastrukture, kjer bosta seveda v ospredju tretja razvojna os in gradnja poslovnih con.

TINA STRMČNIK

»Po uvedbi prostovoljnega članstva v gospodarskih zbornicah se je bistveno zmanjšalo tudi članstvo v SŠGZ. Ostali so člani, ki se zavedajo, da gospodarski subjekti le povezani lahko dosežejo spremembe, da bi se poslovno okolje v regiji izboljšalo v njihov prid,« pravi direktor SŠGZ Franci Kotnik.

novi tednik radio celje

NT&RC, d. o. o., Prešernova ulica 19, 3000 Celje

Si kreativen/-na, vztrajen/-na in iznajdljiv/-a?

Verjameš vase in v svoje sposobnosti trženja?

Imaš izkušnje na področju trženja medijev in

vsaj 6. stopnjo izobrazbe ekonomske ali komercialne smeri?

V medijski hiši
Novi tednik in Radio Celje
iščemo sodelavca oziroma
sodelavko, ki zna prepričati
in prodati -

TRŽNIKA

Prijave s kratkim življenjepisom sprejemamo do 28. februarja na naslovu razpis@nt-rc.si ali na

NT&RC, d.o.o., Prešernova ulica 19, 3000 Celje, s pripisom »Razpis za tržnika«.

Ekipi učnih podjetij Vesele tačke ...

... in Slovenija wood

Za zdaj vaja, kasneje zares

Mednarodni sejem učnih podjetij v Golovcu že dvanajsto leto

CELJE – Kako se najbolje pripraviti na izzive, ki jih danes postavljajo podjetja, ko se mladi znajdejo v delovnem okolju? In kako ustanoviti svoje podjetje, če je podjetniška ideja prava? Dobro je imeti čim več teoretičnega znanja, pri čemer je poznavanje delovanja podjetja na osnovi lastnih izkušenj še posebej dragoceno. Učna podjetja, ki jih po zgledu pravih podjetij ustanovijo in vodijo dijaki, bodoči ekonomski tehniki, so priložnost za tovrstno učenje. Vsako leto se najboljšše ekipe iz vse Slovenije in tudi tujine predstavijo na sejmu učnih podjetij v Celju.

Letošnji sejem je bil že dvanajstič po vrsti in sta ga v dvorani Golovec pripravili Ekonomska šola Celje in Centrala učnih podjetij Slovenije (Cups). Predstavilo se je več kot 30 domačih in 17 tujih učnih podjetij. Gostje so prišli iz sosednjih in tudi bolj oddaljenih držav,

kot so Romunija, Bolgarija in Litva.

Leseni spominki ...

Slovenija wood je skupina dijakov Ekonomske šole Celje poimenovala svoje učno podjetje, v katerem je želela kupcem približati izdelke iz lesa, povezane s celjsko zgo-

dovino. Kot je povedal eden od »zaposlenih« v podjetju, tretješolec **Rožle Oštir**, je to odlična priložnost za pridobivanje podjetniških sposobnosti in učenje mednarodnega poslovanja. Mentorica **Andreja Tanšek**, učiteljica ekonomskih predmetov, je pojasnila, da pred ustanovitvijo vsakega učnega podjetja naredijo raziskavo trga in to so storili tudi tokrat ter ugotovili, da v regiji primanjkuje lesenih izdelkov na temo celjske zgodovine. Ob tem so imeli v mislih tudi ohranjanje domačih delovnih mest, skrb za trajnostni razvoj regije in izobraževa-

nje ter opozarjanje na bogato celjsko zgodovino. »Dijaki imajo tak način pouka radi, pravijo, da se tako več naučijo. Čutijo pripadnost ekipi, vsak ima svoje zadolžitve in skupaj so lahko uspešni.« Za mentorje je to zahtevna naloga, pravi Tanškova, saj je treba poznati številna področja in spremljati novosti, a hkrati se tudi sama veliko nauči od dijakov.

... »Pet box« in adrenalinski park

Iz iste šole se je predstavljalo tudi učno podjetje Vesele tačke, ki je zasnovalo mesečno škatlo presenečenja za pse in mačke, to je »Pet box«. Kot je povedala dijakinja **Maja Mušič**, so si prvi v Evropi zamislili

tačen način mesečne prodaje hrane, kozmetike in igrac za domače ljubljence. Kar dva meseca smo na začetku porabili, da smo prišli do prave ideje. Vsi smo ljubitelji živali in jih imamo doma, zato se nam je zdela ta ideja dobra in bi po mojem mnenju lahko uspešno zaživela.« Žal ji je le, da je priljubljeno praktično delo v učnem podjetju le v programu tretjega letnika.

Iz velenjskega šolskega centra oziroma šole za storitvene dejavnost je prišla ekipa učnega podjetja Bober, ki je pozornost zbudila že s kostumi bobrov, v katerih je skrbela za promocijo istimenskega adrenalinskega parka. Dijak **Gašper Topčič** je povedal, da je znanje, ki

ga s tem dobijo, dragoceno, saj se naučijo vsega, kar je treba vedeti za ustanovitev lastnega podjetja.

Podobnih domislic je bilo na sejmu še veliko, dijaki so na izvirne načine predstavljali svoje podjetniške ideje, ki so bile res imenitne. Kot pravi vodja Cupsa **Mateja Kapitler**, je tovrstno nabiranje izkušenj dragoceno pri kasnejšem iskanju zaposlitve, saj delodajalci iščejo kandidate, ki so sposobni dela v skupini in so samoiniciativni, ciljno usmerjeni, motivirani, pozitivno naravnani, hitro ucljivi, imajo delovne navade ter so čustveno zreli. Vsega tega se dijaki učijo prav v učnih podjetjih.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Širitev mreže e-polnilnic

MOC do infrastrukture za električna vozila s sredstvi Eko sklada

CELJE – V okviru načrtnega uveljavljanja zelenih mobilnostnih tehnologij je občina na parkirišču ob Spodnjem gradu namestila tri polnilnice za električne avtomobile. Ena je namenjena potrebam občinske uprave, drugi dve sta javni in ju že lahko uporabljajo vsi vozniki električnih avtomobilov in taksisti.

Celjska občina je kot investitorica poskrbela za gradbena dela za napeljavo električne energije do polnilnih postaj, sicer pa v projektu sodeluje podjetje Petrol, ki je upravljalec in skrbnik polnilnic. Na vsaki polnilnici se lahko istočasno polnita dva električna avtomobila, polnjenje je brezplačno, za uporabo je potrebna identifikacija s Petrolovo kartico elektromobilnosti ali s spletno aplikacijo OneCharge, ki med drugim omogoča pregled stanja in zasedenosti vseh polnilnic v Petrolovem omrežju.

Naprava za polnjenje električnih vozil na parkirišču Spodnji grad.

Trem električnim polnilnicam bodo sledile nove. Kmalu bo polnilnica vzpostavljena v Vrunčevi ulici, kasneje še na

parkirišču Ulice XIV. divizije in na parkirišču Zagata.

Spodbude za e-taksiste

Celjska občina se je lani s šestimi polnilnimi postajami prijavila na javni poziv Eko sklada. Ta financira sto odstotkov vrednosti cene za posamezno polnilno postajo do vrednosti 3 tisoč evrov. Občina je pred dnevi od Eko sklada dobila odločbo o dodelitvi 18 tisoč evrov nepovratnih sredstev za nakup šestih električnih polnilnih postaj. V MOC so sicer svoj voznik park opremili z dvema električnima avtomobiloma in dvema električnima kolesoma.

S sprejetjem novega Odloka o taksi službah, ki bo začel veljati letos, bodo v MOC k elektromobilnosti spodbujali tudi taksiste. Tisti, ki bodo upoštevali eko standarde in bodo vozili električne avtomobile, bodo plačevali bistveno nižjo pristojbino. Letos v občini načrtujejo tudi delno subvencioniranje stroškov nakupa električnih vozil za avtotaksiste.

ROBERT GORJANC
Foto: MOC

Nastaja logistični center

NAZARJE – Družba BSH Hišni aparati je začela januarja v bližini tovarne graditi poslovno-logistični center. Stavba, ki bo obsegala 4.300 kvadratnih metrov novih površin, bo namenjena za skladiščenje izdelkov.

Gradnja bo predvidoma končana do oktobra letos. Vrednost naložbe znaša 4,5 milijona evrov, v logističnem centru bo družba zaposlila dvanajst novih sodelavcev. »Logistični center bo razbremenil obstoječe proizvodne prostore. To bo omogočilo nadaljnji razvoj tovarne v Nazarjah,« je odgovoril **Matija Petrin**, direktor družbe, ki je odgovoren za tehnično področje.

BJ, foto: GrupA

Gradnja novega poslovno-logističnega centra BSH Hišnih aparatov bo predvidoma končana do letošnjega oktobra.

Na svetovni turistični zemljevid z razglednim stolpom Kristal

Arhitekturno atrakcijo bi lahko zgradili v naslednjih štirih ali petih letih

ROGAŠKA SLATINA – Na zadnji seji so se svetniki občine seznanili z idejnim projektom razglednega stolpa Kristal. Gre za projekt, s katerim želi občina povečati turistični obisk, povečati zasedenost nastanitvenih zmogljivosti in povečati prepoznavnost Rogaške Slatine v Sloveniji ter tujini. Hkrati bi občina postala tudi bolj priljubljen cilj dnevnih gostov in izletnikov.

Z gradnjo razglednega stolpa bi prostoru, kjer je stala stara glasbena šola, dali novo vsebino, z imenom stolpa pa bi se poklonili skoraj stoletni tradiciji kristala v Rogaški Slatini. Župan **Branko Kidrič** pravi, da je idejna zasnova tudi v svetovnem merilu nekaj posebnega. »Višina razgledišča bi bila sto metrov nad tlemi. V pritličnem delu bi bil sprejemni prostor za prodajo kart in trgovina s spominki. Stolp bi bil opremljen z dvema dvigalom, eden od teh bi bil panoramski. Na prvi razgledni plošči bi uredili kavarno in slaščičarno po zgledu nekdanje kavarne na vrhu Terapije. Nadstropje višje, prav na vrhu stolpa, bi bila razgledna terasa z možnostjo prehoda v zunanji del terase.« Za najbolj pogumne bi del kavarniških tal opremili tudi s stekleno ploščo. Sam razgled pa bi

bil v največji meri poklon staremu zdraviliškemu središču s parkom in cvetličnimi zasaditvami.

Kot Eifflov stolp ali žalska fontana

Ocenjena vrednost stolpa je 2,1 milijona evrov. Glede na to, da bo občina še v tem letu končala projekt Poslovnega centra Vrelec, ki ga je v višini 2,3 milijona evrov v celoti financirala sama, bi stolp lahko postavili v naslednjih štirih ali petih letih. »Vendar je v tem trenutku o finančni konstrukciji še prehitro govoriti. Občinskemu svetu smo zaenkrat namreč predstavili le idejno zasnovo. Nadaljnje faze umeščanja in projektiranja bodo pokazale, ali je projekt za kraj smiseln in sprejemljiv. Izdelali bomo podrobni prostorski načrt, kjer bodo svoje mnenje lahko podali tudi občani oziroma širša javnost,« je še dejal Kidrič.

Kljub redkim pomislekom, kako bo s parkirišči in z umestitvijo stolpa med obstoječo slatinsko arhitekturo, so svetniki gradnjo stolpa večinoma sprejeli z navdušenjem. »Tudi nad Eifflovim stolpom v Parizu in fontano piva v Žalcu so ljudje sprva vihali nos,« smo slišali. Pot do stolpa je sicer še dolga, a kot kaže obetavna.

StO, foto: Občina Rogaška Slatina

S 106 metri višine bi bil razgledni stolp Kristal najvišja stavba v Sloveniji. Trenutno je najvišja stavba pri nas 89 metrov visoka Kristalna palača v ljubljanskem BTC.

Posodobljena mobilna aplikacija ECE mobil zdaj še bolj po meri uporabnika

Od januarja lahko uporabniki mobilne aplikacije ECE mobil uporabljajo posodobljeno verzijo 2.2., ki vsebuje nove funkcionalnosti. Več kot 15.000 lastnikov pametnih telefonov, s programsko opremo iOS in Android, si je do sedaj naložilo aplikacijo, ki je prva ponudila možnost upravljanja energentov s pametnim telefonom, skupaj z množico drugih uporabnih informacij. Uporabniki jo največkrat zaženejo, ko želijo sporočiti stanje števec za obračun energije po dejanski porabi in za preverbo plačil. V ECE so s posodobljeno verzijo še bolj povezali storitve za svoje kupce, saj aplikacija vsebuje tudi povezavo v njihovo spletno trgovino ECE Shop.

V ECE beležijo stalno rast uporabe njihovih digitalnih platform (poleg mobilne aplikacije še portal Moj ECE in spletne strani ece.si), kar sovpada s trendom digitalizacije, ki ga doživljamo v vseh branžah. Ključne funkcionalnosti aplikacije ostajajo:

- sporočanje stanja števca električne energije
- pregled porabe in primerjava porabe energentov s prejšnjim letom
- pregled plačil računov
- naročanje energentov in urejanje pogodbenega odnosa z ECE

Za obračun po dejanski porabi ni treba čakati v vrsti, jasen pregled nad porabo in financami

Za merilna mesta, kjer daljinsko merjenje še ni vzpostavljeno, ima aplikacija priročno rešitev, saj uporabniku odčitka dobavitelju ni treba javljati v klicni center ali pošiljati po elektronski pošti. To lahko stori kar s pomočjo aplikacije na svojem pametnem telefonu, v katero vnese podatke višje, nižje oziroma enotne tarife. 24 ur dnevno, 7 dni v tednu. Aplikacija omogoča tudi zelo nazoren prikaz porabe in stroškov energentov ter pregled plačil, kar se je izkazalo za zelo dobrodošlo za lastnike nepremičnin, ki jih oddajajo v najem. Oddaja naročil za energente (elektrika, plin biomasa) je prav tako možna s pomočjo aplikacije, kot tudi urejanje obstoječega pogodbenega odnosa (sprememba vrste dostave računa, prehod med ponudbami). Uporabnik lahko preveri informativno porabo najbolj pogostih porabnikov električne energije v gospodinjstvu in najde sebi najbližjo polnilnico za električna vozila.

Sedaj tudi informativni izračun mesečnega stroška in skok v spletno trgovino

Mnogo kupcev zanima, kakšen znesek bodo zagledali na mesečnem računu. Zdaj lahko to preverijo s pomočjo aplikacije, takoj po oddaji števnega stanja oziroma po zaključku obračunskega obdobja. Dostop do spletne trgovine z več kot 600 izdelki s področij bele tehnike, avdio-video opreme, računalnikov in izdelkov za dom je odslej sestavni del aplikacije ECE mobil, vse aktualne ponudbe, prilagojene posameznemu kupcu, pa shranjene v meni Aktualno.

Promocijsko besedilo

SPOROČITI ŠTEVČNO STANJE ALI SKOČITI V TRGOVINO? OBOJE!

S posodobljeno aplikacijo ECE mobil preprosto upravljate z električno energijo, zemeljskim plinom in lesno biomaso, si pripravite informativni izračun porabe, nakupujete v spletni trgovini ECE shop in ste seznanjeni z aktualno ECE ponudbo.

Kjerkoli in kadarkoli.

Več informacij na www.ece.si

Brezplačno na:

ece | Energija prihodnosti

100%
čista energija

V Šaleški dolini še skrivnostni

V Velenju na mesto župana sedanji podžupan? – V Šoštanju bo srečo ponovno poskusil Menih

Sedanji župan Mestne občine Velenje Bojan Kontič o kandidaturi na naslednjih lokalnih volitvah ne daje izjav. Nekateri izzivalci, ki so ga poskušali premagati v županski tekmi leta 2014, so iz tekme izstopili, drugi o sodelovanju na volitvah še razmišljajo. Pri napovedih so previdni tudi v Šoštanju, kjer se bo za županski mandat že tretjič potegoval Darko Menih.

Mestno občino Velenje zadnja dva mandata vodi Bojan Kontič (SD), ki še ni sprejel odločitve glede kandidiranja na prihajajočih volitvah in o tem ne daje izjav. Po Velenju krožijo govorice, da bi se lahko za kandidacijo opogumil sedanji podžupan Peter Dermol (SD), medtem ko naj bi Kontič srečo poskusil na državnoborskih volitvah. A Dermol na vprašanja o kandidaturi na volitvah še ne zna odgovoriti. »O tem, kdo bo šel na volitve, bo odločalo predsedstvo stranke območnega odbora SD Velenje, in sicer takrat, ko bo za to primeren trenutek,« je dejal.

Da na volitvah zagotovo ne bo več kandidiral, nam je zatrdil veteran velenjskih županskih volitev Franc Sever. Ta se je doslej za županski stolček potegoval kar petkrat, prvič kot neodvisni kandidat, trikrat pod okriljem SDS in na zadnjih lokalnih volitvah s podporo volivcev. »Zdaj sem za volitve že prestar in menim, da se mora za takšno mesto potegovati kdo od mlajših. Ne vem še, če bom sploh še kandidiral za občinski svet, sodelovanje na volitvah za državni zbor me ne zanima,« je dejal.

Matej Jenko je na lokalnih volitvah 2014 nastopil s podporo Stranke modernega centra, nato je iz nje izstopil in deluje kot neodvisni svetnik. Meni, da so potrebni drugačni pogledi od teh, ki trenutno oblikujejo politični prostor v Velenju in državi, vendar še razmišlja, ali in kako se bo na prihodnjih volitvah vključil v lokalno politiko.

Potipali smo tudi v velenjskem odboru stranke SDS, za katero se je na zadnjih lokalnih volitvah za županski stolček boril Anton De Costa. Predsednica velenjskega odbora stranke Suzana Kavaš je pojasnila, da že dolgo razmišljajo, kdo bi bil primeren kandidat. »V preteklih letih so na lokalnih volitvah sodelovali predvsem moški kandidati, takratni predsedniki odbora, a na volitvah nismo bili najbolj uspešni. Z oblikovanjem strokovnega sveta se je v stranko vključilo precej žensk in mislim, da bi bilo pametno, da bi izbrali med temi, ki že dejavno sodelujejo v odboru,« je povedala.

Menih v ponoven boj

Občino Šoštanj zadnje tri mandate, torej od leta 2006, vodi Darko Menih (SDS). Ta je potrdil, da bo na lokalnih volitvah ponovno poskusil srečo.

Aktualnega župana je na lokalnih volitvah že dvakrat izzval Boris Plamberger (SD). Povedal je, da je o prihodnji kandidaturi še prehitro govoriti, saj se mora o kandidatih poenotiti predsedstvo stranke, kar bo znano čez kakšen mesec.

Po občini se govori, da je ena od možnih kandidatki tudi Mateja Kumer, ki je bila na zadnjih lokalnih volitvah v občinski svet izvoljena na Listi Borisa Goličnika, zdaj pa deluje kot samostojna svetnica. Povedala je, da razmišlja o sodelovanju na državnoborskih volitvah, vendar še čaka na rezultate določenih razgovorov, preden bo vedela zagotovo. Vsekakor pa bi rada ostala dejavna v politiki, je še dejala. TS

S srečanja slovenskih županov na Solčavskem

Zbrale so se županje

SOLČAVA – V občini je bilo pred kratkim srečanje slovenskih županov. V tem mandatu je v Sloveniji šestnajst županov, povabilu solčavske županje Katarine Prelesnik se jih je odzvalo osem. Z našega območja se je desetega srečanja slovenskih županov udeležila Milenca Krajnc iz Kozjega.

Prišle so tudi županje sosednje Črne na Koroškem, Trbovelj, Divače, Hrpelje-Kozine, Turnišča in Svetega Andraža v Slovenskih goricah. Gostiteljica, solčavska županja, jim je predstavila različne projekte, gostje pa so si v Logarski dolini

ogledale posledice zadnjega vetroloma. Domača županja jim je prav tako predstavila Center Rinka, zbirko fosilov in ateljeja polstenih izdelkov iz volne ovce jezersko-solčavske pasme.

Z zgornjesavinjskim razumnikom, patrom Karlom Gržanom, so spregovorile tudi o vlogi ženske v družbi. Gržan živi v sosednjih Lučah in kot duhovnik pomaga pri delovanju solčavske župnije. Srečanje je gostiteljica pripravila v sodelovanju s Skupnostjo občin Slovenije.

BJ, foto: BERNARDA PRODNIK

Najemne prostore bodo zamenjali za lastne

ŽALEC – Pekarna in slaščičarna Brglez v Šempetru v Savinjski dolini ob državni cesti nasproti Petrola gradi nove poslovne prostore. Zanje se je odločila, potem ko ji je pred časom lastnik prostorov v neposredni bližini, kjer je imela kavarno zadnjih 14 let, odpovedal najemno pogodbo. Zgradba, v kateri bo slaščičarna s kavarno, naj bi bila zgrajena do letošnjega junija.

V novi zgradbi v Šempetru v Savinjski dolini bosta kavarna in slaščičarska delavnica, ki jo bodo predstavili z Vranskega, kjer ima podjetje Brglez že vse od svojih začetkov svoj sedež in proizvodne prostore. »Po novem bomo imeli na enem mestu tako proizvodnjo kot prodajo. V novi poslovni enoti bomo pripravljali sladolede in vse slaščice, odprli pa bomo tudi gostinski lokal s teraso,« pravi lastnik in direktor podjetja Roman Brglez.

Za zemljišče, ki so ga kupili od Pilih betona, so odšteli 280 tisoč evrov. Najprej so porušili staro dotrajano zgradbo, novo pa so začeli graditi v prvih dneh januarja. Nalož-

Zgradba v Šempetru v Savinjski dolini, v kateri bosta slaščičarska delavnica in kavarna, naj bi bila zgrajena junija.

ba bo podjetje stala več kot šeststo tisoč evrov. »Najeli smo posojilo in kandidirali za nepovratna sredstva, za katera zaenkrat še ne vemo, ali jim bomo pridobili. Naš najnovejši projekt sicer finan-

ciramo tudi z odprodajo drugih poslovnih enot. Nazadnje smo prodali trgovino in bife v Vrbju,« še dodaja.

Pekarna in slaščičarna Brglez sta začeli delovati leta 1983. Pred leti je njuna

mreža obsegala 13 poslovnih enot. Danes jih imajo še na Vranskem, v Petrovčah, na Ostrožnem in v Zagorju. Od letošnjega poletja naprej ponovno tudi v Šempetru.

ŠO, foto: SHERPA

Se obetajo spremembe?

SLOVENSKE KONJICE – Tudi v konjiški občini smo preverili, kdo vse bi lahko bil novi kandidat za župana.

Konjiško občino trenutno že tretji mandat vodi župan Miran Gorinšek, ki se še ni razjasnil, ali bo kandidiral tudi za četrti mandat.

Lani se je pri zaprtju konjiškega bazena zelo izpostavljala občinski svetnik Jernej Štromajer, ki je opozarjal na netransparentno delovanje občinske uprave. Zato je bilo na mestu vprašanje, ali bo kandidiral za mesto župana. Njegov odgovor je bil negativen. Je pa kot aktualen občinski svetnik pripravljen sodelovati v kampanji za novega župana v Slovenskih Konjicah, če bi se kdo, za katerega ocenjuje, da bi ga veljalo podpreti, odločil za kandidacijo.

Nekdanji občinski svetnik, zdajšnji državni sekretar Tadej Slapnik, je po nekaterih ugibanjih prav tako morebiten kandidat za župana. Kljub našemu vprašanju tega ni ne potrdil in ne zanikal. Je zgolj dodal, da je prišel čas za menjavo generacij pri vodenju konjiške občine.

BCO

V četrtek, 15. 2. ob 20. uri v živo

ANS. PETRA FINKA

ANS. GALOP

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviža

MALE ŽIVALI
VELIKE LJUBEZNI

Vsak torek ob 12:15
na Radiu Celje
avtor: Luka Žerjav

radio celje

OB ROBU

Veliko znanja in tekmovalnosti, (pre) malo sodelovanja

Imenitna razstava o nekdanjem smučarskem skakalcu, bronastem in srebrnem olimpijcu Matjažu Debelaku iz Braslovč, ki jo je Pokrajinski muzej Celje na dan kulturnega praznika odprl v Knežjem dvorcu, je prava poslastica za ljubitelje smučarskih skokov in športa nasploh. Sploh za generacijo, ki se je lahko nostalgичno spomnila razburljivega tekmovanja v Kanadi pred tridesetimi leti. Da je nostalgija pomemben motivacijski dejavnik za obisk muzeja, je dokazal izjemen obisk odprtja razstave in zanimivega pogovora avtorja razstave s smučarskim junakom.

ROBERT GORJANC

Ob navdušenju nad razstavo je ta dogodek ponovno odprl nekaj aktualnih vprašanj v luči morebitnega športnega muzeja kdaj v prihodnosti v Celju oziroma stalne razstave športa. Da si Celje kot najbolj športno mesto v državi takšno razstavo zasluži oziroma da jo potrebuje, je bilo povedano že večkrat, s tem se bolj ali manj strinjajo vsi, ki o tej zadevi lahko v Celju kakorkoli odločajo. V enem od prispevkov v zadnjih številkah NT smo objavili, da v Muzeju novejša zgodovine Celje, ki naj bi bil po časovni in tematski logiki predviden za domicil takšne stalne športne razstave, že zbirajo gradivo zanjo. Trenutno je največja zagata, kje v muzeju najti prostor za takšno stalno razstavo o športu. Na odprtju razstave o Matjažu Debelaku smo lahko slišali, da v Pokrajinskem muzeju Celje za letos pripravljajo še eno športno razstavo.

Leta 2012 je Zgodovinski arhiv Celje pripravil čudovito razstavo o celjskih olimpijcih (1936-1988) in če upoštevamo še »zunanje« priložnostne razstave, kot je bila ob jubileju Rokometnega kluba Celje, lahko le ponosno ugotovimo, kako veliko znanja in energije za postavljanje zanimivih športnih razstav je v našem knežjem mestu. A nekaj pogrešamo, in sicer več povezovanja in sodelovanja za kakšen večji, ambicioznejši skupni projekt. Ob letošnjih zimskih olimpijskih igrah bi za to bila izjemna priložnost, saj je na igrah v Pjongčangu rekordno število olimpijcev s Celjskega. Nič ne bi imeli proti, če bi na primer oba muzeja in zgodovinski arhiv - če že ne na enem mestu, pa vsaj hkrati - v času ZOI pripravili (ali reciklirali) svoje razstave, jih v tem času obogatili s pogovori s celjskimi (zimskimi) olimpijci ... Zagotovo bi takšen skupen projekt s skupno celostno podobo, pri čemer bi tudi naša medijska hiša lahko prispevala bogato tekstovno in fotografsko gradivo, bil še bolj odmeven in bi pritegnil še več obiskovalcev kot sicer.

Hkrati bi takšen pristop bil pravo znamenje, da bo s sodelovanjem lažje kot s tekmovanjem ustvariti vrhunsko stalno razstavo športa v Celju. Ker je očitno tekmovanja več kot sodelovanja, je prej kot Celje do takšne stalne razstave športa prišla Škofja Loka. V Celju se zdi, da je še zelo daleč do prve seje takšnega odbora, ki sploh še ni ustanovljen.

Podelili Prešernov cekin

POLZELA - Občina je na osrednji proslavi ob kulturnem prazniku že tradicionalno podelila Prešernov cekin za dolgoletno delo na področju kulture. Prejel ga je starosta zborovskega in ljudskega petja v Šaleški in Savinjski dolini Julij Pačnik.

Med drugim je bil zborovodja številnih glasbenih sestavov v Šoštanju in Velenju, Ljudskih pevcev iz Andraža, Andraškega okteta, cerkvenega mešanega pevskega zbora iz Andraža in otroškega cerkvenega pevskega zbora prav tako iz Andraža. Ustanovil je sedem vokalnih zasedb. Njegovo udejstvovanje sega tudi na organizacijsko področje, saj je bil pri vseh zasedbah, ki jih je vodil, tudi organizacijski vodja. Bil je mentor mnogim zborovodjem in organizistom, ki danes uspešno delujejo. Z zbori je gostoval tudi izven meja Slovenije in v goste povabil zборе iz zamejstva, nazadnje leta 2014, ko je gostil zbor iz Železne Kaple na Koroškem. Še vedno je aktiven kot umetniški vodja Andraškega okteta.

ŠO

RG

Navdihujoča športna zgodba Matjaža Debelaka

V Pokrajinskem muzeju Celje razstava o legendarnem skakalcu iz Braslovč

CELJE - V okviru številnih dogodkov ob slovenskem kulturnem prazniku so v Pokrajinskem muzeju Celje odprli razstavo o nekdanjem smučarskem skakalcu, olimpijcu Matjažu Debelaku. Legendarni Braslovčan je na olimpijskih igrah v Calgaryju leta 1988 osvojil bronasto medaljo v posamični in srebrno medaljo v ekipni tekmi.

Razstavni prostor v Knežjem dvorcu je bil skoraj pretesen za številne obiskovalce in navdušence nad uspehom Matjaža Debelaka, ki je v pogovoru z avtorjem razstave Damirjem Žeričem obujal spomine na prehojeno pot v zanimivi in razburljivi karieri smučarja skakalca. Po tridesetih letih je Matjaž Debelak ostal takšen, kot je bil takrat, ko sta se vesoljna Slovenija in takrat še Jugoslavija veselili njegovih izjemnih dosežkov v daljni Kanadi - skromen človek, ki ni pozabil svojih korenin. »Res sem osvojil medalje, vendar brez podpore ljudi iz

Bronasta medalja v posamični konkurenci na olimpijskih igrah in dres, s katerim jo je osvojil, sta najbolj dragocena eksponata na razstavi.

Savinjske doline, ki so vlagali v ta šport, tega uspeha ne bi mogli doseči. Prav je, da je po toliko letih tudi trud teh ljudi predstavljen s takšno razstavo, kot je v celjskem pokrajinskem muzeju,« je povedal **Matjaž Debelak**.

Kustos razstave Damir Žerič je poudaril, da so se s to postavitvijo želeli zahvaliti prvemu Savinjsčanu, ki je na zimskih olimpijskih igrah osvojil kar dve medalji. Na razstavi v Knežjem dvorcu pokrajinske

ga muzeja si je tako mogoče ogledati bronasto medaljo, ki si jo je Matjaž Debelak priboril na veliki skakalnici v posamični tekmi, ter srebrno medaljo z ekipne tekme, ki jo je osvojil skupaj

z Miranom Tepešem, s Primožem Ulago in z Matjažem Zupanom. Zelo dragocene razstavne predmete predstavljajo tudi Elanove smuči, s katerimi si je priskakal medalji, in štartna številka na posamični tekmi.

Prav tako si je mogoče ogledati številna priznanja, ki jih je Debelak prejel za svoje športne dosežke, med drugim tudi Bloudkovo nagrado, največje slovensko državno priznanje na področju športa, nekaj ar-

hivskega gradiva iz Calgaryja, kot je uradni zapisnik s tekme in uspešno opravljene doping kontrole.

Ali tudi v celjskem pokrajinskem muzeju želijo biti med nosilci vzpostavitve morebitnega muzeja ali stalne razstave o športu v Celju? »Absolutno imamo to željo. Nenazadnje zgodovina celjskega športa sega v 19. stoletje, tudi v našem muzeju imamo kar nekaj dokumentov in eksponatov, ki so povezani z zgodovino športa. Letos smo začeli zbirati dokumentacijo, urejati in preučevati ter predstavljati tovrstno gradivo. Začeli smo s predstavitvijo zgodbe Matjaža Debelaka, nadaljevali bomo junija in julija z razstavo o petdesetletnici mednarodnih otroških športnih iger, to je športnega dogodka, ki se je leta 1968 začel prav v Celju na pobudo domačina Metoda Klemenca,« je še poudaril Damir Žerič.

Razstava o legendarnem olimpijcu iz Braslovč bo v pokrajinskem muzeju na ogled do konca zimskih olimpijskih iger v Pjongčangu.

ROBERT GORJANC

Prenovili telovadnico

LAŠKO - Občina Laško je izvedla prenovo telovadnice v Osnovni šoli Primoža Trubarja po uspešni prijavi na razpis ministrstva za izobraževanje, znanost in šport za sofinanciranje investicij v novogradnje in posodabljanje športnih objektov.

V okviru prenove sta bili izvedeni menjava športnega poda v veliki telovadnici in zamenjava nekaterih vrat in športne opreme, poleg tega je bila v celoti prenovljena tudi majhna telovadnica, v živahnejše barve so prebarvali tudi stene v veliki telovadnici. Celotna investicija je znašala 85 tisoč evrov, ministrstvo za izobraževanje je prispevalo 42 tisoč evrov.

Telovadnica je bila zgrajena leta 1975. Večje spremembe je doživela leta 2015, ko je bila končana energetska obnova šole.

90,6 95,1 95,9 100,3

novi tednik
Vedno z menoj!

radio celje
Vedno z menoj!

PREIZKUSI NOVI ECE MOBIL
IN OSVOJI IPHONE X!

NAGRADNA IGRA!
v sodelovanju z
iSTYLE

S posodobljeno aplikacijo ECE mobil preprosto upravljate z električno energijo, zemeljskim plinom in lesno biomaso, si pripravite informativni izračun porabe, nakupujete v spletni trgovini ECE shop in ste seznanjeni z aktualno ECE ponudbo.

Kjerkoli in kadarkoli.

Več informacij o aplikaciji in nagradni igri na: www.ece.si

Brezplačno na:

ece | Energija prihodnosti

100%
čista energija

Del festivala je tudi razstava nagrajenih otroških risb

Občudovalci sprehodov pod morjem od Rusije do Italije

Deseti mednarodni festival podvodnega filma in fotografije

V Slovenskih Konjicah se je uspešno končal deseti mednarodni festival podvodnega filma in fotografije *Sprehodi pod morjem*. Letošnji festival je bil poseben, saj so zaradi snega mednarodni gostje prihajali z nekajurnimi zamudami, a v sklepnem večeru so organizatorji gostili vse izjemne avtorje filmov. Prav nič poseben v primerjavi z drugimi leti pa ni bil festival glede tega, da še vedno ostaja zelo nekomercialen, brez oglaševalskih reklam, zgolj s podporo nekaterih mecenov in z neverjetnim zanesenjaštvom organizacijske ekipe.

Deseti mednarodni festival podvodnega filma, fotografije, otroške risbe in glasbe *Sprehodi pod morjem* je dokončno dobil svojo obliko. Pred desetimi leti je nastal kot majhen del mednarodnega simpozija *Potapljanje AST*, pri čemer gre za področje prostega, športnega in tehničnega potapljanja. Zdaj, toliko let kasneje, je festival večdnevni dogodek, na katerega izjemne osebnosti prinašajo zgodbe, ki jih je težko videti in slišati na enem mestu.

Deseta izdaja mednarodnega festivala se je s filmskimi projekcijami za mlade, starostnike in invalide začela v četrtek dopoldne, v petek popoldne so odprli razstavo podvodne

fotografije in razstavili otroška likovna dela. Petkov večer je bil že tradicionalno zaključen v glasbenem slogu, in sicer s koncertom Marka Hatlaka in Kapobande ter s kratkim koncertom predskupine Boruta Morija, ki je na oder povabil še mladega, a vrhunskega violinista Vita Bejata Krajncja in sina Lovra Morija na tolkalih. Vrhunec dogajanja je bil v soboto. Najprej so bila štiri kratka predavanja. John Bantin je predstavil zgodbo o morskem psih, Dražen Gorički o zadnji odpravi v osrčje potopljene ladje *Szent Istvan*, Francine Kreiss je predstavila zgodbo moža s Korzike, medtem ko je popoldanska predavanja zaključil Francoz Florian Launette z izjemnim filmom *Rdeče jezero*.

V boju za glavno nagrado dva Slovence

Po predavanjih o potapljanju so bili predstavljeni aktualni presežki na področju podvodnega filma v svetu. Če filma Jamesa Morgana *Jago: A life underwater* niso dobili največji festivali, je to uspelo Konjičanom. V filmu avtor predstavlja življenjsko zgodbo 80-letnega morskega nomada in podvodnega lovca. Za film je že prejel številne nagrade. Za glavno nagrado festivala se je boril tudi film *Generacija Velike modrine*. Svetovni po-

potnik, podvodni fotograf in snemalec Andrej Voje se je predstavil s filmom *Impresije Rdečega morja (Red Sea Impressions)*, za katerega je bil nagrajen na lanskem festivalu v Beogradu in še en Slovenec Ciril Mlinar se je predstavil, tokrat z večkrat nagrajenim filmom *Vročna točka v mrzli temi (A Hot Spot In The Cold Darkness)*. Sobotni večerni zaključek so tudi tokrat zaokrožili pogovori z ustvarjalci. Da je morski konjiček za najboljši film festivala pripadel filmu *Jago: A life underwater*, je bilo mogoče pričakovati že na začetku, saj gre za film brez prave konkurence.

Kam in kako naprej?

V desetih letih si je Slovenske Konjice, verjetno prvič, a ne zadnjič, ogledalo veliko svetovno znanih imen s področja potapljanja. A celotna zgodba festivala vseeno ni dobila tistega, kar bi si zaslužila. Bomo festival naslednje leto še videli v Dravinjski dolini? »Nabralo se je veliko frustracij, zato bomo težko nadaljevali z enako hitrostjo. Vse delamo prostovoljno. Hodimo od vrat do vrat in prosimo za sponzorski denar. Počasi nam zmanjkuje energije in sape, ker nam res ne verjamemo, da vse naredimo s prostovoljnimi delom. Letos se je malo bolj

aktivno vključila tudi občina. K nam prihajajo izjemni ljudje na svojem področju, ki nato v svet odnesejo našo Slovenijo. Če mi tega ne prepoznamo kot presežek, nima smisla nadaljevati zgodbe. Škoda bi bilo nehati po vseh letih, predvsem zaradi tistih ljudi, ki nikoli v življenju ne bodo izkusili lepot potapljanja. To so starostniki in invalidi, v četrtek so projekcije posebej zanje. To je nekaj lepega, zaradi česar se splača delati. Ne morem vam reči, ali se bomo naslednje leto spet lotili zadeve,« je bil malo manj optimističen predsednik konjiškega plavalnega kluba in srce festivala **Branko Ravnak**.

Na petkovem odprtju in sobotnih projekcijah je bil tudi konjiški župan **Miran Gorinšek**. Po njegovih besedah je bilo čutiti naklonjenost festivalu, še posebej odkar sta z županom pobratene Občine Zvezdno mesto iz Rusije dobra prijatelja. Dobra zgodba z Zvezdnim mestom se je začela prav zaradi konjiških potapljačev. Branko Ravnak je bil tisti, ki je s svojim sistemom učenja potapljanja invalidov navdušil ruske kolege astronave. To je lepa zgodba, ki traja. Naj bo tako tudi s festivalom *Sprehodi pod mestom*.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: GrupA

Presežki tudi na glasbenem področju: violinist Vito Bejat Krajnc, harmonikar Borut Mori in tolkalist Lovro Mori

Fotograf Mimmo Roscigno je odprl svojo razstavo podvodne fotografije.

Preveč zidov in premalo mostov

Osrednja celjska občinska proslava ob kulturnem prazniku

Osrednja govornica na občinski proslavi Danijela Brišnik, vodja celjske območne enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije in dobitnica Steletovega priznanja za življenjsko delo ter izjemne dosežke na področju konservatorstva in restavratorstva, je v svojem govoru poudarila pomen povezovanja med kulturnimi ustanovami v mestu. Na proslavi so podelili priznanja za izjemne kulturne dosežke.

Danijela Brišnik je izjemna celjska arheološka odkritelja vključila v svoj govor, a je ob tem pokritizirala nepovezovanje med ljudmi in celjskimi ustanovami. »Ljudje gradimo preveč zidov in postavljamo premalo mostov. Premalo je povezovanja in med ljudmi ponosa glede kulturne dediščine, premalo je promocije. V Celju smo vse naredili prav. Predstavitev arheoloških ostalin imamo več kot kjerkoli v Sloveniji, najdbe so fantastične, primerljive s Pompeji. Ko bomo znali to še ponuditi in bomo na to ponosni, bomo zmagovalci.«

Letos so na prireditvi drugič podelili tudi priznanja celjske zvezde za dosežke na področju kulture. Priznanje za življenjsko delo je na slovesnosti prejela književnica in likovna umetnica Lili Prap. Ob prejemu priznanja se je zahvalila Celjanom, da so prepoznali njeno presežno delo. A četudi je nagrada za življenjsko delo, s tem ni konec njenega ustvarjanja, še vedno trdo dela za slovensko in svetovno prepoznavnost. »Slava hitro izgine in potone, če ne gre stvar naprej. Treba je delati ves čas. Ilustracij je veliko po svetu in ubirati moraš svojo smer.«

Priznanji za najvidnejše dosežke v preteklih dveh letih sta prejela akademski slikar in večmedijski sodobni umetnik Mark Požlep ter pesnik, igravec, mentor in organizator Kristian Koželj. Slednji je v svojem zahvalnem govoru poudaril pomen nagrad strokovnih komisij, ki v svetu množičnih medijev ločijo zrnje od plev.

BGO, foto: SHERPA

Kristian Koželj, Lila Prap in Mark Požlep so letošnji prejemniki celjskih kulturnih priznanj.

Od Puškina do sovjetske uspešnice

V Osrednji knjižnici Celje so spet pripravili ciklus ruskega filma, ki si ga je mogoče ogledati na oddelku film in glasba.

V Slovanski knjižnici, ki deluje v okviru Mestne knjižnice Ljubljana, cikel ruskega filma pripravljajo od leta 2010, v sodelovanju z mednarodnim klubom slovanskih rojakov RuSlo. »Naša knjižnica se je temu projektu pridružila leta 2013. Od takrat sodelujemo vsako leto in obiskovalcem zavrti-

mo štiri ruske filme. Gre za zelo kakovostne filme različnih žanrov, drame, komedije ... Vsi filmi so tudi slovensko podnaslovljeni,« je povedala Polonca Bajc, predstavnica za odnose z javnostmi in prireditve v knjižnici.

V okviru tokratnega cikla so v Osrednji knjižnici Celje že predvajali tri filme, in sicer pred koncem minulega leta komedijo Nenavađen božič, pretekli torko dramo Puškin – zadnji dvoboj in predvčerajšnjim vojno dra-

ma Dvajset dni brez vojne režiserja Alekseja Germana. Tokratni ciklus ruskega filma bodo v Osrednji knjižnici Celje sklenili prihodnji torko s pustolovsko komedijo legendarnega režiserja Leonida Gajdaja Diamantna roka, ki velja za eno najbolj priljubljenih sovjetskih filmskih stvaritev vseh časov.

»Odziv obiskovalcev je v skladu s pričakovanji. Ker ne gre za komercialne uspešnice, ni mogoče pričakovati zelo množičnega

občinstva. Največji obisk beležimo, kadar k ogledu povabimo dijake, ki se učijo ruski jezik,« je še povedala Polonca Bajc.

Predvidoma jeseni bodo na filmsko platno v celjsko osrednjo knjižnico prišli novi štirje kakovostni ruski filmi. Ogledati si bo mogoče zgodovinsko dramo Čas pravok (2017), vojni detektivski film Trije dnevi do pomladi (2017) ter komediji Progasta plovba in Pridi me pogledat (2000).

RG

Mučenik o verskem ekstremizmu

V Slovenskem ljudskem gledališču Celje bodo jutri premierno uprizorili dramo Mučenik, ki jo je napisal prodomen nemški gledališki ustvarjalec Marius von Mayenburg.

Drama Mučenik, ki jo je za celjski oder režiral Boris Kobal, je napisana v obliki filmskega scenarija. Sestavljena je iz 27 kratkih prizorov, ki osvetljujejo versko obsedenost glavnega lika, ki s svojimi novimi ekstremističnimi krščanskimi pogledi bega svojo mamo, terorizira učitelje in sošolce ter je skrajno naporen za svojo okolico. Drama je nastala, ko se je v Evropi razširil strah pred islamom. Predstava po besedah dramaturginje Tatjane Doma pokaže na to, kako hitro odpove družbeni sistem, ko se sooči s kakršnimkoli verskim fanatizmom. »Avtor je v drami kritično ost uperil tako v družino, šolo kot v cerkev, posredno pa v celotno družbo. Besedilo kaže na delovanje družbenega sistema, ki se ob Benjaminovih pritiskih zruši in pravzaprav odpove na vseh ravneh.« Glavno vlogo v predstavi je prevzel najmlajši član igralskega ansambla Slovenskega ljudskega gledališča Celje Blaž Dolenc. V predstavi sodelujejo tudi gostje z Akademije za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani Urban Kuntarič, Beti Strgar in Živa Selan.

TS

25. Brezova metla

V Celjskem domu je bila na pustno soboto že 25. otroška pustna plesna prireditev, ki jo je organiziral Harlekin – društvo za umetnost plesa.

Približno sto otrok se je predstavilo s kratkimi plesnimi miniaturnimi ali v skupinskih koreografijah. Ob pomoči mentorjev so otroci s plesom izrazili svoje doživljanje pustnega obdobja. »Otroci se tega alternativnega pustovanja veselijo že od novega leta. Mislim, da nam je s to prireditvijo uspelo pričarati občutek praznika, kakršen je bil nekoč ali je še danes ponekod po vaseh, ko ljudje še živijo z njim,« je razložila plesna pedagoginja in pobudnica Brezove metle Ana Vovk Pezdir. Najmlajši so ustvarjali na temo zgodbe o Ostržku, starejši so v ples vpletli razne strahove, nekateri so izrazili bolečino ob zasvojenosti z internetom.

Brezova metla je edina tovrstna pustna prireditev v Sloveniji in na poseben način povezuje umetnost z norčavim pustom.

BGO, foto: SHERPA

Kdo se boji strahov, ki se plazijo okoli nas?

Priznanja Občine Laško ob kulturnem prazniku

Na osrednji slovesnosti ob slovenskem kulturnem prazniku so priznanja za izstopajoče dosežke podelili tudi v Laškem.

Občinska priznanja Antona Aškerca so prejeli glasbenik, kontrabasist Iztok Hrastnik, ki je član slovitnega orkestra Dunajske filharmonije, pesnica Marija Lipovšek Schuller, avtorica dveh pesniških zbirk, ki je že dolga leta aktivna

v domačem kulturnem društvu v Zidanem Mostu, ter poklicni dramski igravec Rok Matek, zadnja leta član Gledališča Koper.

Dobitnika letošnjega priznanja zlati možnar, ki ga podeljuje Etno odbor Jureta Krašovca pri Zvezi Možnar Laško, sta Mojca Marot za dolgoletno novinarsko spremljanje delovanja zveze Možnar in Kulturno društvo

Prežihovega Voranca iz Jurkloštra, ki že leta skrbi za kulturni razvoj svojega kraja in odmevne stvaritve v občini.

V kulturnem programu na prireditvi v kulturnem centru so nastopili učenci Glasbene šole Laško-Radeče, Vokalna skupina Vodome in dramska skupina Lux theatrum.

RG

CELEIA - mesto pod mestom
Javno vodstvo

Sobota, 17. februar 2018,
ob 11.00,
Knežji dvor.

Pokrajinski muzej Celje
Informacije:
T: 03/4280962 ali 031612618
E: muzej@pokmuz-ce.si

Najbolj je razvito Velenje, najmanj Solčava

Ministrstvo za finance objavilo koeficiente razvitosti občin za leti 2018 in 2019 – Od njih odvisna stopnja sofinanciranja projektov iz javnih sredstev

Ministrstvo za finance vsaki dve leti izračuna koeficiente razvitosti slovenskih občin, od katerih je nato odvisen delež sofinanciranja projektov iz državnega proračuna. Koeficienti so hkrati pokazatelj razvitosti občine, a to še ne pomeni, da v vseh primerih odražajo povsem realno stanje na terenu. Marsikdaj se to zaradi majhnih območij in statističnih vrednot porazgubi. Kljub vsemu je koeficient dober kazalnik, kako razvita je posamezna občina glede na slovensko povprečje.

V naši regiji je najbolj razvita mestna občina Velenje. Njen koeficient razvitosti znaša 1,2 in pomeni, da je občina kot edina v regiji upravičena zgolj do 60-odstotnega sofinanciranja projektov iz javnih sredstev. Sledijo občine Šoštanj, Celje, Zreče, Prebold, Nazarje in Slovenske Konjice, katerih koeficienti razvitosti znašajo med 1,0 in 1,19. Njihovi projekti prejmejo podporo države v višini 70 odstotkov. Najštevnejša v naši regiji je skupina občin, ki so upravičene do 80-odstotnega sofinanciranja projektov. Njihovi koeficienti se gibajo med 1 in 1,09, kar pomeni, da so po razvitosti še nad slovenskim povprečjem. Pod njim so občine Dobje, Vranksko, Rečica ob Savinji, Radeče, Podčetrtek in Gornji Grad, ki jim država projekte sofinancira v višini 90 odstotkov. Najmanj razvite so občine Solčava, Bistrica ob Sotli, Kozje in Luče, zato so njihovi projekti v celoti pokriti z javnimi sredstvi.

Dvakrat manj razvita

V primerjavi z letoma 2016 in 2017 se je koeficient razvitosti najbolj zni-

	Občina	Koeficient razvitosti za 2016 in 2017	Koeficient razvitosti za 2018 in 2019	Obseg sofinanciranja naložb (%)
1.	▼ Velenje	1,21	1,20	60
2.	▼ Šoštanj	1,26	1,19	70
3.	▼ Celje	1,18	1,16	70
4.	▼ Zreče	1,17	1,16	70
5.	– Prebold	1,15	1,15	70
6.	▼ Nazarje	1,17	1,14	70
7.	▼ Slov. Konjice	1,11	1,10	70
8.	▼ Šmartno ob Paki	1,12	1,09	80
	▼ Štore	1,12	1,09	80
10.	▼ Žalec	1,09	1,07	80
11.	▼ Mozirje	1,08	1,06	80
12.	▼ Vojnik	1,07	1,05	80
13.	▼ Rogaška Slatina	1,05	1,04	80
	– Šmarje pri Jelšah	1,04	1,04	80
	▲ Vitanje	1,03	1,04	80
	▼ Dobrna	1,05	1,04	80
17.	▲ Ljubno	1,01	1,03	80
	▲ Polzela	1,02	1,03	80
	– Šentjur	1,03	1,03	80
20.	▼ Braslovče	1,02	1,02	80
	▼ Laško	1,05	1,02	80
	– Rogatec	1,02	1,02	80
23.	▲ Tabor	0,99	1,00	80
24.	▲ Dobje	0,98	0,99	90
25.	▼ Vranksko	0,99	0,98	90
26.	– Rečica ob Savinji	0,97	0,97	90
27.	▲ Radeče	0,93	0,94	90
28.	▼ Podčetrtek	0,92	0,90	90
	▲ Gornji Grad	0,87	0,90	90
30.	▲ Luče	0,80	0,82	100
31.	– Kozje	0,69	0,69	100
32.	▼ Bistrica ob Sotli	0,63	0,62	100
33.	▲ Solčava	0,57	0,61	100

Povprečen koeficient razvitosti znaša 1, kar pomeni, da so občine, ki imajo višji koeficient, nad državnim povprečjem in občine z nižjim koeficientom pod njem.

Ne gre jim slabo, a dobro tudi ne

Na Celjskem je Solčavsko od večjih središč najbolj odmaknjeno območje, ki je tik ob državni meji z Avstrijo. Občina s približno petsto prebivalci se razprostira na velikem goratem ozemlju. Njen najbolj znan naravni in turistični biser je Logarska dolina.

Pogled na središče Solčave. Na našem območju ima ta občina najnižji koeficient razvitosti.

Po podatkih finančnega ministrstva znaša koeficient razvitosti za občino Solčava za leti 2018 in 2019 komaj 0,61. Med vsemi slovenskimi občinami je to kar deveti najnižji koeficient. »V primerjavi z letom 2009, ko je bil naš koeficient 0,47 ter tako najnižji v Sloveniji, opažamo, da se stanje izboljšuje. Zadnji podatek je doslej najvišji,« je komentirala direktorica občinske uprave Albina Štifter. »Z različnimi projekti se iz leta v leto trudimo, da omogočimo občanom boljše pogoje.«

Ali je stanje na Solčavskem res tako porazno, kot ga prikazuje izračun? »Ne moremo reči, da je Solčavsko najmanj razvito. Vseeno je to podatek, na podlagi katerega je lahko primerjena razvitost slovenskih občin,« je odgovorila Štifterjeva. Nizek koeficient za občine seveda ni v vsakem primeru nekaj slabega, od njega

žal občini Šoštanj, ki je s prvega mesta padla na drugo. Kljub znatnemu povečanju ima najnižji koeficient še vedno Solčava, ki je glede na ta izračun dvakrat manj razvita kot Velenje. »V Šaleški dolini sta dobro razvita gospodarstvo in infrastruktura, kar koeficient močno dvigne. Na drugi strani ima Solčava zgolj eno državno cesto in nič industrije, ki je med drugim pomemben kazalnik razvitosti in posledično vpliva tudi na druge vidike razvoja,« razmerje med obema občinama pojasni ekonomist in finančni analitik Karel Lipnik, ki za razliko od Združenja občin Slovenije, kjer pravi, da je koeficient dober kazalnik, v kakšnem položaju je posamezna občina glede na povprečje Slovenije, meni nekoliko drugače. Meni, da je ministrstvo za finance pri izračunu v en koš stlačilo preveč različne kazalnike, da bi ti res lahko odražali dejansko razvitost. Med desetimi kazalniki so namreč tudi deleži območij Nature 2000 v občini in kulturni spomeniki na prebivalca ter na kvadratni kilometer. Strinja se, da mora država spodbujati razvoj zavarovanih območij, a bito morala obravnavati ločeno. Nena zadnje so občine majhne zaokrožene enote, v katerih je dogajanje močno odvisno tudi od okoliških lokalnih skupnosti.

ŠO

Med vsemi slovenskimi občinami ima najvišji koeficient razvitosti Trzin (1,45), kar pomeni, da država njegovih investicij ne sofinancira iz javnih sredstev. Sledijo občine Domžale (1,34), Komenda (1,33) in Novo mesto (1,31). Država njihove projekte sofinancira v višini 50 odstotkov. Najnižje koeficiente razvitosti na ravni države imajo Hodoš (0,37), Osilnica (0,45) in Šalovci (0,49).

imajo namreč koristi. Solčava je tako ena od 39 slovenskih občin, ki imajo zaradi nizkega koeficienta razvitosti zagotovljeno stodontno financiranje določenih državnih projektov. »Glede na nizek proračun, saj imamo le približno petsto prebivalcev, nam projekti, ki jih država financira stodontno, omogočajo hitrejši razvoj. Projekte lahko tako lažje izvajamo, saj imamo večkrat težave zaradi zagotavljanja lastnega deleža,« je med drugim povedala direktorica občinske uprave. In od česa občani Solčavskega sploh živijo, kako se preživljajo? Veliko občanov živi na kmetijah, kjer se posvečajo kmetijstvu in gozdu. Precej jih živi tudi od turistične dejavnosti. Poleg tega deluje v občinskem središču uspešno družinsko podjetje Eltras, ki izdeluje transportno opremo in zaposluje več kot trideset domačinov. Nekaj občanov dela tudi v drugih krajih Zgornje Savinjske doline, šest jih hodi na delo čez mejo, na avstrijsko Koroško. Z njo povezuje Solčavsko mejni prehod Pavličevo sedlo na 1.300 metrih nadmorske višine, ki je bil doslej pozimi dolga leta zaprt. Odrpte meje prinašajo seveda različne razvojne prednosti. Med obema državama je bil lani končno dosežen dogovor, da bo cesta čez Pavličevo sedlo pozimi splužena. Zaradi posledic decembrskega vetroloma in z njim povezane sečnje je cesta to zimo zaprta. Tako bo ostalo vse do prihodnjega meseca.

BRANE JERANKO

OB R

Spodbuda u

Aktualni koeficient razvitosti občin nekatera območja v naši regiji že traja spet druga manj razvita. Gospodarsko zaradi velikih uspešnih podjetij doline. Na drugi strani sta najšibkejši ni del Zgornje Savinjske doline in del delovnih mest se tamkajšnje prebivalci stara, koeficienti razvitosti pa so me državi. To pomeni, da država njihovo financira v celoti. Nekateri se s tovrstno financiranja strinjajo, spet drugi pravičen do bolj razvitih občin, saj jim bi jih spodbujal k dodatnemu razvoju nagrajene za svojo uspešnost, so zanj. A kljub vsemu vse občine nimajo pr zato je prav, da država šibkejšim pr deloma omili razvojne razlike, ki bi l

Primerljiv z ost

mestnimi obči

V Mestni občini Celje navajajo, da je primerljiv z drugimi mestnimi občinami 1,00, Koper 1,15, Kranj 1,20 ...).

Celjska občina je imela v preteklih treh prebivalstva (1,41) v regiji. Glede tega skupnosti nimajo neposrednega vpliva. nizko stopnjo rodosti, kar posledično stva.« Glede visoke stopnje brezposelnosti spremiti s čim več zaposlitvami v visoko dodano vrednostjo. Med drugim kot je subvencioniranje novih delovnih

Velik korak na

Občina Prebold ima med šestimi občinami najvišji koeficient razvitosti. V zadnjem odstavku podatek, ki kaže na to, v katero smer gredo kazalniki, ki jih ministrstvo za finance uporablja, spet na druge ne. »Občina lahko v prihodnosti privablja investitorje, zelo težko ali sploh

Pomembna je

Eno je razvitost občin, drugo je kakovost življenja ljudi najboljše in kje najslabše. Revija Moje finance objavlja vsako leto podatek, ki za merilo kot glavne kazalnike uporablja podatke o zdravju, infrastrukturi in stanju občine, ki so številke o gospodarski moči občine, področja.

Na lestvico prvih deset slovenskih občin na zadnji objavljeni raziskavi od štajerskih občin Ljubno, ki je na 12. mestu. V obbeh občini družbi. Med prvo petdeseterico najbolj razvitih občin je Zreče. Celje se je znašlo na 62. mestu.

Z našega območja se je najslabše uvrstila na 185. mesto.

»Koeficient razvitosti občin je dober

»Koeficient razvitosti vsaj okvirno pomeni, da v združenju nismo dobili pritožb, da se večina strinja s koeficienti,« pravi župan Občine Pi

Prepričan je, da je koeficient dober kazalnik, na podlagi katerega se lahko občina glede na povprečje v Sloveniji del sredstev za sofinanciranje občin. Njena ogroženosti občine, več denarja pripadajo takšen način destimulira uspešne območja muliranja uspešnih občin, bolj je to pomagati. Dejstvo je, da so občine osredotojene tudi njihov kazalnik, na podlagi tega mislim, da je prav, da se potencial občin. Drugače bi šibka območja postala še močnejša okolja. S tem ukrepom omogoči enakomeren razvoj v državi.«

OBU

pravičena

je potrdil, da so tradicionalno bolj, to najmočnejše občine Šaleške a skrajni sever-Kozjanskega. n pomanjkanja stvo vedno bolj d najnižjimi v ve projekte so strnim načinom avijo, da je ne h, namesto da u, le demotivira. Namesto da bi bile o »kaznovane«. enako ugodnih dejavnikov za razvoj, iskoči na pomoč in na ta način vsaj bile sicer z vsakim letom le še večje.

ŠPELA OŽIR

talimi nami

njihov koeficient razvitosti 1,16 povsem mi v Sloveniji (Ljubljana 1,27, Maribor

h letih enega najvišjih indeksov staranja v občini navajajo, da na proces lokalne »V Sloveniji se soočamo s sorazmerno pomeni visok indeks staranja prebivalci pravijo, da si prizadevajo to stanje okotehnoloških podjetjih in podjetjih z z ukrepi za spodbujanje gospodarstva, mest. RG

prej

činami Spodnje Savinjske doline naj- letsetletju se je z 1 povišal kar na 1,15. k pravi, da je koeficient razvitosti uraden gre razvoj lokalnega okolja. Na nekatere pošteva pri izračunu, imajo občine lahko pliva na število kanalizacijskih priključka spodbudne prostorske akte, s katerimi ne pa ustavi staranje prebivalstva.« ŠO

tudi kakovost

ovost življenja na njihovem območju. bše? lestvico več kot dvesto slovenskih občin, lja gospodarsko moč, stopnjo kriminala, novanjanskem področju. Bistven podatek saj ta pomembno vpliva tudi na druga

čin, kjer občani najboljše živijo, se je po n občin uvrstilo le Nazarje. Temu sledi inah delujeta zelo uspešni gospodarski ših slovenskih občin so se z našega ob- o na 51. mestu, Velenje štiri mesta nižje,

stila gospodarsko opešana Polzela in to BJ

razvitosti o merilo«

o odraža stanje v občini. Glede na to, o ali očitkov glede izračuna, mislim, je povedal predsednik Združenja vka Robert Smrdelj.

kazalnik, v kakšnem položaju je neka l. Na izračun koeficienta se nato veže ližji kot je določen koeficient razvojne pada občinam na podlagi razpisa. Ali bčine? »Mislim, da to ni način desti- kazalnik, katerim občinam je treba ednje Slovenije bolj razvite, kar pokaže a dobijo manj sofinanciranja države. ine upošteva pri deležu sofinanciranja. šibkejša in še večji bi bil odliv ljudi v ogočamo enakomernejšo poselitev in BGO

Od osnove za dohodnino do razvejanosti kanalizacijskega omrežja

Razvitost občin kot odsev različnih kazalnikov

Ministrstvo za finance je koeficient razvitosti občin za prihodnji dve leti izračunalo na podlagi desetih različnih kazalnikov. Pri tem je zajelo gospodarske, demografske, naravne in kulturne značilnosti območja.

Prvi med njimi je osnova za dohodnino na prebivalca občine, ki temelji na vseh obdavčljivih dohodkih prebivalcev in kaže njihovo ekonomsko moč. Osnova za dohodnino je v prvi vrsti odvisna od registriranih plač, pokojnin in drugih obdavčenih dohodkov, povezana pa je s stopnjo brezposelnosti in z deležem kmečkega prebivalstva.

Najbogatejši v Šaleški dolini

V naši regiji so gospodarsko najmočnejše občine Šaleške doline. V velenjski občini je osnova za dohodnino na prebivalca med letoma 2012 in 2015 znašala 8.993 evrov na prebivalca, v šoštanjski 8.828 evrov in v Šmartnem ob Paki 8.746 evrov. Presenetljivo visoko osnovo je imela tudi občina Braslovče, ki se je z 8.531 evri na prebivalca znašala na četrtem mestu. Sledita še občini Prebold in Celje, ki sta imeli malo več kot 8.220 evrov. Poleg gospodarske kondicije občine je po besedah ekonomista in finančnega analitika Karla Lipnika pri tem kazalniku zelo pomembna tudi demografska struktura območja. »V industrijsko močne občine se mladi priseljujejo, medtem ko je v občinah, kjer ni industrije, vedno več upokojevcev, ki prejemaajo pokojnine in imajo s tem nižje osnove za dohodnino.« Takšni primeri so v naši regiji že tradicionalno v zgornjem delu Zgornje Savinjske doline in na Kozjanskem. Najnižjo osnovo za dohodnino je imela občina Luče, sledila ji je sosedla Solčava. Povsem na drugi strani regije sta z najnižjima

stopnjama osnove za dohodnino občini Bistrica ob Sotli in Kozje.

Najučinkovitejši na Ljubnem, najmanj v Taboru

Dodana vrednost gospodarskih družb na prebivalca je kazalnik ekonomske moči gospodarstva v občini. Po zaslugi podjetja KLS je bila v obdobju med letoma 2013 in 2016 najvišja v občini Ljubno, kjer je znašala kar 56.540 evrov. »Na prvem mestu je po zaslugi zgolj enega podjetja, ki je občini zagotovilo razvoj. Podjetje z veliko dodano vrednostjo je obenem lahko neke vrste inkubator za preostalo obrt in industrijo, a to ni vedno nujno,« pravi Lipnik. Pričakovano sledita občini Šoštanj (55.252 evrov) in Celje (52.144 evrov). V prvi precejšnji dodano vrednost ustvarja Teš in v drugi cinkarna, ki sodi med najbolj dobičkonosna podjetja v državi. Za več kot za pol manjšo dodano vrednost gospodarskih družb na zaposlenega imajo v občini Tabor, ki ji sledijo Kozje (27.558 evrov), Mozirje (25.711 evrov) in Radeče (25.796 evrov).

Med Celjani največ brezposelnih, najmanj v Vitanju

Med letoma 2013 in 2016 je bila najnižja stopnja brezposelnosti v občini Vitanje. Znašala je 8,8 odstotka. Sledili sta občini Dobrna in Šmartno ob Paki z brezposelnostjo v višini 9,8 odstotka. Tudi v Dobju je bila precej nizka, in sicer 10 odstotkov. Lipnik pravi, da gre v teh primerih najverjetneje za visoke deleže upokojevcev in za spalna naselja, od koder se prebivalci na delo vozijo v okoliške kraje. Najvišja povprečna stopnja brezposelnosti je bila v tem obdobju presenetljivo v Celju. Znašala je kar 16 odstotkov. Sledile so občine Radeče (14,8 odstotkov), Žalec (14,6 odstotkov) in

Rogatec (14 odstotkov). Lipnika visoka stopnja brezposelnosti v Celju in Žalcu preseneča, saj občini ne sodita med gospodarsko šibki območji. Ob tem dodaja, da se moramo zavedati, da lahko na tako majhnih geografskih območjih močno zaniha in je lahko odvisna od enega samega dejavnika. »Lahko se zgodi, da v Rogaški Slatini odpustijo ljudi, brezposelnost pa se poveča v Rogatcu, od koder se ljudje vozijo na delo. Povsem enako se lahko zgodi v Celju. Če podjetje začne odpustiti delavce, se lahko to pozna v vsej regiji, še posebej v manjših občinah z manj prebivalci.«

Najstarejši Celjani, najmlajši Konjčičani

Mestna občina Celje je imela od leta 2014 do 2017 enega najvišjih indeksov staranja prebivalstva (1,41) v regiji. Ta kaže razmerje med starim (65 let in več) in mladim prebivalstvom (0–14 let). Če je višji od sto pomeni, da je med prebivalci več starih kot mladih. Pred Celjem so še občine Radeče (154), Kozje (150), Bistrica ob Sotli (148), Laško in Store (142). Lipnika stanje v teh manjših občinah niti ne preseneča. »Mladi se po študiju ne vrnejo domov, ampak ostanejo v večjih središčih. Prav tako v teh občinah ni novih industrijskih obratov, ki bi pritegnili mlado prebivalstvo.«

Drugače je v občinah Slovenske Konjice, Polzela in Tabor, ki so v preteklih letih uspele s spodbudno

Ministrstvo za finance je koeficient razvitosti občin za leti 2018 in 2019 izračunalo na podlagi desetih kazalnikov. To so osnova za dohodnino na prebivalca v letih 2012–15, število delovnih mest na število delovno aktivnega prebivalstva v letih 2013–16, bruto dodana vrednost gospodarskih družb na zaposlenega v letih 2013–16, indeks staranja prebivalstva v letih 2014–17, stopnja registrirane brezposelnosti v letih 2013–16, stopnja delovne aktivnosti na območju v letih 2013–16, delež Nature 2000 v občini leta 2016, delež prebivalcev, ki so imeli priključek na javno kanalizacijo v letih 2012–15, poseljenost občine v letih 2014–17 in kulturni spomeniki v občini leta 2017.

Občinska uprava lahko precej vpliva na koeficient

Velenjska občina ima najvišji koeficient razvitosti občin v vsej Savinjski regiji. Ta znaša 1,20, kar pomeni, da občina prejme 60 odstotkov sofinanciranja določenih državnih naložb. Na tamkajšnji občinski upravi sicer menijo, da na kakovost bivanja občanov poleg omenjenega koeficienta vplivajo še številni drugi dejavniki.

Direktor uprave Mestne občine Velenje (MOV) mag. Iztok Mori meni, da koeficient razvitosti služi predvsem za pregled, na kakšni stopnji je lokalna skupnost in katere dobrine zagotavlja občankam in občanom. Sicer na kakovost bivanja občanov po njegovem prepričanju bistveno bolj vplivajo drugi dejavniki. »V Velenju so to verjetno brezplačen potniški promet Lokalac, pa tudi brezplačen avtomatiziran sistem za izposajo mestnih koles Bicy in še kakšne druge ugodnosti, ki jih občani veliko uporabljajo.« Po prepričanju so-govornika skuša država s tem, ko manj razvitim občinam nudi večji delež sofinanciranja, izenačiti razvoj. Občine, ki imajo višji koeficient razvitosti, se mo-

rajo znajti drugače, na primer s pridobivanjem evropskega denarja. »Velenju gre v tem pogledu zelo dobro, saj smo v dobrih desetih letih za sofinanciranje naložb in projektov pridobili skoraj 50 milijonov evrov evropskega in državnega denarja.«

Direktor uprave MOV je prepričan, da lahko občine precej vplivajo na kazalnik, ki vplivajo na izračun njihovega koeficienta razvitosti. »Ena izmed nalog občin je omogočiti pogoje za razvoj gospodarstva. Celotno prostorsko načrtovanje lahko zastavimo tako, da omogočimo pogoje za razvoj podjetij, tem lahko dajemo spodbude. Prav tako lahko vplivamo na poselitev. Omogoči-

stanovanjsko politiko in z neposredno lego ob avtocesti privabiti številne mlade družine. Najugodnejši indeks staranja prebivalstva v naši regiji imajo Slovenske Konjice (100), Šmarje pri Jelšah (100,5) in Polzela (101). Sledijo še občine Zreče, Tabor, Vitanje in Velenje, kjer je njihov indeks približno 105.

Bistrica ob Sotli v celoti zavarovana

Najvišji delež prebivalcev, ki imajo priključek na javno kanalizacijo, je bil v obdobju med letoma 2012 in 2015 v Velenju (84), Celju (71) in Slovenskih Konjicah (50). Na drugi strani je bil najnižji v Dobju (1,1), Bistrici ob Sotli (4,9) in Braslovčah (5,5). V prvih dveh primerih gre za izrazito urbana območja s prevladujočimi večstanovanjskimi zgradbami, na drugi strani – z izjemo Braslovč – za redko poseljene podeželske občine z razpršeno poselitvijo.

Med kazalniki pri izračunu koeficienta razvitosti občin je svoje mesto našel tudi delež območij Natura 2000. Gre za ekološka omrežja v Evropski uniji, ki imajo pomembno vlogo pri ohranjanju živalskih in rastlinskih vrst ter njihovih habitatov. Nesporna rekorderka v tej kategoriji je občina Bistrica ob Sotli, kjer je ta delež kar 99,5-odstoten. Na drugi strani v Vojniku in na Vranskem takšnih območij nimajo.

ŠPELA OŽIR

Mestna občina Velenje ima med občinami v naši regiji najvišji koeficient razvitosti. Foto: SHERPA

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

V spomin

Marija Karlin

Življenje je kot slikarsko platno, sprva belo in čisto, nato poslikano s svetlimi odtenki, podobami in linijami, ki pripovedujejo zgodbo. Pripovedujejo zgodbo o nas in našem življenju, o povezanosti med nami, o spominih veselja in žalosti. To je zgodba, ki je skozi leta nastajala na čarobnem platnu spominov, zasidrana v srca vseh, ki smo se ga dotaknili in ga obogatili s svojimi mavričnimi odtenki.

V trenutkih žalosti se večkrat ozremo na platno spominov. Tako smo se v teh dneh v zbornici Srednje zdravstvene šole Celje spominjali svoje upokojene sodelavke Marije Karlin, višje medicinske sestre in diplomirane inženirke organizacije dela. Bila je med prvimi redno zaposlenimi delavci naše šole ter globoko predana svojemu zdravstvenemu in pedagoškemu poklicu. Bogato znanje in neprecenljive izkušnje je polnih 35 let nesebično prenašala na številne generacije bodočih zdravstvenih delavcev. Odlikovali so jo profesionalen odnos do dela, vestnost, natančnost in doslednost. S svojim zgledom je dijake spodbujala k spoštovanju sočloveka in k pripravljenosti pomagati človeku v stiski, še posebej bolniku. V svoji pedagoški karieri je pomagala pri oblikovanju učnih načrtov zdravstveno-strokovnih vsebin skupaj s strokovnjaki zavoda za šolstvo. V šoli je vodila krožek Rdečega križa in dijake četrtil letnikov pripravljala na zdravstveno, vzgojno-izobraževalno delo. Naučila jih je, kako sošolcem in učencem OŠ posredovati življenjsko pomembne zdravstvene vsebine. Njeno načelo je bilo, da mora biti zdravstveni delavec tudi dober zdravstveni vzgojitelj. V zadnjih letih aktivnega pedagoškega poslanstva je z dijaki zaključnih letnikov pripravila veliko izvrstnih in tudi v širšem regijskem prostoru zelo odmevnih okroglih miz.

Dolga leta je v šoli vodila aktiv zdravstvene nege in za svoje delo prejela naziv svetovalka. Delovne

izkušnje je kot pomočnica ravnateljice prenašala tudi na mlajše kolege. Danes v šoli poučujejo kolegi in kolegice, ki jim je bila profesorica, mentorica, razredničarka in se jo spominjajo kot osebe z veliko predanostjo pedagoškemu delu. Gospa Marija Karlin je poučevala zdravstveno vzgojo tudi v drugih srednjih šolah v Celju in bila dolga leta vodja aktiva za zdravstveno vzgojo za vse srednje šole v celjski regiji. Kot aktivna članica izvršnega odbora Območne organizacije RK je vodila programski in razvojni del zdravstvene prosvete in vzgoje. Bila je poslanka RK v času, ko je bil RK Slovenije kot samostojne države sprejet v mednarodno organizacijo RK. Organizirala je krvodajalske akcije med mladimi. Za svoje dolgoletno in uspešno delo v RK je prejela številna občinska in republiška priznanja. Veliko let je kot predstavnica šole sodelovala z Društvom medicinskih sester Celje. Pod njenim vodstvom so dijaki pripravili več razstav in prispevkov ob različnih dejavnostih društva.

Teško je dojeti izgubo, zagotovo pa vsi čutimo, da je odšla oseba, ki so jo krasile mnoge človeške vrline. Sprašujemo se, zakaj, a na koncu obmolknemo, ker ni odgovora, ostane le upanje, da je na drugi strani tako čudovito, mirno, da bomo nekoč vsi skupaj. Vse njeno strokovno znanje, njena moč vzgajati in vse spodbude, ki jih je izkazovala ljudem okoli sebe, naj bodo spodbuda vam, ki žalujete, da spomin nanjo ne bi potonil v pozabo.

Gospa Marija, počivajte v miru in hvala za vse.

Kolektiv Srednje zdravstvene šole Celje
Katja Pogelšek
Žilavec, ravnateljica

<http://www.szsce.si/>

Anton Puncer (stoji drugi z desne) je fotografijo kot razglednico poslal izvoljenki Mariji Gros s soške fronte na njen naslov Žlavor v Nazarjah pri Mozirju.

Iz družinske kronike Antona in Marije Puncer (2)

Anton kot prostovoljec avstro-ogrsko vojske

Enaindvajsetletni Anton Puncer je leta 1914 kot prostovoljec odšel v avstro-ogrsko vojsko. Kot pripadnik sanitetnih enot je bil na soški fronti, kjer je bil ranjen v glavo. Rane so bile tako hude, da je lahko dobil »zadnjo župo«, ki mu jo je zdravnik dovolil pojesti, rekoč: »Kar dajte mu jo, saj Anton ne bo več dolgo!«

Ker se je zdelo, da je mrtev, so ga dali v mrtvašnico. Ko ga je prišel sanitejec pogledat, ga je Anton vprašal: »A lahko dobim vinsko župo?« Sanitejec je začuden rekel: »Lej ga, hudiča, a si še živ?«

Po okrevanju so ga poslali ponovno na fronto. Vrnil se je domov kot dezertar, huda rana in razmere so občutljivi-

vega fanta prizadele. Ni se nameraval vrniti na bojišče, a nekdo od sosedov ga je izdal, zato je bil prisiljen oditi ponovno v vojne vrste.

Pozneje je bil ujet, poslan v italijansko taborišče za vojne ujetnike v Kalabriji. Iz ujetništva se je domov vrnil star 25 let kmalu po prvi svetovni vojni ves izmučen, suh in z

žico zvezanimi čevlji. Njegova Marija mu je ob prihodu rekla: »Ali si duh ali si živ?«

Vojna mu je pustila trajne posledice, ki se navzven sicer niso kazale, saj je bil fizično močan mož.«

BOŽENA TANŠEK

Prihodnjič: Anton kot prostovoljni oglednik

ALBUM S CELJSKEGA

Vajenci Celjskega tiska v šolskem letu 1960/61

Fotografija je nastala na Ljubljanskem gradu po ogledu tiskarne Ljudska pravica.

Vajenci 2. in 3. letnika v prvi vrsti z leve: Rajko Jagodič (šofer), Jože Cegnar (mentor in kasnejši tehnični urednik Novoga tednika), Jože Slamnik, Maks Nidorfer in Jože Tome.

V drugi vrsti: Zvone Kelc, Emil Perklič, Dani Novak, Andrej Černigoj in Oto Knez.

V tretji vrsti: Jože Jazbec, Peter Krajnc, Peter Oset in Rudi Škedelj.

Foto: Silvo Pešak
Prispeval: Rudi Škedelj

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije - osebni spomini 20. st.

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek
radio celje ob 12.15.

Iščemo odgovore na
vprašanja poslušalcev.

03 4225 148

radio@rt-rs.si

Prešernova 19

9000 Celje

Zaenkrat jih na Celjskem (še) ni

Tarče vozila z brezstičnimi ključi

V preteklih dneh je bilo na socialnih omrežjih večkrat mogoče prebrati opozorila ljudi, da naj bi na Trojanah storilci s posebnimi motilci signala vlamljali v osebna vozila. Na policiji tega podatka niso potrdili, vendar so dejali, da so se drugod po Sloveniji resda pojavili primeri tatvin, pri katerih tatovi za zagon vozil uporabljajo brezstične ključe. A zaenkrat takšnih primerov na Celjskem ni bilo, vendar to ne pomeni, da tatvin vozil ni.

Nov način tatvine vozil je v Slovenijo »prišel« iz zahodnih evropskih držav, kjer so takšna kazniva dejanja na primer v Nemčiji, Italiji, Franciji in tudi Avstriji že stalnica. Čeprav naj bi imeli novi modeli vozil dobro zaščito, storilci znajo najti pomanjkljivosti v njihovem varnostnem sistemu. Ko uspejo izdelati ustrezno orodje, je za storilce izvršitev tatvine

precej preprosta. Zato so pri tovrstnih kaznivih dejanjih nepogrešljivi računalniška oprema, torej prenosnik z ustreznim komunikacijskim kablom in s programsko opremo, ali posebej prilagojeni elektronski pripomočki, s katerimi onemogočijo ali preslepijo varovalni sistem

vozila. »Klasičnih tatvin z razbijanjem stekla, lomljenjem kontaktne ključavnice in spajanjem žic pod volanom praktično ne poznamo več,« pravijo na Generalni policijski upravi.

Tatvine vozil z brezstičnimi ključi so najpogostejše v nočnem času na javnih kra-

jih, kjer parkirišča niso zavarovana. Do zdaj naj bi takšna kazniva dejanja zaznali na območjih Ljubljane, Kopra in Maribora. »Storilci na silo vstopijo v notranjost vozila, s pomočjo elektronskih pripomočkov onemogočijo sistem za preverjanje prisotnosti in pristnosti ključa za zagon vozila oziroma elektronsko prilagodijo nov neoriginalen ključ – izdelajo tudi mehanski del ključa, s katerim vozilo odpeljejo s kraja,« pravijo na policiji.

Ob tem na policiji dodajajo, da je trenutno največ tatvin vozil zaradi rezervnih delov, kar pomeni, da

so najbolj na udaru vozila srednjega in višjega cenovnega razreda. Večina ukradenih vozil ostane v Sloveniji, ostale prepeljejo v tujino, kar je policiji znano že nekaj let, saj se ta del – prekupčevanje z deli vozil – v zadnjih letih ne spreminja veliko. Tudi če vozilo storilci odpeljejo v tujino, ga tam razstavijo in prodajo po delih. »Prav tako je ukradenemu vozilu vedno težje spremeniti identiteto in ga legalizirati, kar je še eden od razlogov za porast prodaje po delih,« dodajajo na policiji.

SŠol

Preventiva:

parkiranje v garaži

ključi, shranjeni v posebni torbici ali škatli, ki onemogoča oddajanje elektromagnetnega valovanja in s tem komunikacijo z elektronsko napravo za tatvine vozil

dodatna elektronska ali mehanska varovalna naprava v vozilu

izklop sistema brezstičnega ključa

V letu 2016 je bilo v Sloveniji ukradenih približno 830 motornih vozil, lani približno 550. Najpogostejše kraje osebne avtomobile znamk Renault (Clio), VW (Golf), BMW (serija 3) in Audi (A3, A4).

Ustrelil ga je pred ženo

Krivde ne prizna

Na Okrožnem sodišču v Celju se je pretekli teden nadaljevalo sojenje Jaki Ulčniku iz Bistrice ob Sotli, ki mu očitajo kaznivo dejanje umora, ki naj bi ga storil leta 2005 v Bosni in Hercegovini. Naj spomnimo, da je bil Ulčnik že obsojen na 30 let zaporne kazni zaradi umora svojega brata in poskusa umora njegove žene v Bistrici ob Sotli prav tako leta 2005. Umor v Bosni in Hercegovini naj bi storil pred zločinom v Sloveniji.

Ulčnik zaporno kazen že nekaj let prestaja na Dobu. Umor, ki ga je storil v Bistrici ob Sotli in zaradi katerega je

Jaka Ulčnik na Dobu že prestaja 30-letno zaporno kazen.

že obsojen, je bil eden najbrutalnejših na Celjskem. V Bosni in Hercegovini naj bi z ukradeno lovsko puško umoril Milenka Penavo. Vanj naj bi streljal z razdalje petdesetih metrov, in to pred očmi žrtvine žene, od katere se je Penava poslavljala ob odhodu od doma. Penava je zaradi strela v glavo takoj umrl, Ulčnik pa je zbežal in se odpeljal v Slovenijo. A so ga tu izsledili. Krivde za kaznivo dejanje na predobravnavnem naroku ni priznal, zato se je že pred časom začel sodni postopek z dokazovanjem. Vmes se zapleta tudi zato, ker morajo pričati tudi znanci in sorodniki umorjenega, ki niso iz Slovenije. Pretekli teden je bila dogo-

vorjena celo videopovezava s sodiščem v Bosni in Hercegovini, preko katere bi tamkajšnje pričeh lahko zaslišali, a so jo zaradi tehničnih težav v Celju morali prestaviti in jo bodo opravili drugič.

Pri tem je pred senat tokrat kot priča stopil nekdanji Ulčnikov znanec, s katerim sta prijateljevala v času, ko naj bi obtoženi storil kaznivo dejanje. A se zaslišani ni spomnil veliko stvari zaradi časovne oddaljenosti, pri čemer je povedal, da mu Ulčnik nikoli ni zaupal, da bi v Bosni in Hercegovini koga ustrelil, poleg tega obtoženi v preteklosti ni deloval agresivno, imel pa naj bi težave z mamili.

SŠol
Foto: SHERPRA

Kako to storijo?

Sistem brezstičnih ključev deluje tako, da ima lastnik vozila lahko ključ v žepu. Ko vozilo zazna, da se mu je lastnik dovolj približal, se pri odpiranju vrat samodejno odklene. Ko voznik odpre vrata in sede v vozilo, lahko prižge motor le s pritiskom na gumb. Ključ in vozilo si pri tem izmenjujeta podatke, kar storilci izkoriščajo za izvedbo tatvine. Pri tem morata biti storilca najmanj dva. Prvi storilec s posebnim elektronskim pripomočkom najprej poišče oziroma zazna prisotnost brezstičnega ključa, na primer v plašču na obešalniku v lokalu, v plašču lastnika v trgovini, na omarici v predsobi hiše ali stanovanja ... Z aktiviranjem te elektronske naprave nato podaljša signal ključa do drugega dela naprave, ki jo ima drugi storilec, ki je v neposredni bližini vozila. Vozilo si nato s pomočjo obeh delov elektronske naprave izmenja podatke s ključem, ki je sicer od vozila preveč oddaljen. Drugi storilec vozilo najprej odklene, sede vanj in prižge motor. V tem trenutku lahko prvi storilec zapusti bližino brezstičnega ključa, drugi storilec pa se z vozilom odpelje s kraja. Pri tem mora paziti, da mu vozilo ne ugasne.

Vir: policija.si

Bo primer Tekračevo sploh kdaj končan? Usodo Kristijana Kamenika lahko »zapečatijo« športni copati, verjetno pa se to ne bo zgodilo

Primer štirikratnega umora v Tekračevem leta 1997, katerega glavni obtoženec je Kristijan Kamenik, bi lahko ostal brez sodnega epiloga. Celjsko sodišče naj bi iz kazenskega spisa izločilo ključno odredbo o hišni preiskavi pri Kristijanu Kameniku. V tej preiskavi so mu zasegli športne copate, ki so tudi kronski dokaz tožilstva in ključna povezava Kamenika s prizoriščem zločina.

Tožilstvo naj bi že napovedalo pritožbo na takšno odločitev sodišča, kar pomeni, da poteza sodišča še ni zaprla primera Tekračevo, da se glavnemu osumljencu in hkrati obtožencu ne bo naprej sodilo. Če bi višje sodišče podprlo odločitev okrožnega sodišča, bi to pomenilo, da Kameniku – kot obtoženemu – krivde najverjetneje nikoli ne bi dokazali. 4. marca 1997 so pod streli umrli 73-letna Frančiška in 75-letni Štefan

Poharc, 17-letna Viktorja in njena 36-letna mama Helena Krušlin. Motiv umora nikoli ni bil pojasnjen, čeprav se omenja, da je bil umor storjen iz koristiljubja, saj naj bi Poharc imel veliko denarja.

Drugi osumljenec

Kamenika so že pred leti zaradi umorov obsodili na 20 let zavora, vrhovno sodišče je nato sodbo razveljavilo. V drugem sojenju so ga oprostili zaradi pomanjkanja dokazov, toda višje sodišče je oprostilo sodbo razveljavilo. Nato so mu začeli soditi še tretjič, vendar se je ustavilo, saj so Kamenika prijeli policisti na Hrvaškem, brez njegove prisotnosti pa obravnave v naši državi niso mogli nadaljevati.

Neuradno se v povezavi s Tekračevim omenja tudi moškega, čigar ime je policiji znano in ni slovenski državljani, nahaja pa se v eni od nekdanjih držav Jugoslavije, vendar policija do danes

utemeljenih sumov, da bi bil možki vpleten, nima.

Del hiše, kjer se je zgodil umor v Tekračevem, še stoji, del je že porušen. Tudi če bi prijeli še kakšnega osumljenca, preiskave ne bi omajale dejstvo, da bi Kamenik po prijettju v Italiji bil v tamkajšnjem zaporu. Če ga seveda morebiten umik kronskega dokaza ne bi »oprak« krivde. Preiskava bi potekala v smeri pojasnjevanja vpletenosti še druge osebe ali drugih oseb. Pogovor s Kamenikom v Italiji bi lahko izvedli z mednarodno pravno pomočjo in videokonferenco.

Iz zapora v zapor

Kamenika, ki trenutno prestaja večletno zaporno kazen v Italiji, kjer so ga leta 2016 prijeli med prevozom 50 kilogramov droge, na celjskem sodišču čaka poleg za primer Tekračevo še eno sojenje. Očitajo mu še preprodajo mamil konec devetdesetih let v Slo-

veniji. Ostali soobtoženi v postopku so krivdo že priznali in so bili že obsojeni. Sojenje Kameniku so iz tega primera izločili.

Razlog za izločitev Kamenika iz sojenja ostalim je bilo njegovo prestajanje kazni – zaradi drog – v Srbiji in na Hrvaškem. Na sodišču na Reki je bil zaradi tihotapljenja droge namreč leta 2011 obsojen na osem let zavora. Leto pred tem so ga na Hrvaškem obsodili na enako kazen, a je hrvaško vrhovno sodišče sodbo razveljavilo in soditi so mu morali še enkrat.

Do pravnomočnosti sodbe je bil skoraj dve leti v priporu. Očitali so mu, da je na Hrvaško tihotapil heroin in ga nato s soobtoženimi preprodajal uličnim prodajalcem. Pečanje z drogo so mu pred prijettjem na Hrvaškem očitali še v Srbiji, kjer je prav tako nekaj časa prebil v zaporu.

SIMONA ŠOLINIČ

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Zeliščni čaji: ne pozabite na kakovost!

Zeliščni čaji so že od nekdaj izredno priljubljeni med ljudmi, a mnogi izmed nas o zeliščih vedo bore malo. V podjetju Flora, d. o. o., s sedežem v Rogatcu, ki se več kot 25 let ukvarja z zelišči, v prvi vrsti prisegajo na kvaliteto. V ponudbi imajo več kot 130 vrst različnih zeliščnih čajev, ki jih v prvi vrsti prodajajo v svojih dveh zeliščnih trgovinah: v Amari v Rogaški Slatini ter v trgovini Sonce v centru Maribora, v prodajalnah Sanolabor in v večini specializiranih prodajal po Sloveniji. Prav v teh dneh se njihovi zbirki zelišč farmako-

pejske kvalitete pridružuje še zeliščni čaji, ki se lahko »pohvalijo« s certifikatom Bio. Se sprašujete, kakšna je sploh razlika?

Zavedati se moramo, da se zeliščni čaji, ki jih danes najdemo na policah trgovin, med sabo močno razlikujejo po kvaliteti in posledično tudi po ceni. Tako kot pri avtomobilih, oblačilih, tehničnih izdelkih poznamo tudi pri čajih različne znamke. V večini supermarketov tako najdemo čaje, s katerimi ni prav nič narobe, a v kolikor je njihova cena res nizka, to enostavno pomeni, da vsebujejo zelo malo kvalitetnih zelišč in v končni

fazi nimajo nobenih omembe vrednih zdravilnih učinkov. V podjetju Flora, d. o. o., se držijo načela, da je kvaliteta vedno na prvem mestu. Zato so prav vsa njihova zelišča, v nasprotju s tistimi iz supermarketov, farmakopejske kvalitete, kar pomeni najboljše. Farmakopeja je knjiga, ki vsebuje zbir farmaceutskih predpisov o izdelavi, kakovosti, istovetnosti, preskušanju, shranjevanju, izdaji in označevanju zdravil oziroma farmacevtskih substanc, ki se uporabljajo pri pripravi končnega farmacevtskega izdelka. Vsaka serija zelišč je skrbno narezana, razkužena, laborato-

rijsko pregledana in vsebuje le najboljše dele rastlin, ki ustrezajo predpisom farmakopeje in ne vsebujejo pesticidov ali težkih kovin. Z nakupom čaja farmakopejske kvalitete torej nikakor ne boste »brcnili v temo«, pač pa boste kupili zeliščni čaj najvišje kakovosti, ki vsebuje zadostne vrednosti zdravilnih učinkovin in vsekakor služi svojemu namenu.

Pri bio zeliščih gre za skrbno nadzorovano pridelovanje, od rasti, obdelovanja zemlje, gnojenja z naravnimi gnojili, ustreznega kolobarjenja itd.

Podjetje Flora poleg čajev lastne blagovne znamke zastopa tudi prodajo zelišč in čajnih

mešanic v filter vrečkah podjetja Kottas Pharma iz Avstrije, katerih posebnost so prav tako visoko kakovostna zelišča, ki ustrezajo predpisom farmakopeje, hkrati pa se ponašajo tudi s certifikatom Bio.

Široka paleta čajev blagovne znamke Flora je na voljo v skoraj vseh bolj založenih zeliščnih trgovinah po Sloveniji (med drugim v vseh prodajalnah Sanolabor), linija štirih bio filter čajev Dr. Kottas za nosečnice, mamice, dojenčke in male otroke pa je odslej na voljo tudi v prodajalnah Interspar.

Če vam ni vseeno, kakšen čaj pijete, so zeliščni čaji podjetja Flora nedvomno prava izbira!

več kot 130 zelišč najvišje (farmakopejske) kvalitete
verjetno **NAJVEČJA IZBIRA ZELIŠČ** v Sloveniji

- čajne mešanice (tudi po naročilu)
- **NOVO BIO zelišča**

Flora zelišča Rogatec
03/819-22-33
www.flora-trgovina.si

Sedaj tudi v Celju! Specializirani za zdravljenje vraščenega nohta in glivičnih obolenj!

An.nika medicinska pedikura

Najsodobnejši center medicinske pedikure

Rezervirajte svoj termin: **051 661 665**

Aškerčeva ulica 14, (pritličje, Celeiapark)
www.annika.si

izposoja, izdaja medicinskih pripomočkov z naročilnico zdravnika

- bolniške postelje
- invalidski vozički
- hodulje, bergle
- plenice, vložki
- opornice

03/819-22-33
www.flora-trgovina.si

Flora d.o.o., Trg 1, Rogatec

PROTEKS ortopedski pripomočki

tel: 03 705 00 48
e-mail: branko.novak@siol.net
www.proteks.si

BIRO bit BIRO BIT servis in trgovina d.o.o.
Teharska cesta 24, 3000 Celje
tel: 03 4256100
fax: 03 4256124
e-naslov: info@birobit.si
www.birobit.si

- PRODAJA PISARNIŠKEGA-POTROŠNEGA MATERIALA TER BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME
- NAJEM TISKALNIKOV IN MF NAPRAV
- VZDRŽEVANJE BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME

Canon ACCREDITED PARTNER 2017
E-trgovina B2B birobit.si
hp Partner First Silver

Prigrizki
Olivie Gourmet Gosposka 10 Celje
Slaščice
Odlična kava
olivie GOURMET
olivie GOURMET
olivie GOURMET

GRADBENA TRGOVINA

TRGOVINA G7 D.O.O., Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€ kamen, m²

zvočne slike kulture
radio celje

VSAK ČETRTEK ob 14. 10 in 19. 15

Ka lejdoskop

VULKANIZACIJA
MULEJ
AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

Službe, kjer vas plačajo, da »visite« na socialnih omrežjih

Predstavljajte si delovno okolje, kjer ni treba vneto klikati »x« na Facebooku, ko se v prostoru pojavi delodajalec. Predstavljajte si, da vas nadrejeni lahko vidi, kako veselo tvitate o perečih političnih temah, in da lahko imate mobilni telefon neprestano v rokah, saj navsezadnje skrbite za socialna omrežja.

No, ta svet vsekakor obstaja. Spodaj smo zbrali sedem delovnih mest, kjer se (za nekoga) sanje lahko uresničijo.

Vodja marketinga

Vodje marketinga vodijo oglaševalske kampanje, sodelujejo pri izdaji revij in časopisov, skrbijo za oglasne panoje in televizijske oglase. Dandanes je težnja, da podjetja veliko več vlagajo v socialna omrežja kot v fizično oglaševanje, zato je digitalni marketing vedno bolj v porastu in na tem področju je razvoj več kot zagotovljen. Povprečna bruto mesečna plača v Sloveniji je 2.261 evrov.

Pisec reklamnih besedil

Pisec reklamnih besedil je odgovoren tudi za neprestano objavlanje v socialnih medijih. Dolžina besedil ne presega več kot 140 znakov. Povprečna bruto mesečna plača v Sloveniji je 1.731 evrov.

Specialist za podporo strankam

Kupci, ki imajo vprašanje, dvom ali pritožbo, se bodo velikokrat zatekli k socialnim omrežjem, kot so Twitter, Facebook in Instagram, saj jim je to veliko bližje kot telefonska komunikacija z osebo, ki je za to zaposlena. Ravno zato se podjetja odločajo, da svoje predstavnike za storitve čim bolj

povežejo v moderne načine komunikacije s strankami. Povprečna bruto mesečna plača v Sloveniji je 1.629 evrov.

Grafični oblikovalec

Grafični oblikovalci ustvarjajo kreativne vsebine tako, da uporabljajo računalnik in primerne programe. Razvijajo ilustracije, premikajoče se vsebine, filme ... Ravno zato morajo vedeti, kako se socialna omrežja razvijajo in v katero smer morajo zapeljati svoje oblikovanje. Povprečna bruto mesečna plača v Sloveniji je 1.422 evrov.

Tržni analitik

Raziskovalci trga so na delovno mesto postavljeni zato, da ugotovijo, kaj je trenu-

tno v modi. To lahko storijo med drugim tako, da spremljajo socialna omrežja, ki jasno nakazujejo, kaj navdušuje uporabnike v današnjem času. Povprečna bruto mesečna plača v Sloveniji je 1.850 evrov.

Strokovnjak za digitalni marketing

Če omenjeni specialist želi, da bi bil njegov produkt viden, mora vložiti v to določeno vsoto denarja in časa, ki ga posveti socialnim medijem. Ustvarjanje različnih strategij z namenom prodaje in promocije izdelka namreč zahteva poznavanje tudi socialnih omrežij. Povprečna bruto mesečna plača v Sloveniji je 1.653 evrov.

Skrbnik ključnih strank

Vodja ključnih kupcev mora biti na voljo strankam na katerikoli način, tudi s pomočjo socialnih omrežij. Biti mora njihov prvi stik in vedno jim mora pristopiti na pomoč, ko to potrebujejo. Povprečna bruto mesečna plača v Sloveniji je 2.403 evrov.

ANJA DAMJANOVIČ
za MojeDelo.com

NE PREZRITE

Naslednjič: Devet zaželenih lastnosti podjetnikov, h katerim stremite

MojeDelo.com

Senior svetovalec pri implementaciji sistemov WMS/logistike (m/ž) (Ljubljana)

Analiziranje in razumevanje poslovnih zahtev naročnika na področju upravljanja oskrbnih verig (izdelava AS-IS-modela), podpora in vsebinsko sodelovanje pri projektih uvedbe. Symphony EYC, d. o. o., Tržaška cesta 515, 1351 Brezovica pri Ljubljani. Prijave zbiramo do 23. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Grafični oblikovalec (m/ž) (Slovenske Konjice)

Ste kreativna in ustvarjalna oseba? Imate izjemen portfolio doseganega dela na področju grafičnega in tekstilnega oblikovanja? Pridružite se naši uspešni ekipi. AD Vita, d. o. o., Tovarniška cesta 7b, 3210 Slovenske Konjice. Prijave zbiramo do 20. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Razvojni inženir za področje razvoja programske opreme na vgrajenih sistemih (m/ž) (Velenje / Ljubljana)

Delo zajema načrtovanje arhitekture programske opreme, razvoj in implementacijo inovativnih algoritmov na področju velikih gospodinjstevskih aparatov, testiranje funkcionalnosti implementiranih rešitev, pripravo pripadajoče tehnične dokumentacije, spremljanje novih

tehnologij in pristopov razvoja programske opreme, aktivno sodelovanje pri razvojnih projektih. Gorenje, d. d., Partizanska ulica 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 11. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Razvojni inženir za področje razvoja strojne opreme elektronskih sklopov (HW) (m/ž) (Velenje)

Delo zajema načrtovanje analognih in digitalnih elektronskih vezij za področje velikih gospodinjstevskih aparatov, optimiranje delovanja elektronskih vezij glede na specifikacije končnega produkta, izdelavo potrebne tehnične dokumentacije, usklajevanje zahtev z zahtevami končnega produkta, sodelovanje pri reševanju izzivov s področja varnosti in EMC. Gorenje, d. d., Partizanska ulica 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 11. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodilni inženir za področje razvoja algoritmov za frekvenčno krmiljenje BLDC-motorjev (m/ž) (Velenje)

Delo zajema načrtovanje arhitekture programske opreme, razvoj in implementacijo regulacijskih algoritmov za frekvenčno krmiljenje BLDC-motorjev za področje pralno-sušilne tehnike, testiranje funkcionalnosti implementiranih rešitev, pripravo pripadajoče teh-

nične dokumentacije, aktivno sodelovanje pri razvojnih projektih. Gorenje, d. d., Partizanska ulica 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 11. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja projektov za področje razvoja elektronskih sklopov za belo tehniko (m/ž) (Velenje)

Delo zajema načrtovanje aktivnosti in stroškov za posamezen razvojni projekt, vodenje in koordiniranje aktivnosti med izvedbo projekta, usklajevanje aktivnosti znotraj projektne skupine ter z drugimi skupinami znotraj podjetja oziroma s poslovnimi partnerji, odgovornost za koordinirano vpeklavo sprememb ter upravljanje s tveganji. Gorenje, d. d., Partizanska ulica 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 11. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Asistent v strateški nabavi (m/ž) (Slovenske Konjice)

Pričakujemo končano VII. stopnjo izobrazbe ekonomije, izkušnje iz financ in računovodstva ali prodaje v trgovski panogi, aktivno znanje angleškega jezika (pisno in ustno), računalniško pismenost (napredno znanje Excel), analitične sposobnosti in dobro matematično znanje ... AD Vita, d. o. o., Tovarniška cesta 7b, 3210 Slovenske Konjice. Prijave zbiramo do 20. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

CEO za en mesec (m/ž) (Ljubljana)

Adecco H. R., d. o. o., vodilno mednarodno podjetje na področju

upravljanja s človeškimi viri, ponuja plačano poletno prakso pod mentorstvom direktorja Adecca. Adecco H. R., d. o. o., Ameriška ulica 8, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 17. 4. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Izvedba migracijskih postopkov izdelkov in vnos v informacijski sistem – študentsko delo (m/ž) (Celje)

Iščemo motivirane, proaktivne, odgovorne in natančne: študente višjih letnikov (zaželeno s področja informatike ali grafike, ni pa pogoj). Cetus, grafične in dokumentacijske storitve, d. d., Čopova ulica 24, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 8. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist (m/ž) (Celje, Ljubljana, dolenska in posavska regija, Ajdovščina)

Iščemo kandidate, ki bodo odgovorni za iskanje, kontaktiranje in obiskovanje novih potencialnih kupcev v osrednjeslovenski, dolenski, posavski, savinjski, goriški in primorski regiji. Skuba, d. o. o., Slovenčeva ulica 97, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 3. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vzdrževalec strojev in naprav (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo pregledovanje in vzdrževanje vseh strojev, inštalacij in naprav, kontaktiranje z zunanjimi serviserji o delovanju novih strojev, spremljanje njihovega delovanja, urejanje in vodenje tehnične dokumentacije ... Bisol

Group, d. o. o., Latkova vas 59a, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 11. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Sommelier v a la carte restavraciji (m/ž), Petrovče

Svetovanje o izbiri vin gostom in poznavanje slovenske ter tuje vinske ponudbe s spremljanjem svetovnih trendov. Razgiban delavnik. Galerija okusov, d. o. o., Novo Celje 9, 3301 Petrovče. Prijave zbiramo do 8. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist prodaje (m/ž) (Žalec)

Pričakujemo 6. stopnjo izobrazbe ekonomske, komercialne ali druge ustrezne smeri. Omco Metals Slovenia, d. o. o., Cesta Žalskega tabora 10, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 28. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja ekonomike (m/ž) (Celje)

Pričakujemo končano vsaj VII. stopnjo izobrazbe ekonomske smeri, zaželeno vsaj 3 leta delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delovnem mestu, aktivno znanje slovenskega in angleškega jezika, delo s produkti Microsoft, zaželeno tudi SAP ... Cetus, grafične in dokumentacijske storitve, d. d., Čopova ulica 24, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 6. 3. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Damir Grgić

Odlično je celotni francoski obrambi pobegnila Zala Friškovec. Članica Cinkarne Celje je polnoletna šele od oktobra.

Teja Oblak je popeljala Slovenijo do najodmevnejše zmage doslej.

»Trenner je dejal, naj se »stepemo« že na začetku«

Podvig slovenskih košarkaric proti Francozinjam – Najprej v objem Niki in Evi

Slovenska ženska košarska reprezentanca je v Celju pripravila senzacijo. V tretjem krogu kvalifikacij za evropsko prvenstvo je premagala Francijo z 68:62 in s tem naredila verjetno že odločilni korak proti Srbiji oziroma Latviji. To ji je uspelo v zelo oslABLJENI zasedbi.

Že na evropskem prvenstvu so bile naše košarkarice na pragu senzacije proti Francozinjam, ki so v končnici spreobrnilo tekmo sebi v prid. Selektor Damir Grgić je po evropskem prvenstvu ostal brez Maje Erkič, Sandre Piršič in Žive Zdošek, ki so sklenile reprezentančno pot, zaradi poškodb pa v soboto ni mogel računati na pomoč Nike Barič, Eve Liseč in naposled še Annamarije Prezelj, ki si je med vadbo zvilila gleženj. Nika in Eva sta bili tik ob igrišču in soigralke so po zadnjem zvoku sirene stekle njima v objem. Baričeva je bila resnično ganjena.

Nerealno, nerealno

Športni direktor Ženskega košarskega kluba Cinkarna Celje Uroš Kranjc je tekmo opazoval iz svojega običajnega kotička. Na predvečer tekme je klepetal z Goranom Radonjičem, ki je zaposlen v francoski zvezi. »Povedal mi je, da ima zveza letni proračun v višini 38 milijonov evrov. V njej je zaposlenih 127 ljudi. Registriranih imajo 175 tisoč košarkaric. Zveza moškimi prvoligašem nameni približno milijon evrov, ženskimi pa pol manj,« je pripovedoval Kranjc. Večina trenutnih slovenskih reprezentantk je povezana s celjskim klubom.

Štiri igrajo zanj, preostale so bile (ali morda še bodo) njegove članice. Po obilnem zaostanku (7:17) so se domačinke zbrale, zaigrale bolj odločno in si tik pred odmorom priigrale vodstvo. Ko je Rebeka Abramovič v zadnji sekundi prvega polčasa zadela trojko, je bilo občinstvo – dvorana žal ni bila polna, KZS je uvedla vstopnino – navdušeno. Bivša »Celjanka« je zadela prosti met – 38:34. »Nerealno, to je nerealno,« so se vodilni košarski delavci šalili v pričakovanju drugega polčasa, malce pa so mislili tudi resno.

Odločil skok v napadu

Evropske podprvakinja, za katere je po nekaj letih znova zaigrala izvrstna Sandrine Gruda (24 točk), so pritisnile na plin. Toda proti izjemni domači obrambi so igrale preveč na silo in osem minut pred koncem je bilo na semaforju 62:51. Čeprav so se košarski strokovnjaki zavedali, da igra naših deklet ne more biti odlična v nedogled, in predvidevali, da bodo gostje rešile tekmo »z mišicami«, je David ugnal Goljata. Petminutni slovenski strelski post je prekinila Američanka v slovenskem dresu Shante Evans in potem je ponovno steklo. Srčni boj je najbrž odločil dvoboje za odbitimi žogami: Slovenke so jih v napadu ujele kar 20!

Teja in brat Jan

Odgovornost je na svoja pleča prevzela Teja Oblak, ki se je izkazala z 18 točkami in desetimi podajami. Dosegla je zadnje štiri slovenske točke. Kdor je doma sedel pred zaslonom, je bil priča

»Oblak šovu«. Na eni športni postaji je bil prenos tekme nogometašev madridskega Atletica, pri katerem je ponovno »zaklenil vrata« Jan Oblak, na drugi postaji je blestela njegova sestra Teja: »Izjemen uspeh. Vanj seveda večina ljudi ni verjela, tudi zato, ker sta naši najboljši igralke so v povprečju stare 20 let, ugnala tako ugledno ekipo.«

Drugača dekleta

Selektorju Damirju Grgiću prav nič ne pride do živoga, tudi odsotnost odličnih igralke ne. Pri ŽKK Cinkarna Celje so mu že podelili »doživljenjski« trenerski mandat. Globoko si je oddahnil in nato zajel sapo: »V prvem stavku moram čestitati svojim igalkam. Zaslužen so zmagale. V vodstvu so bile skoraj celotno tekmo. Večkrat sem se spomnil na dvoboj s Francijo na evropskem prvenstvu v Pragi. Podoživljal sem tiste trenutke, ko smo prav tako imeli prednost dve minuti pred koncem in nato izgubili. Tokrat je bilo drugače.« Čemu pripisuje

zadnje uspehe? »Očitno imajo ta dekleta v sebi nekaj več, kot so imela tista iz prejšnjih generacij. To so dokazala že na evropskem prvenstvu do 20 let na Portugalskem z osvojenim srebrno medaljo. Skoraj neverjetno se mi zdi, da je naša selekcija, katere igralke so v povprečju stare 20 let, ugnala tako ugledno ekipo.«

Evropa, pazi se

Grgić ni skrival taktičnega načrta, ki je bil sicer očiten.

»Morali smo jim zapreti prostor v bližini obroča. To smo počeli z agresivno obrambo, medsebojno pomočjo, s podvajanjem na določeni igralki, da bi se zmedla. Daleč od tega, da Francozinje slabo mečejo z razdalje. A vendar je bilo bolje tako, kot če bi se približevale našemu obroču. Komaj so presegle 60 točk. Mi vemo, kako je treba igrati proti njim.« Dekletom je nemudoma povedal, da zanj zmagane bo pomenila nič, če ne bodo

premagale še Romunk (tekma je bila včeraj zvečer). Vsi upamo, da vse skupaj lahko dolgo traja. »To je začetek ustvarjanja nove slovenske reprezentance. Ko se bodo pridružile Baričeva, Liščeva in Prezljeva in morda še katera druga, bomo v naslednjem desetletju krojili vrh evropske košarke.« Težke besede ... Toda izrekel jih je Grgić, Damir Grgić.

DEAN ŠUSTER
Foto: GOJKO KUSIČ,
SHERPA

Brez presežkov

Nekaj nastopov je za športniki s Celjskega na zimskih olimpijskih igrah v Pjongčangu. Še več bi jih bilo, če ne bi tekem preprečil veter.

V Jeongseonu je bil Celjan Martin Čater v kombinaciji s 13. mestom najboljši Slovenec na smuku, nato pa je odstopil že po nekaj slalomskih zavojih. Obetala se mu je visoka uvrstitev: »Na štartu sem videl, da velja samo napadati, očitno sem hotel preveč. Potegnili me je nazaj, padel sem iz ritma in zapeljal mimo vratc. Med odmorom pa o uvrstitvah nisem razmišljal, nisem se obremenjeval, kam lahko pridem.« Če je vreme dovoljevalo, je danes Čater tekmoval v smuku, jutri bo še v superveleslalomu. Danes je bil na sporedu tudi ženski veleslalom z Ano Drev iz Šmartnega ob Paki in Lučanko Tino Robnik.

Deskarja Tim Kevin Ravnjak in Tit Štante se v snežnem žlebu nista uvrstila v prvo dvanajsterico, ki se je pomerila za odličja. Velenčan Ravnjak je osvojil 16., Celjan Štante pa 25. mesto. Deskarica iz Griz Kaja Verdnik je bila v kvalifikacijah snežnega žleba 21., prehitela je tri tekmovalke. V prvi vožnji je padla, tudi v drugi ni bila prepričljiva. Nagiba se k temu, da športne kariere ne bo nadaljevala in se bo posvetila študiju. Na igrah je debitiral tudi 17-letni smučarski skakalec iz Hramš Timi Zajc. Kvalifikacije na srednji skakalnici je zaključil na 29. mestu, s 33. dosežkom se ni uvrstil v finalno serijo. Tekma

21-letni velenjski deskar Tim Kevin Ravnjak je bil po prvi vožnji deseti, v drugi pa je zapravlil uvrstitev v finale.

na veliki skakalnici bo jutri, ekipna preizkušnja pa v soboto. Zrečan Marjan Jelenko je zaradi zelo slabega skoka zasedel 44. mesto v nordijski kombinaciji.

DŠ, foto: Grupa

Novaković in Pipan brez mask na pustni torek

V ligo za prvaka Rogaška in Šentjur, v ligo za obstanek Hopsi in Zlatorog

V torek je sodeč po razpletih na lokalnih derbijih zmagala košarka – če izvažemo kočljive podrobnosti v ključnih trenutkih v Treh lilijah, o katerih je težko presojati brez ogleda posnetka. V Šentjurju in Laškem sta zmagi slavili moštvi, ki ju nista potrebovali. Trenerja Damjan Novaković in Aleš Pipan si nista nadela mask, njuni moštvi sta odigrali pošteno.

Najprej je Šentjur v dvorani Hruševca izgubil z Rogaško kar z desetimi točkami razlike (76:86), za preboj v ligo za prvaka je postal odvisen od Zlatoroga. V Treh lilijah se je tekma začela uro kasneje. Hopsi so že imeli 13 točk naskoka. Ko so varovanci trenerja Boštjana Kuharja izvedeli, da je Šentjur izgubil, so nerazumljivo popustili. Tudi iz ugodnih položajev niso uspeli zadeti koša.

Damjan Novaković: »Zmagali smo na tekmi, ki za nas ni imela rezultatskega pomena. Odigrali smo pošteno, domači pa so se očitno zlomili pod pritiskom. Trenutno nas zanima zgolj le, kako huda je poškodba Davisa.«

Aleš Pipan: »Športno je, da na vsaki tekmi igraš z željo po zmagi. Vsi bi morali tako razmišljati.«

Tekma kmalu registrirana

Toda 26 sekund pred koncem je Andraž Rogelja Hopsi izenačil z domačini. V zadnjem napadu je Nejc Barič zadel tablo, odbito žogo pa je pred zvokom sirene (za iztek napada, ki traja 24 sekund) Cleveland Joseph Thomas vrgel v koš za 74:72. Sodnik Boris Krejčič je

gostom odobril še poldrugo sekundo za zadnji napad, ki ga niso izkoristili. Komisar lige je tekmo registriral z doseženim izidom, saj polzelski klub ni izpolnil pogojev za posredovanje pritožbe na tekmo. Trener Hopsov **Boštjan Kuhar** je namreč dejal: »Čestitke ekipi Rogaške za pošteno igro. Želim si, da

se ponovno pregleda zadnji koš, ki ga je doseglo moštvo Zlatoroga, saj menim, da je bil dosežen po izteku časa. Upam, da bo tekma dobila epilog za zeleno mizo.« Uradni predstavnik gostujoče ekipe je v poročilo o tekmi zapisal, da zahtevajo uradni posnetek tekme, saj naj bi bil zadnji koš doma-

če ekipe dosežen po izteku časa omejitve napada in zato naj ne bi bil regularen. Po njegovem mnenju bi moralo Hopsom ostati na voljo nekaj več kot dve sekundi, glede na to, da je domača ekipa napadla nekaj več kot 26 sekund pred zaključkom tekme. Kljub temu da je bil uradni predstavnik

seznanjen s postopkom ob ugovoru, kapetan ekipe ni podpisal zapisnika tekme. Tehnični komisar je v odgovoru na navedbo uradnega predstavnika zapisal, da je bil met na koš izveden v času omejitve napada, je pa nekaj časa preteklo, da je žoga padla v koš. Časomerilec dejansko zaustavi uro, ko je prepričan, da je dosežen koš. Dodajmo še, da je Kuhar pred zadnjo minuto odmora rottil sodnike, naj si ogledajo posnetek, a mu je Krejčič odvrnil, da jim to ni dovoljeno.

Športno igrali za zmago

Zmagovalec torkovega večera je bil torek Šentjur, Zlatorog in Hopsi se bosta borila v ligi za obstanek. Trener oslavljenih Laščanov **Aleš Pipan** je dejal: »Športno je, da na vsaki tekmi igraš z željo po zmagi. Vsi bi morali tako razmišljati. Tako je bilo tudi z mojimi fanti, zato jim čestitam. Vse skupaj moramo čim prej pozabiti in se pripraviti na ligo za obstanek. Naš cilj je seveda osvojitve enega izmed prvih dveh mest. Favoriti smo mi in Polzelani, toda nevarni bodo Podčetrtčani in Sežanci, ki so dokazali določeno kakovost v drugi ligi. Petar

Kusovac je zaključil sezono, pripravlja se na operacijo križnih vezi. Upam, da se bodo kmalu v pogovrnili Uroš Zadnik, Jernej Ledl in Žan Vodiškar. Da bomo bolje delovali kot doslej.«

Brez športne sreče

V Šentjurju so sprva objokovali zamujeno priložnost, nato so vriskali od veselja. Polzelani so sklonjenih glav zapuščali Tri lilije. Tudi kapetan Hopsov **Uroš Godler** je bil zagrenjen, a se je takoj odzval prošnjemu pogovoru: »Po visokem vodstvu smo padli v nek čuden ritem. Enostavno nismo več znali zadeti. Laščani so nas prehiteli in imeli ob koncu več športne sreče. Želim si, da bi tako mi kot Laščani ostali v prvi ligi. Sodim, da smo dovolj kakovostni.« Tudi **Milojko Vasilić** je poudaril, da so bili Hopsi v tej sezoni osmoljenci in da jim je športna sreča obrnila hrbet. V poštenje sodnikov ne dvomi, bi pa jim privoščil možnost ogleda posnetka. Ne podcenjuje nikogar, a napoveduje, da bodo Hopsi in Laščani ostali v prvi ligi. Cleveland Joseph Thomas je za Zlatorog dosegel 25 točk, za poražence Dejan Čup 16.

DEAN ŠUSTER
Foto: Grupa, SHERPA

Zagreb, PSG, Vardar ... Še Kielce?

Odlični marketinški prijemi celjskega kluba so v dvorano Zlatorog primamili več kot pet tisoč gledalcev. Nihče med njimi ni zameril svojim ljubljencem poraza s Parizani z 31:26. Nekaj jih je sicer minuto ali dve pred koncem tekme zapustilo svoje sedeže, a to ni bilo nič v primerjavi s tekmo proti Zagrebu, kjer so maloštevilni gledalci veliko prej zapustili dvorano.

Žal je novo razočaranje sledilo kmalu. Že v torek so »pivovarji« gostovali v Skopju in v 14. krogu lige Seha izgubili proti Vardarju s 35:27. Po prvem polčasu so zaostajali z 20:10. Borut Mačkovšek je dosegel kar 11 golov.

Želja spet PSG

S štirimi zadetki je bil tretji najboljši strellec gostiteljev proti PSG krožni napadalec **Kristian Bečiri**: »Imenitno smo se počutili, ko smo igrali v polnem Zlatorogu. Pariška ekipa je pač ena izmed najmočnejših in najdražjih na svetu. Mi bi lahko dodali nekaj agresivnosti v obrambi in seveda precej natančnosti pri streljih iz ugodnih položajev. Proti moštvu takšnega kova, kot je PSG, si veliko napak ne smeš privoščiti, če želiš osvojiti vsaj točko.« Navdušil je slovenski rokometni biser, igrivi **Domen Makuc**: »Naše napake so Francozom omogočile lahke gole. Poškodba Davida Razgorja mi je omogočila obilnejšo minutažo. Menim, da sem jo dobro izkoristil. Upam, da se bo PSG kmalu vrnil in da ga bomo premagali v polnem Zlatorogu.«

Neizkoriščen navdih vratarja

Trener Celja **Branko Tamše** je v končnici tekme ostro protestiral ob (resnično nepotrebnem) prekršku Nikole Karabatića nad

Borut Mačkovšek je zvezdniški ekipi iz Pariza in Zagrebu nasul po sedem golov, evropskemu prvaku Vardarju celo enajst. Kdo od soigralcev mu bo vsaj malce sledil?

Makucem. Zapisnikarski mizi se je približal trener PSG Zvonimir Serdarušić in mahal proti Tamšetju. Izmenjala sta si nekaj krepkih, Tamše pa je ob zvoku sirene nemudoma z rokovanjem čestital »Noki«. Celjski trener je bil navkljub moči pariškega kluba videti razočaran: »Škoda, da nismo znali izkoristiti navdiha vratarja Aljaža Panjtarja, ki je fenomenalno začel drugi polčas.« V skupini B so zdaj Celjani na zadnjem mestu, pet točk ima tudi Aalborg, Brest jih je zbral osem. Možnosti za uvrstitev na šesto mesto je vse manj, a dokler obstajajo, se celjski rokometaši ne

bodo predali. Novo priložnost za senzacijo bodo v soboto iskali v Kielcah proti Jancu, Zormanu, Bombaču ... Po domačem porazu z Zagrebom tudi stanje v ligi Seha ni rožnato. DEAN ŠUSTER, foto: SHERPA

Rokometašice Z' dežele so v 13. krogu gostovale v Ajdovščini in derbi kroga dobi- le z 21:18 ter se utrdile na četrtem mestu. Najboljše strelke so bile Katja Čerenjak in Ela Kodele s po petimi in Sanja Vrček s štirimi goli.

NA KRATKO

Taširo boljša, ne Nabekuro

Pariz: Znova se je izkazala celjska judoistka Tina Trstenjak. Na grand slamu v francoski prestolnici je osvojila tretje mesto v kategoriji do 63 kilogramov. V polfinalu jo je zaustavila Japonka Miku Taširo, v boju za bronasto odličje je Tina z iponom premagala njeno rojakinjo Nami Nabekuro. Preostale članice Sankakuja Ana Velenšek, Klara Apotekar in Anka Pogačnik so izgubile svoje uvodne boje in ostale brez uvrstitve.

Iz West Hama, Hajduka ...

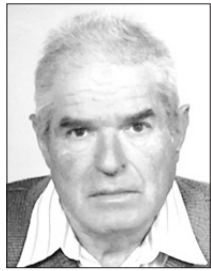
Velenje: Nogometaši Rudarja so odigrali že deset pripravljalnih tekem. Najbolj so se izkazali v Ajdovščini, kjer so Gorico premagali kar s 6:1. Moštvo trenerja Marijana Pušnika je dobilo tri okrepitve, Djaira Parfitt-Williamsa, 21-letnika z Bermudov, ki je bil nazadnje član West Ham Uniteda, Vlatka Šimunca iz Cibalie Vinkovci in Edina Šehića, ki ga je posodil splitski Hajduk.

Tekme DP med EP

Rogaška Slatina: Trenutno vodilno ekipo v prvi slovenski futsal ligi ima Dobovec, ki je ob tekmi več na vrhu lestvice prehitel Litijo. V 15. krogu je s 3:0 ugnal ekipo Benedikta. Gole so dali Kristjan Čujec, Matjaž Vojsk in Josip Jurić. Tekme državnega prvenstva so bile odigrane v času, ko evropsko prvenstvo v Ljubljani ni bilo zaključeno.

Gorenje ugaša?

Velenje: Rokometna ekipa Gorenja se bo v preostanek sezone podala brez desnega zunanega igralca Roberta Markotiča. 27-letni Hrvat bo kariero nadaljeval pri Stuttgartu, ki se bori za obstanek v bundesligi. Poznavalci menijo, da je vodstvo velenjskega kluba izgubilo ambicije po osvojitvi naslova državnega prvaka. Pozimi je odpustilo dolgoletnega slovenskega reprezentanta Matjaža Brumna. (DŠ)

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki zelo boli.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega
dragega moža, očeta, dedka,
tasta, brata in strica

ŠTEFANA PUŠNIKA

iz Laške vasi 25 pri Štorah
(4. 12. 1944 – 2. 2. 2018)

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam s svojo prisotnostjo, stiskom roke, tolažilnimi besedami, z molitvijo, darovanjem cvetjem, s svečami in svetimi mašami pomagali v težkih trenutkih slovesa.

Velika zahvala gospodu župniku za opravljeno pogrebno slovesnost, pogrebni podjetju Raj iz Vojnika za skrbno organiziran pogreb in gospe Ivani Kos za poslovilne besede ob slovesu. Zahvaljujemo se tudi pevcem skupine Idila za zapete pesmi in skupini Eros za zai-grano pesem Veter nosi pesem mojo.

Zahvala vsem in vsakemu posebej, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci: žena Mimica, sinova Joži in Roman z ženo Branko, vnuk Aleš z Manjo in pravnukinja Mía, vnuk Primož z Moniko

Vsi, ki radi jih imamo,
nikdar ne umro ...

V SPOMIN

17. februarja bo minilo
žalostno leto, kar si se od
nas poslovil, dragi mož,
oče, deda, brat in stric

MARJAN ARZENŠEK

iz Podgrada pri Šentjurju
(1945 – 2017)

Iskrena hvala vsem, ki ga ohranjate v spominu in
postojite ob njegovem grobu.

Tvoji najdražji, ki te močno pogrešamo.

266

V SPOMIN

Minevajo
tri leta
od tvojega
slovesa,

dragi

SREČKO ŠROT

(8. 11. 1953 – 16. 2. 2015)

Spomini so kot iskre, ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš, vedno znova zažarijo.
(J. W. Goethe)

Žar lepih spominov nas greje in opogumlja.
Hvala vsem, ki dobrohotno pomislite nanj.

Nada, Žiga, Jaša, Nataša, Ajda

Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu
upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
dragega moža, atija, dedija,
brata in strica

**EMILA
GAJŠKA**

(5. 4. 1942 – 31. 1. 2018)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste mu na njegovi življenjski poti stali ob strani in ga pospremili k zadnjemu počitku.

Vsem in vsakemu posebej hvala.

Žalujoci: vsi njegovi

254

V SPOMIN

13. februarja 2018 je minilo
leto, kar je odšel od nas

**DRAGO
ZAKOVŠEK**

iz Prekorja

Za nas živiš v naših srcih svoje življenje naprej.
Ko bo prenehalo naše življenje, bo tudi tvoje.

Vsi tvoji

245

Za vso dobroto in
delo pridnih rok
naj ti poplača v
nebesih Bog!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubelega
moža, brata, strica, botra,
dedija in pradedija

JOŽETA ARLIČA

iz Podgorja 27, Celje
(7. 10. 1933 – 5. 2. 2018)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Iskrena hvala pevcem in za odigrano Tišino.

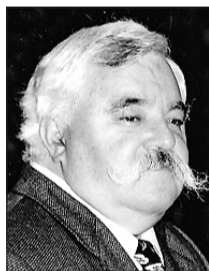
Hvala govornici gospe Marini in gospodu župniku Vladu Bizantu za opravljen cerkveni obred.

Lepa hvala pogrebni službi Veking.

Prisrčna hvala domu oskrbovancev sv. Jožefa.

Žena Milka in vnukinja z družino

290

»Vsi, ki radi jih imamo,
nikdar ne umro,
le v nas se preselijo in naprej,
naprej živijo,
so ... in tu ostanejo.«

V SPOMIN

Umrli je naš
dolgoletni sodelavec

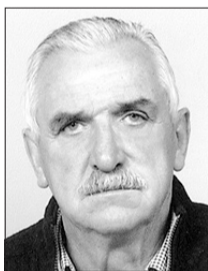
**ALBERT ZAVERŠNIK –
BERTL**

učitelj harmonike

Za vedno bo ostal v našem spominu.

Kolektiv Glasbene šole Celje z ravnateljem
Simonom Mlakarjem

n

ZAHVALA

Vsem, ki so ob smrti
našega ljubljenelega

**KARLIJA
CERAJA**

z nami delili žalost, se zahvaljujemo za pisno in
ustno izražena sožalja ter za sveče, prelepo cvetje
in darovane svete maše.

Hvala, ker ste ga tako številno pospremili na njegovi
zadnji poti.

Hvala tudi gospodu župniku Srečku Hrenu za lepe
besede ob njegovem slovesu.

Žalujoci njegovi najdražji: žena Jelka ter sinova
Janez in Matjaž z družinama

259

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

DRVA, dolga v hladih ter kratko žagana,
z dostavo, prodam. Telefon 040 211-
346. p

DESKE in plohe parjenega oreha, lipe, ja-
vorja, češnje, jesena, akacije in hrške,
vse zračno suho, prodam. Telefon 040
211-346. p

BUKEV, suh les, 35 in 50 mm, po 200
EUR/m³, prodam. Telefon 040 827-
587. 284

MLADO meso goveda, možna tudi do-
stava, ugodno prodam. Telefon 068
681-374. 286

ZAPOSLITEV

IŠČEM občasno delo. Telefon 031 270-
088. 250

ZMENKI

IŠČEM starejšo žensko za skupno življenje.
Telefon 031 277-740. 264

**Ženitna posredovalnica
ZAUPANJE**

Zanimive ponudbe različnih
starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

NAROČILNICA

novi tednik

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Plačilo (ustrezno označi)

- v enkratnem znesku za 12 mesecev 106,02 evra
- za 6 mesecev 55 evrov
- za 3 mesece 27,93 evra
- mesečno 9,50 evra

CENE SO S POPUSTI (DDV je vključen)

Telefonska številka:

Datum:

Podpis naročnika:

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek
radio celje ob 12.15.

Iščemo odgovore na
vprašanja poslušalcev.

09 4225 148

radio@nt-rs.si

Prešernova 19
9000 Celje

Orjaška snežaka, ki zaustavljata mimoidoče

Žegarski snežak s svojimi umetniki

Ko pade sneg, so jezni vsi tisti, ki morajo po zasneženih cestah v službo, a veseli so ga otroci, tisti manjši in tudi veliki, saj lahko iz njega naredijo nove umetnine. Najbolj zagnani so jih delali kar dva dni in na dveh koncih celjske regije sta nastala orjaka, ki vabita poglede ter nove obiskovalce krajev. Včasih je treba za promocijo kraja le nekaj drznih idej in norčavih krajanov.

Prva skupina korenjakov je začela graditi v soboto dopoldne v Gorenju nad Zrečami. Skupina fantov je zgradila skoraj 11 metrov visokega snežaka. Zanj so porabili malo več kot 200 kubičnih metrov snega. Pri delu so si pomagali s traktorji, z lestvami in nakladačem. Snežak, ki ima spodaj premer 10 metrov in stoji v bližini Gostišča Smogavc, v teh dneh vabi številne radovedneže. V gostišču so fantje, ki so večinoma člani Prostovoljnega gasilskega društva Gorenje pri Zrečah, pustili tudi škatlo, kamor lahko darujete prostovoljne prispevke za nakup nove gasilske cisterne. Ideja je zrasla na zelniku gasilca Kristjana Rutnika in čeprav je šlo najprej zgolj za šalo, je snežak zdaj velika zanimivost v Gorenju. Posebej radi ga vidijo smučarji, ko se vračajo z Rogle. Na družbenih omrežjih ima številne oboževalce.

Precej oboževalcev ima tudi drugi snežni velikan – iz Žegra v občini Šentjur. Pet moških ga je začelo graditi prav tako v soboto dopoldne. Za njegov končni videz so poskrbeli v nedeljo. Martin Magdalenc je s člani družine Recko zgradil skoraj sedem metrov velikega snežaka. Lepotcu so na glavo poveznili najprej 350-litrsko kad za grozdje, a ker z njo ni bil nič kaj veličasten, so jo kasneje zamenjali z večjo kadjo. Podobno kot zreški snežak tudi ta ustavlja poglede. »Vidim, da se kdaj ustavi kakšen voznik in se pred njim fotografira. Zgodba se je začela iz »heca« nekega dne po službi in ker sem imel res dobre pomagače, je nastal ta orjak. Če bo še snega in če bo južni, bo snežak postal še večji,« je razložil **Martin Magdalenc**. Za takšnega orjaka je treba veliko snega, a četudi so zanj izbrali samo najlepšega, belega, zagotavljajo, da ga je v Žegru še dovolj za kakšnega večjega snežaka.

Ste opazili, kaj poleg velikosti imata še skupnega ta dva lepota? Oba držita v rokah slovensko zastavo.

BGO

Foto: osebni arhiv

Gorenjski snežak s kar dvema zastavama

FOTO TEDNA

Prvi polet

Foto: GrupA

Dvodnevni plavalni živžav na Golovcu str. 31

Foto: SHERPA

Portret: Anja Cencelj str. 28

60 let Miška Knjižka str. 29

Prikupne maškarade str. 34-35

»Film Bitka na Neretvi moramo o

Dr. Bojan Cvelfar, direktor Arhiva RS

Pred dnevi se je v Ljubljani mudila srbska vladna delegacija, ki je z našo vlado imela tudi skupno sejo. Eno glavnih tem pogovorov med vladama je predstavljalo vprašanje nasledstva in delitve premične kulturne dediščine iz nekdanje skupne države. V širši strokovni skupini, ki je reševala nasledstvena vprašanja, je sodeloval tudi dr. Bojan Cvelfar, direktor Arhiva Republike Slovenije in nekdanji dolgoletni direktor Zgodovinskega arhiva Celje.

Koliko ste kot direktor Arhiva Republike Slovenije vpeti v te pogovore o nasledstvu s svojega področja?

Pri Arhivu RS deluje slovenski filmski arhiv in predmet teh zahtev so tudi naši filmi, ki so še v jugoslovan-

ski kinoteki. Opravili smo že kar nekaj pogovorov s srbsko stranjo glede teh filmov. V jugoslovanski kinoteki so nam šli zelo na roko, celo opozorili so nas na nekatere filme, za katere sploh nismo vedeli, da so pri njih.

Srbski strani smo poslali seznam slovenskih celovečernih filmov, ki jih v svojem filmskem arhivu nimamo. To je seznam približno 28 filmov, pri čemer so nam v jugoslovanski kinoteki potrdili, da je 18 filmov pri njih. Člani strokovnih ekip na obeh straneh se bomo verjetno še morali srečati, saj še nismo opravili vsega dela. Rezultat te skupne seje obeh vlad vidim kot dober signal, da se bodo te stvari res začele reševati.

Kako bodo potekali ti pogovori, pogajanja? Barantanje kot na tržnici, če malo karikiram, »mi vam damo deset filmov, vi nam tri Titova vozila« ...

»Nekateri dokumenti so zelo težko deljivi, na primer zapisnik seje predsedstva nekdanje države ali izvršnega sveta, skupščine ... To je težko razdeliti na pet delov, ker je vsebina zadevala vso nekdanjo državo. Torej – po domače rečeno – ne moremo trgati listov ali strani in jih potem razdeliti. Pričakujem, da bo več kot polovica arhivskega gradiva opredeljenega kot skupna dediščina. Gradivo bo treba digitalizirati, da bo vsaka država naslednica prejela kopijo in da bo ta dostopna za raziskovalce.«

Dr. Bojan Cvelfar (1966) je poklicno pot začel kot arhivist v Zgodovinskem arhivu Celje, v katerem je bil od leta 2001 desetletje tudi direktor. Leta 2011 je prevzel direktorsko mesto v Zgodovinskem arhivu Ljubljana, od leta 2013 je na čelu Arhiva RS.

Upam, seveda, da se diplomaciji obeh držav ne bosta pogajali na ta način, čeprav ne vem, kako bo diplomacija obeh držav izpeljala pogovore, potem ko smo postavili izhodišča na strokovni ravni. Pri teh pogovorih diplomacij nas članov strokovnih ekip verjetno ne bo zraven. Na strokovni ravni so bili pogovori s predstavniki Srbije zelo korektni. Gre pa še za veliko filmov, ki so »jugoslovanski«, in so v njih različne vloge – kot režiserji, producenti, direktorji fotografije ... – imeli ljudje različnih narodnosti oziroma

je šlo za koprodukcije iz različnih republik.

Si v tem okviru Slovenija želi tudi kopijo legendarnega filma Bitka na Neretvi?

Srbija je izpostavljala, da hočemo izvirnik filma, kar ne drži. To je eden od filmov z dodatnega seznama, za katere smo Slovenci prispevali le delež. Te filme si želimo v digitalni kopiji. Mogoče jih lahko tudi skupno restavriramo, kar smo tudi že predlagali, da jih opredelimo kot skupno dediščino. Tudi film Bitka na Neretvi ne more biti samo srbska dediščina, ampak jo moramo opredeliti kot skupno dediščino.

Kakšno je stanje, kar zadeva arhive, v smislu pomembnih, občutljivih dokumentov, ki si jih želita tako slovenska kot srbska stran?

Z arhivi je kar težava. Predstavniki našega državnega arhiva vse od podpisa sporazuma o nasledstvu v beograjskih arhivih evidentiramo dokumente, ki nas zanimajo. Iz tega dela se je nabralo že kar nekaj publikacij. Najprej smo morali opredeliti, kaj v beograjskih arhivih sploh je in kaj bi Slovenija lahko zahtevala. Pri arhivih je zadeva bolj zapletena tudi zato, ker je treba upoštevati jasna in stroga mednarodna načela. To pomeni, da imamo

»Težava je, da imamo v arhivu malo več dela zaradi novele Zakona o arhivih. Če rečem nekoliko hudo mušno, bi bilo za nas celo boljše, da tega zakona ne bi bilo in da bi bilo vse dostopno, da bi torej dali vse na mizo in se ne bi več ukvarjali s tem. Ampak norme so danes nekoliko drugačne.

V teh štirih letih ni bilo nobene pritožbe glede dostopa. Vsi tisti, ki so bili malo bolj glasni, so delali na isti način naprej kot pred tem. Torej na podlagi odločbe arhivske komisije, tako kot smo takrat tudi zagovarjali v referendumski kampanji.«

predelati kot skupno dediščino»

pravico zahtevati, da se gradivo, ki je nastalo na ozemlju Republike Slovenije, vrne. Gre namreč za gradivo, ki je bilo samo odpeljano. Določene stvari glede te zadeve smo že opredelili, vendar še nismo navezali stikov s srbsko stranjo na strokovni ravni, a mislim, da se bo tudi ta proces razvil. Gre predvsem za gradivo vojaških in partizanskih enot, kolaboracije, okupacijskih enot ..., torej predvsem za gradivo druge svetovne vojne, ki je nastalo na ozemlju Slovenije in ga je potem jugoslovanska vojska odpeljala najprej v centralni arhiv Sarajevo ter potem v Beograd.

Ob koncu minulega leta je izšla vaša zanimiva knjiga Srbska pravoslavna cerkev na Slovenskem med obema vojnama, ki je nastala na podlagi vaše doktorske disertacije. Kaj vas je spodbudilo, da ste se posvetili raziskovanju pravoslavja na Slovenskem in seveda tudi na Celjskem, in sicer še v času, ko ste delali v Zgodovinskem arhivu Celju?

Moja akademska pot je kar zanimiva. Tema moje diplomske naloge na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani na Oddelku za zgodovino je bila prostitucija v Ljubljani v prvem desetletju 20. stoletja. Magistrska naloga je bila popolnoma nekaj drugega, in sicer Zdravilišče Rogaška Slatina v prvi polovici 19. stoletja, za doktorat sem spet želel izbrati čisto novo temo. Ko smo v celjskem arhivu pred leti postavili zanimivo razstavo o izginulih cerkvah v Celju, na kateri smo opozorili na pravoslavno in evangeličansko cerkev ter na dve katoliški cerkvi, ki jih ni več, me je to spodbudilo k širšemu zanimanju in proučevanju usode pravoslavne cerkve na Slovenskem.

Kako močno je bilo pravoslavje zasidrano v Celju, kam segajo njegove korenine in katero obdobje je bilo najbolj cvetoče za to versko skupnost v knežjem mestu?

Do prvih stikov pravoslavja s slovenskim ozemljem je prišlo s Katarino Kantakuzino Branković, ženo zadnjega celjskega grofa Ulrika II. Izpričano je, da je s sabo pripeljala tudi pravoslavne duhovnike, saj je ohranila pravoslavno vero. V Celju so se pravoslavni verniki začeli organizirati po prvi svetovni vojni, ko je nastala država Srbov, Hrvatov in Slovencev. Jasno je, da je prišlo tudi do močnejšega priseljevanja vojaških oseb, obrtnikov, trgovcev, uradnikov srbske narodnosti in pravoslavne vere. Število pripadnikov pravoslavja je tako z leti počasi in vztrajno naraščalo. Ne smemo zanemariti tudi – sicer majhnega števila, manj kot sem pričakoval pred raziskavo – oseb katoliške ali katere druge vere, ki so prestopile iz raznoraznih razlogov v pravoslavje.

V kakšnih odnosih je bila pravoslavna cerkev takrat z drugimi veroizpovedmi, predvsem me zanima odnos s katoliško cerkvijo?

Pravoslavna cerkev je bila v prejšnji srbski kraljevini državna cerkev in je imela določene privilegije. Ko je nastala Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, je srbska pravoslavna cerkev izgubila privilegij edine državne cerkve in je morala ta status deliti z ostalimi priznanimi veroizpovedmi, s katoliško, z evangeličansko, muslimansko ... Čeprav pravoslavna cerkev je seveda imela še naprej največji vpliv, predvsem tam, kjer je bila v večini. Tam, kjer je bila v manjšini, tako kot v Sloveniji, je bil vpliv manjši.

V Celju je nekoč že bila pravoslavna cerkev, ki se tako kot nedokončana mariborska – za razliko od ljubljanske, ki stoji še danes – ni ohranila.

Pravoslavni verniki so za svoje verske hrame v vseh treh največjih mestih dobili najlepše lokacije, kar je bilo za tisti čas mogoče. Tako je bilo tudi v Celju. Na današnjem Gledališkem trgu je bila pravoslavna cerkev zgrajena leta 1932, a je bila porušena med drugo svetovno vojno.

In vse tri je zasnoval isti arhitekt?

Res je, to je bil priznan arhitekt Momir Korunović iz Beograda, ki je zasnoval še druge cerkve po Srbiji. Vse tri cerkve so bile zelo podobne, le da je celjska imela tri kupole, medtem ko sta jih mariborska in ljubljanska imeli pet. Arhitekt Korunović je v

nasprotovali, so navajali, »da če ne bomo dopustili prodaje tega zemljišča, ne bomo v Beogradu ničesar več dosegli«. Je pa treba poudariti, da je tudi katoliška cerkev v Srbiji za gradnjo katoliških cerkva dobivala lepa zemljišča v srbskih mestih, predvsem v Beogradu, kjer je bila zgrajena nova stolnica.

Danes želi pravoslavna skupnost v Celju ponovno zgraditi cerkev, in sicer na območju Stare cinkarne. Kot smo lahko slišali na nedavnem sprejemu župana Bojana Šrota, bodo predstavniki cerkve pred nakupom temeljito proučili lokacijo, da morebitna sanacija zemljišča ne bi bila dražja od gradnje. Kako spremljate prizadevanje pravoslavne skupnosti, da bi v Celju ponovno prišla do svoje cerkve?

V prostorih Zgodovinskega arhiva Celje, kjer se je uveljavil, potem je nove poklicne izzive poiskal v glavnem mestu.

svojih dokumentih, ki sem jih imel možnost proučevati, zapisal, da mu je bila celjska cerkev najbolj všeč od vseh stavb, ki jih je ustvaril.

Zakaj?

Bila mu je tako »cart«, če bi se izrazil v današnjem modernem jeziku. Najbrž zato, ker je bila, da mu je res uspela, čeprav je bila najmanjša.

Kako so se ostali prebivalci odzvali na gradnjo nove cerkvene stavbe?

Ljudje so različno gledali na te stvari, tako kot danes, ko imamo tudi takšne primere z drugimi veroizpovedmi, kot je primer gradnje džamije v Ljubljani. Vendar je bilo nekoliko drugače, saj so tudi časi bili drugi. Ker je bila pravoslavna cerkev v državi največja in najvplivnejša, ob gradnji v Celju in Ljubljani tudi ni bilo izrazitega javnega odpora, čeprav so se seveda pojavljali nekateri nergači, tako kot vedno. Prišlo pa je do odpora v Mariboru, na primer lokalni predstavnik SLS in mestni svetnik je želel blokirati prodajo zemljišča, kar mu na koncu ni uspelo. Drugi, ki niso

Pravoslavna skupnost je zgodovinsko gledano, po številu oziroma deležu vernikov v Celju in Sloveniji najmočnejša danes. Nikoli ni bila tako močna. Glede na to, da je pravoslavni vernikov precej, bi bilo prav, da se v Celju ta stvar uredi, da se jim vrne ta prostor za opravljanje bogoslužja. Kolikor poznam primer, mislim, da je prišlo do nesporazuma pri zahtevku za denacionalizacijo. Vemo, da je v tem času, ko je pri nas trajal ta proces, bila na Hrvaškem še vojna in predstavniki pravoslavne skupnosti niso mogli priti do dokumentacije, res pa je, da so tudi sami zamudili rok. Tako je vse ostalo v začaranem krogu. Po naši zakonodaji, če bi pravoslavna cerkev pravočasno vložila zahtevek, bi dobila vsaj odškodnino, zemljišča verjetno ne. Ker so v vodstvu pravoslavne skupnosti iz takšnih in drugačnih razlogov torej zamudili priložnost, je zdaj stvar volje države in občine, da pravoslavni skupnosti pomagata. Upam, da se bo ta zagata rešila in da bodo lahko bogoslužje opravljali v svoji verski stavbi, ki so jo

nekoč že imeli. Pri tem se kaže tudi lep odnos Katoliške cerkve, ki pravoslavni skupnosti brezplačno daje v najem cerkev sv. Maksimiljana pri avtobusni postaji, da lahko verniki opravljajo svoje obrede.

Na mesto direktorja državnega arhiva ste prišli pred približno dobri štiri leti, po sprejetju novele Zakona o arhivih, zaradi katere je bil tudi razpisan razvpit referendum. Kopja so se v javnosti sicer predvsem lomila zaradi tega, ker naj bi bil z novelo težji dostop do delov arhiva Službe državne varnosti oziroma Udbe, kar je povzročilo predvsem jezo oziroma ogorčenje raziskovalcev. Kako je zdaj s tem po nekaj letih? So se zadeve umirile ali dostop do občutljivega gradiva še vedno zahteva veliko časa?

Koliko je dela z anonimizacijo?

Ovisno. Predvsem je veliko zanimanja za gradivo nekdanje SDV oziroma Udbe. Če ima dosje sto, dvesto strani, je več dela. Če so tri strani, ga je seveda manj, skratka odvisno od konkretnega primera. Ampak naši zaposleni imajo kar nekaj dela s tem, to je res.

Najbrž je kriterij, kaj je zasebno, kaj so občutljivi podatki, tudi lahko precej ohlapen.

Seveda, čeprav zakon jasno določa, kateri podatki so najbolj občutljive narave.

In to so?

Podatki o zdravljenju, spolni usmerjenosti, verskem prepričanju, zaščiteni so tudi podatki o storilcih kaznivih dejanj in prekrškov ... Gre za zahtevno nalogo. Včasih se lahko

Bojan Cvelfar pravi, da so se stvari po sprejetju spremembe Zakona o arhivskem gradivu umirile, do gradiva je mogoče dostopati brez težav v okviru pravil. V Arhivu RS v času njegovega mandata niso prejeli nobene pritožbe.

»Ve se, kaj je slovenski film, kdo je bil producent teh osemnajstih filmov. Dvanajst je takšnih, ki so bili dani v depozit, se pravi, da so nastali pred letom 1967, ko v Sloveniji ni bilo ne filmskega arhiva ne kinoteke in nismo imeli ustanove, ki bi sploh hranila to gradivo. Imamo tudi dokumentacijo, da so bili pri njih shranjeni samo začasno, zato je seveda jasno, da jih bo treba vrniti.«

Ta štiri leta so pokazala, da smo imeli prav tisti, ki smo zagovarjali ta zakon. Namreč neka civilizacijska norma danes je, da so najbolj občutljivi osebni podatki na takšen ali drugačen način zaščiteni. Po tem referendumu je tudi ustavno sodišče izdalo odločbo, potem ko sta se psihiatrična klinika in varuhinja človekovih pravic zavzeli za popolno nedostopnost medicinske dokumentacije. Ustavno sodišče je temu pritrdilo, češ da ima vsak posameznik pravico do zaščite osebnih podatkov, predvsem zdravstvenih. Da je torej ta pravica nad pravico, da se javnost seznanja s temi podatki. To nam je dalo še en signal, da smo imeli prav. Raziskovalci imajo še vedno neomejen dostop do teh podatkov, pri čemer se morajo zavzeti, da jih bodo varovali, da jih ne bodo zlorabljali. Za ostale, ki samo pridejo pogledat določeno dokumentacijo o sebi, moramo podatke, ki se tičejo drugih oseb v tej dokumentaciji in so občutljive narave, na nek način prikriti.

zgoraj, iz subjektivnih razlogov, da tisti, ki opravlja to delo, nekaj preveč prekrije ali pa premalo.

Bližajo se volitve in oblikovanje nove vlade, kar lahko pomeni, da bo tudi vaš položaj direktorja državnega arhiva na prepihu, saj lahko nova vlada v enem letu po prevzemu oblasti zamenja vodilne na takšnih uradniških položajih ustanov, kot je tudi državni arhiv. Sicer niste v nobeni stranki in direktorsko vlogo opravljate izključno kot strokovno, a je verjetno pač treba računati tudi s takšno možnostjo?

Mandat se mi bo iztekel letos septembra. Kot razmišljam, bom verjetno to delo pripravljen opravljati še naprej, če bodo tisti, ki so za to zadolženi, mojo ponudbo sprejeli. Če je ne bodo, ne bo nobene katastrofe, bom pač počel kaj drugega. Sicer pa nikoli ne veš, kam te življenje prinese. Vem samo to, da čeprav bom morda še naprej delal v Ljubljani, se tja ne bom preselil in bom ostal doma v Celju.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Azija ji je zlezla pod kožo

Povsem domača v deželi pismenk, gneče in kuhane solate – Z vsako prepotovano miljo ima manj predsodkov

»Zagotovo bom doma mesec dni, morda dva, tri pa najverjetneje že ne,« pravi Anja Cencelj iz Petrovc. Potem ko je živela v različnih evropskih državah, je zadnja tri leta in pol preživela na Kitajskem. Zdaj jo k odkrivanju vabijo še druge azijske države.

Na Kitajsko je odšla kot au pair, torej kot oseba, ki pomaga pri varstvu otrok in jih uči angleščino. Agencija, ki ureja tovrstno delo, ji je ob pogoju, da bo pri družini ostala leto dni, plačala povratno letalsko vozovnico. V Sloveniji je bila takrat precejšnja kriza. Dva meseca po tistem, ko je izpolnila prijavnico, je bila Anja že na Kitajskem.

O svoji izkušnji govori z navdušenjem, čeprav priznava, da je tam popolnoma drugačen svet, kot smo ga vajeni Evropejci. »A če si odprte glave in se pred potovanjem zavedaš, da bo v drugi državi življenje drugačno kot doma, je lažje,« pravi. Seveda je bil že prihod na letališče svojevrsten izziv. Povsod so bile kitajske pismenke, nihče ni znal angleško. Anja je le debelo gledala, a se je znašla.

Še bolj presenečena je bila, ko je zvečer sedla za mizo s svojo »novo« družino. Ob večerji so namreč družinski člani kar na mizo pljuvali kosti in koščice. To je pri njih povsem normalno, le v kakšni bolj fini restavraciji gostom v ta namen ponudijo krožnik. Njihova načela, kaj je kulturno in kaj ne, so precej drugačna kot sloven-

Anja Cencelj nam je med pogovorom postregla čaj. Kitajci skodelico čaja gostu ponudijo z obema rokama, enako jo gostje tudi sprejmejo. Podobno je z vizitkami, računi in drugimi predmeti. Gesta simbolizira gostoljubje in spoštovanje. Isti čaj z vrelo vodo sperejo tudi od petdeset- do stokrat. Kultura pitja čaja je na Kitajskem zelo razširjena, a Anja prizna, da ji še vedno bolj prija kava. Ko je pripravljala kovček za potovanje na Kitajsko, je vanj vedno shranila tudi barcaffa, manjkali niso niti paštete in čokolino.

ska, a človek se vsega navadi, poudarja sogovornica.

Kitajska družina

Živela je v mestu Guangzhou. Gre za nekdanji kanton oziroma provinco, ki je danes tretje največje mesto v državi, od Hongkonga je oddaljeno približno 150 kilometrov. Anja svoji izkušnji pravzaprav ne reče delo v tujini, ampak kar kulturna izmenjava. Angleščino je učila otroka, stara 9 in 13 let. Oba sta že poznala osnove tega jezika, angleško je zelo dobro govoril tudi njun oče. Tako da

»Na Kitajskem ne spoznaš le kitajske kulture. V mestu, kjer sem živela, biva 12 milijonov ljudi. Ogromno je ljudi iz indijskega in arabskega sveta, a tudi iz Rusije, Amerike, Kanade. Zdaj bi rada obiskala še druge azijske države. Odločam se še, ali bi začela v Mongoliji, Vietnamu ali kje drugje.«

pouk ni bil videti kot strogo učenje, temveč bolj kot druženje.

Sama se je v okviru au pair programa učila osnov kitajščine. Z osvojenim znanjem se dobro znajde v trgovini, restavraciji ali taksistu na primer razloži, kam želi. Razume tudi precej pismenk. A da bi lahko brala časopis, bi jih morala obvladati vsaj dva tisoč.

Svoji gostiteljski družini danes reče kar kitajska družina. Še vedno je namreč z njo v dobrih odnosih. Pri njej je, potem ko ni več uradno poučevala otrok, živela še leto dni. Vsi skupaj so nameravali prav v teh dneh priti v Slovenijo, vendar niso dobili vize.

Najbolj zeleno mesto

Ko je zapustila varnejše okolje svoje kitajske družine, je potovala po državi, poučevala angleščino in poprijela za različna priložnostna dela. V Sloveniji je sicer študirala multimedijo, po poklicu je fotografinja, vendar je na potovanju fotografirala zgolj za svojo dušo.

Na Kitajskem je stike zlahka navezovala predvsem s prišleki. »Tujci smo se med seboj prepoznali že po videzu. Ponavadi smo odšli v kakšen bar, beseda je dala besedo in kar hitro se je okoli mene sklenil krog znanih ljudi. Seveda so mi bili nekateri manj in drugi bolj blizu. In družila sem se predvsem s slednjimi.

Imam pa tudi nekaj kitajskih prijateljev, s katerimi bom lahko navezala stik, če se bom kdaj vrnila tja.«

Čeprav nam televizijski zasloni v domove pogosto prinesejo sliko kitajskih vele mest, ki se utaplajo v smogu, megli in gneči, je Anjina izkušnja drugačna. Guangzhou domačini označujejo kot najbolj zeleno mesto na Kitajskem, za tamkajšnje subtropsko podnebje so značilni vlaga in topla poletja. Tudi po več mesecev ne dežuje.

So glasni in se prerivajo

Anja hodi po svetu z odprtimi očmi, željna je novih dogodivščin. Različne kulturne navade pa jo včasih vseeno presenetijo. Čeprav je bila v Evropi že kdaj na podzemni železnici, še zdaleč ni bila pripravljena na razsežnost gneče, ki vlada na podzemni železnici na Kitajskem. Kitajci ne znajo stati v vrsti, ampak se prerivajo, kolikor se le da. Množica ljudi se drenja na kup in sili proti svojemu cilju. Nazadnje se je tega navadila tudi Anja in se zalotila, kako je na letališču v Sloveniji mimogrede preskočila vrsto čakajočih. Nato se je opravičila in se lepo postavila na rep vrste.

Nenavadna se ji je zdela tudi jakost pogovora med domačini. Sprva je mislila, da kričijo drug na drugega. Večkrat je sama pri sebi de-

»Ko vidim, kako razmišljajo druge kulture, si širim obzorje. Tako rastem, iz glave brišem predsodke, razumem, zakaj so neutemeljeni. Še posebej me privlači različna kulinarika. Tako lahko naredim preplet hrane iz različnih držav, za katero prej morda ne bi niti pomislila, da bi jo lahko jedla hkrati,« pravi Anja Cencelj.

»Kjer se navadiš živeti, je tvoj dom. Imaš vzpone in padce, to je povsod isto, le lokacija se spreminja,« meni Anja Cencelj. (Foto: osebni arhiv)

la, »poglej, spet se kregajo«, nato je ugotovila, da je to njihov povsem normalen način pogovora.

Od psov do kuhane solate

Za provinco, kjer je živela, velja, da ljudje jedo skorajda vse, kar leze in gre. Nič nenavadnega ni, da na tržnici prodajajo posušene podgane. Teh Anja ni zavestno poskusila, a z gotovostjo ne ve, ali se kakšno takšno meso ni znašlo v kateri od jedi, ki jih je zaužila. Naročila pa je juho, v kateri je bilo med drugimi sestavinami pasje meso. Kot pravi, je bila jed zelo okusna. Uradno Kitajci psov ne bi smeli uporabljati v kulinariki, še posebej ne takšnih, ki so cepljeni. Sicer je prehranjevanje s psi med domačini skorajda že tabu in marsikje temu močno nasprotujejo. V kateri drugi provinci pa je to nekaj povsem normalnega, kot bi pri nas na primer zaklali kokoš ali zajca.

»Več kot potuješ, manj predsodkov imaš v glavi,« pravi Anja in doda, da je najbolje jedla na ulici ter ob tem uživala v pravi kulinariki predstavi za oči. Za manj kot evro bi se lahko sveže hrane do onemoglosti najedla kar dva človeka. Vsaka pokrajina ima svoje značilne ulične jedi, na primer posebne palačinke, rezance, cmoke, zvitke in podobno. V provinci, kjer je živela, v

kuhinji najpogosteje uporabljajo ingver, česen in sojino omako. Povsem so jo presenetili, ko so ji na krožniku servirali kuhano solato. A okusa se je navadila in zdaj si na ta način solato pripravi tudi sama, v kuhinji pa postavlja še različne druge kitajske kulinarne dobrote.

Stran od cone udobja

Svoje bivanje na Kitajskem je seveda izkoristila za raziskovanje dežele. Obiskala je Tibet, Kitajski zid, Peking, Šanghaj, prepovedano palačo, ogledala si je glinene vojščake v bližini mesta Xian, tamkajšnje staro obzidje. Potovala je še v Malezijo in na Šrilanko.

V treh letih in pol, ki jih je preživela na Kitajskem, so ji ukradli tri mobitele, sicer pa ni imela slabih izkušenj. Spominja se, da je glede varnosti manj problematično podeželje. Na tistih točkah v mestih, kjer je varnost bolj pereča, so policisti na vsakem koraku.

Kaj pa domotožje in vprašanja, zakaj ji je bilo treba oditi tako daleč od družine? »Takšne misli, trenutki ali dnevi vedno pridejo. Tudi ko je človek v domačem gnezdu, se kdaj vpraša o smislu svojega početja, bivanja. Če živi na tujem, pa spozna, da je dosežek tudi to, da sam živi deset tisoč kilometrov od doma.«

TINA STRMČNIK
Foto: GrupA

Precej lepih spominov je zbrala na potovanju po deželi. Najbolj jo je presunil obisk Tibeta, od koder je domov prinesla tibetanske posode. »Tam bi bila kar naprej, vendar se to ne da, saj potrebuješ za to posebno dovoljenje. Še posebej čudovita je Lhasa, kjer je živel Dalajlama, zdaj pa o njem ne smeš niti govoriti.«

Mladim je treba širiti duha

Knjižnica pri Mišku Knjižku praznuje 60 let

Devet let po nastanku knjižnice za otroke v Ljubljani so v Celju odprli knjižnico, namenjeno otrokom, da bi tudi s pomočjo knjig razvijali čut za lepoto. Praznovanje lepe obletnice so v Osrednji knjižnici Celje obogatili s programom za uporabnike vseh starosti.

Knjižnice, namenjene otrokom in mladostnikom, imajo v svetu že več kot dvestoletno tradicijo. Prvo otroško knjižnico so na začetku 19. stoletja osnovali v Združenih državah Amerike. Pozitiven vpliv, ki so ga otroške knjižnice imele na razvoj bralne kulture pri otrocih, se je širil tudi v Evropo. V Sloveniji je pobuda za nastanek javnih mladinskih knjižnic s čitalnico nastala med drugo svetovno vojno. Načrt je v vsakem večjem slovenskem kraju predvideval ustanovitev takšne knjižnice, ki naj bi jo vodili sposobni in za to usposobljeni ljudje. Prva slovenska pionirska knjižnica je bila leta 1948 ustanovljena v Ljubljani. Pionirska knjižnica je v Celju odprla svoja vrata 2. decembra 1957. Celjska knjižnica je praznovanje obletnice prestavila na mirnejši januar.

Poleg razvedrila tudi izobraževanje

V Celju so se zavedali, da otroci potrebujejo svojo knjižnico, ampak zanjo ni bilo prostorskih pogojev. Mestna ljudska knjižnica je imela težave s prostorom, prav tako študijska. Načrt je bil, da bi ti dve knjižnici poskrbeli za svoje prostore in potem poskrbeli še za pionirsko knjižnico. »A v Celju je bilo aktivno društvo prijateljev mladine. Domnevam, da se je nabral določen knjižni fond, zato je v svojih prostorih v Razlagovi ulici ustanovilo pionirsko knjižnico. V Obzorniku so zapisali, da želijo mladim in družinam poleg vzgoje omogočiti tudi prijetno in zdravo razvedrilo. Knjižnica naj bi imela

Miško Knjižko navdušuje mlade in tudi starejše (Foto: SHERPA)

poleg razvedrilnega tudi izobraževalni značaj.« je zgodovino nastanka razložila vodja dejavnosti za otroke pri Osrednji knjižnici Celje **Ida Kreča**. Knjižnični prostor v Razlagovi ulici je bil precej majhen, saj je bilo v eni sami trikrat štiri metre veliki sobi nagnetenih približno pet tisoč knjig, ki si jih je izposojalo več kot tisoč otrok. Zato je bilo nujno, da knjižnica dobi večje prostore. Leta 1963 je Pionirska knjižnica dobila prostore v pritličju večnamenske stavbe na Gledališkem trgu 4 in postala je samostojni oddelek celjske Mestne ljudske knjižnice. Leta 1985 je v isti stavbi pridobila nove prostore, kjer je do selitve leta 2010 postala znana kot Knjižnica pri Mišku Knjižku.

Kot je poudarila Ida Kreča, je pomemben mejnik knjižnice predstavljalo leto 1990, ko so na otroškem oddelku avtomatizirali izposojanje knjig. »Bili smo ena prvih knjižnic, ki je imela računalniško izposojanje in celotno obdelavo knjig z računalnikom. Ker je bila knjižnica odprta

cel dan, smo na oddelku beležili skokovit obisk,« je dodala Ida Kreča.

Kako je nastal Miško Knjižko?

V devetdesetih letih je knjižnica dobila novega pomočnika. Miško Knjižko je njena maskota že skoraj trideset let. Knjižničarji so si namreč zamislili pomočnika, ki bi jim pomagal pri prepoznavnosti knjižnice in bi vabil mlade v njihove prostore. Prve obrise so mu dali tedanji knjižničarji. »Nastala je podoba učenega psa, ki so ga zaradi karikature podobe mnogi zamenjali z miško. Imel je izpostavljen smrček, oster sluh, hitre tačke, zato smo ga poimenovali Miško, ker se lepo rima na knjižko. Naš Miško je postal zelo priljubljen med mlajšimi, z njim smo se veliko predstavljali po vrtcih in šolah.«

Ko se je otroška knjižnica preselila v nove prostore, je potrebovala nekaj novega in svežega. Prosili so umetnico Lilo Prap, da se je lotila likovne opreme novega prostora. Spremenil se je tudi Miško, ob šestdesetletnici pa

dejavnosti za promocijo branja in knjižnice.

S knjigami povezani od otroštva

Eden od dogodkov v počastitev obletnice je bil Miškov čvek s tremi Celjani, ki so bili v mladosti člani pionirske knjižnice, zdaj pa so sami ustvarjalci za mlade. **Vinko Möderndorfer** je na pogovornem večeru v celjski knjižnici delil svoje prve vtise s knjigo in knjižnico. Rasel je s knjigami. A še preden je znal brati, si je zgodbe izmišljeval in je imel zaradi tega v šoli težave. »Obtožili so me, da lažem, zato so večkrat klicali mamo v šolo, da si izmišljujem nemoogoče stvari. Izmišljeval sem si strašne stvari, spomnim se neverjetnih zgodb. V prvem razredu sem celo uro razredu razlagal, da sem noč prespal na seniku. Kar ni bilo nič res. Učiteljica je bila prestrašena, da sem socialni primer.« Zelo rad je pripovedoval, a tudi bral je rad. V knjižnici je bil reden gost. Vsakič je nabral cele kup knjig, ki jih nikoli ni mogel vrniti pravočasno. Starejša knjižničarka pa je bila strah in trepet. »Gospa me je kregala, da ni prav, da imam tako dolgo doma knjige. Sram

me je bilo, da so drugi otroci morali čakati na te knjige. Da se nisem srečal z njo, sem kasneje skozi okno pogledal, ali je ta knjižničarka v službi. Kadar je ni bilo, sem vstopil,« je bil zabaven Möderndorfer.

Na pogovornem večeru sta bili tudi likovnica **Lila Prap** in pesnica **Bina Štampe Žmavc**, obe sta delili svoje prve spomine na srečanje s knjigo. Obe sta imeli ob sebi ljudi, ki so jima brali. Lila se je pohvalila, da je znala zgodbe tako dobro obnoviti, da so se starši z njo hvalili, da zna brati.

Knjige so vredne zlata in če se starejši zavedamo tega bogastva, imamo občutek, da se mladina tega ne zaveda. Vinko Möderndorfer je večer zaključil z mislijo, da mladi niti niso tako slabi bralci, samo sistem, v katerem živijo, je napačen. »Skrbeti bi morali, da bi mladim širili duha, da bi jih zanimalo tisoč stvari, potem bodo že prišli do knjig. Ozka usmerjenost v uspeh zapira pot knjigam. S sodobnim svetom je narobe.«

Berite knjige!

BARBARA GRADIČ OSET

Foto: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje

je dobil še prijatelje: Malčko Bralčko, Oliverja Knjigožerja in Živka Nagajivka. Tudi njegove prijatelje je prav tako oblikovala svetovno priznana umetnica Lila Prap.

Danes je sodobna knjižnica za otroke vpeta v vsakdanjik prebivalcev mesta Celje, poleg bogatega knjižnega fonda ponuja tudi različne

Bina Štampe Žmavc, Vinko Möderndorfer in Lila Prap na Miškovem čveku (Foto: Grupa)

Pionirska knjižnica je bila med letoma 1956 in 1963 v pritličnih prostorih stavbe v Razlagovi ulici 4.

V letih 1963–1985 je pionirska knjižnica domovala v pritličju desnega krila večstanovanjske stavbe na Gledališkem trgu 4.

Skupina navijačev iz Žalca na olimpijske igre v Pjongčang

Izvirni navijaški rekviziti ne manjkajo niti tokrat – Po novem tudi Klub slovenskih navijačev

Skupina desetih žalskih navijačev je v Južno Korejo odpotovala v ponedeljek dopoldne. Skupaj bo za slovenske športnike na olimpijskih igrah navijalo 50 članov novoustanovljenega Kluba slovenskih športnikov.

Slovenske športnike na letošnjih olimpijskih igrah spodbuja skupina navijačev iz Žalca. Prvi med njimi je Aleksander Javornik – Žalski, ki je širšemu krogu ljudi postal znan na lanskem evropskem košarkarskem prvenstvu, kjer je slovenske košarkarje na vseh tekmah spodbujal oblečen v Titovo uniformo, v rokah pa je ves čas držal kopijo pokala. Tokrat se je odločil za izdelavo kopij zlatih olimpijskih medalj, ki ga spremljajo v Južni Koreji, kamor se je skupaj s preostalimi 50 člani novoustanovljenega Kluba slovenskih navijačev podal v ponedeljek dopoldne iz Žalca, kjer je bilo mogoče čutiti pravi olimpijski utrip.

Aleksander Javornik – Žalski navijaške podvige vedno znova zapakira v zabavno zgodbo, s katero želi spodbujati športnike in obenem promovirati Slovenijo. »Svetovno javnost želim opozoriti, da prihajamo iz lepe dežele, kjer živimo veseli ljudje, ki znamo pripraviti presenečenja.« S to mislijo je tudi za te olimpijske igre izdelal kopije medalj. Sprva je imel v mislih le tri, a jih je na pobudo navijačev priskrbel še nekaj več. Za razliko od pokala evropskih košarkarskih prvakov te niso narejene iz stiropora, ampak iz plastike. Na njihovi zadnji strani je slovenska zastava in na sprednji napis Pjongčang.

»Če bo kakšen slovenski tekmovalac osvojil medaljo, se nam bo podpisal nanje, kar bo naš večer spomin na olimpijske igre v Južni Koreji.« Simpatično navijaško opravilo, ki sicer spominja na Titovo, je tokrat zaradi podobnosti s komunističnim videzom raje pustil doma. »Predsednik Severne Koreje je velikokrat oblečen v podobno uniformo, zato si ne želim, da bi prihajalo do napačne interpretacije,« pojasni Žalski, ki zato na hokejskih tekmah nosi svojo klasično navijaško obleko in pripomočke – zeleno lasuljo, očala v barvah slovenske zastave in slovenski hokejski dres. Navijači imajo tudi šestmetrsko zastavo, ki jim

jo je v ponedeljek poklonil žalski župan.

Prepričal jih je hokej

V Južni Koreji si bodo ogledali več tekem. Prva je bila v sredo ena od štirih slovenskih hokejskih preizkušenj, ki se jih še posebej veselijo, saj so se zaradi njih v prvi vrsti odločili odpotovati v Azijo. Seveda bodo glasno spodbujali tudi slovenske skalalce na ekipni

tekmi. Zagotovo ne bodo manjkali na moški biatlon-ski preizkušnji in na deskanju na snegu, kjer ima Slovenija poleg skakalcev največ možnosti, da osvoji katero od kolajn. Nekaj časa bodo namenili tudi turističnim ogledom. Ogledali si bodo Seul in se odpravili do meje s Severno Korejo.

Dvanajstdnevna odprava bo navijače stala tisoč evrov, kar je v primerjavi z aranžmaji turističnih agencij veliko manj. V ceno so vključeni letalski prevoz, bivanje v hotelu s štiriimi zvezdicami v Seulu in prevoz s hitrim vlakom do prizorišč tekem. Za vstopnine bodo morali odšteti od 60 do 80 evrov za tekmo, kar na letošnjih olimpijskih igrah ni največ. V Južni Koreji je izjemno priljubljeno drsanje, zato karte za ogled

umetnostnega in hitrostnega drsanja stanejo krepko več kot sto evrov.

Združeni slovenski navijači

Žalski je strasten navijač, ki je do zdaj slovenske športnike spodbujal že na številnih večjih tekmovanjih. Odločil se je, da je skrajni čas, da se s somišljeniki povežejo in s tem okrepijo slovenske navijaške vrste. Ustanovil je Klub slovenskih navijačev. Njegovi člani bodo slovenske športnike podpirali na različnih tekmovanjih. »Ker potujemo poceni, je na tekmah lahko več slovenskih navijačev, kar imajo športniki zelo radi. Navijači jim namreč dajemo dodatno energijo.«

Njihova prva uradna organizirana odprava je odhod na olimpijske igre v Južno Korejo, kamor je odpotovalo 50 navijačev, od tega kar deset Žalčanov. »Na olimpijske igre odhajam prvič. Odločil sem se, ker vem, da bom v dobri družbi. Nenazadnje me je k odločitvi spodbudila tudi hči, ki mi je svetovala, da nimam kaj razmišljati in da naj grem,« pravi žalski podžupan Robert Čehovin. Nekoliko drugačna je zgodba Žalčana Vilija Grobelnika. »Ves svoj dopust namenim za obiske športnih prireditev. V prvi vrsti hodim na nogometne in košarkarske tekme, zdaj pa sem se odločil še za olimpijske igre.«

Navijaških potovanj glede na načrte Žalskega ne bo manjkalo. Že zdaj je bil od leta 2010 na vseh košarkarskih prvenstvih, na nekaj tekmah slovenskih nogometašev na evropskem prvenstvu, evropskem rokometnem prvenstvu in hokejskih preizkušnjah, ki so zanj tudi najbolj zanimive. A kot pravi, je to šele začetek. S klubom že načrtuje ogled košarkarskih tekem z Goranom Dragičem in hokejskih tekem z Anžetom Kopitarjem v ZDA.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Žalski je strasten navijač, ki je do zdaj slovenske športnike spodbujal že na številnih večjih tekmovanjih. Odločil se je, da je skrajni čas, da se s somišljeniki povežejo in s tem okrepijo slovenske navijaške vrste.

V Južni Koreji si bodo ogledali več tekem. Prva je bila v sredo ena od štirih slovenskih hokejskih preizkušenj, ki se jih še posebej veselijo in zaradi katerih so se tudi v prvi vrsti odločili odpotovati v Azijo.

Prvi med navijači je Aleksander Javornik – Žalski, čigar obvezen del navijaške opreme so tudi tokrat kopije olimpijskih medalj.

Najmlajši tekmovalci Plavalnega kluba Neptun Celje. Levo je trener Franci Božiček, desno Robert Kekec.

Dvodnevni živžav v vodi in ob njej

Po devetih letih državno plavalno prvenstvo v Celju – Nekaj gostiteljev uspešnih med svojimi vrstniki

Celjski Plavalni klub Neptun je organiziral dvodnevno zimsko moštveno in posamično državno prvenstvo (DP) za mlajše deklice in dečke. To je edino DP, za katero se lahko prijavi, kajti ostala terjajo več dni, celjski bazen pa je tako zaseden, da ne dopušča tekmovanj, vključno s petkom, kaj šele še s četrtkom. Zunaj je bil mraz, v predverju dvorane je bilo toplo, ob bazenu pa celo vro-

če. Zato so bili mnogi v kratkih rokavih, nekateri brez nogavic v natikačih.

Mame in očetje, babice in dedki, sestre in bratje, vsi so imeli kamere ali fotoaparate. Nastope nadebudnežev je treba ovekovečiti. Večina ali skoraj vsi so postavili osebne rekorde. To je v plavanju logično, z rastjo je napredek viden iz meseca v mesec, iz tedna v teden. Izbranim pripadejo medalje, ti so – in zlasti

njihovi sorodniki – še bolj veseli odšli domov. Največ direndaja je bilo med tekmami štafet. Vreščali so sotekmovalci, trenerji, sorodniki ...

Pevac zmagal dvakrat

Delegat Plavalne zveze Slovenije Silvester Lipošek se je v zaključnem govoru predstavnikom organizatorja, PK Neptun, zahvalil za izredno organizacijo DP za najmlajše kategorije. Neptun je bil v

skupnem seštevku šesti, Društvo vodnih športov Posejdon Celje pa na 22. mestu med 27 klubov. »Uvrstitev je odlična, naši plavalci so se izkazali med svojimi vrstniki. Precej več bomo pričakovali v naslednjem letu,« je poudaril trener **Robert Kekec**. Za najmlajše skrbi še Franci Božiček. Pri Neptunu izrazitih predstavnikov letnika 2006 še ni. Izkazali so se rojeni leta 2007 ali kasneje. Julijan Pevec je zmagal

na 100 in 200 hrbtno (2. na 200 prsno, 3. na 50 hrbtno in 100 mešano), Filip Bratina na 400 prosto (2. na 100 hrbtno), Hana Naya Hušič je bila najboljša na 200 prsno, Gaja Ivanuša Plevnik pa na 100 delfin, Arne Kovačič je bil drugi na 200 prosto, tretji na 400 prosto, Jakob Brodej pa drugi na 200 hrbtno in tretji na 100 hrbtno.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Tribuna je bila žal premajhna za vse, ki so želeli spremljati dogajanje.

Na državnem prvenstvu v Celju je nastopilo 363 plavalk in plavalcev iz 27 slovenskih klubov.

Najlepši tatu prvenstva

Dober plavalni dosežek terja primerno izveden štartni skok.

Za Neptun, za Celje!

Ko so celice preveč vzdražljive

V ponedeljek je bil svetovni dan epilepsije. Gre za eno najpogostejših bolezni ali motenj v neurologiji in v družbi še vedno za eno tistih obolenj, o katerem se ne govori veliko, čeprav je zaradi svojih značilnosti resen medicinski in socialni problem.

Ali bi znali pomagati osebi, ki bi doživela epileptični napad?

Vzroki za nastanek epilepsije in njeni simptomi so izrazito raznoliki. Naziv epilepsija izvira iz grške besede epilepsi, kar pomeni napad. Pri bolezni gre za kronično okvaro celic možganske skorje, ki iz različnih razlogov postanejo preveč vzdražljive in se odzivajo z izbruhi električnih impulzov, ki se kažejo kot epileptični napadi.

Pomembno je, da vemo, da epilepsija ni enako kot epileptični napad. Diagnozo epilepsija postavijo na osnovi več napovednih znakov, ki se povežejo v celoto. Prvi in najpomembnejši znak je, da je epileptični napad simptom, epilepsija pa je motnja, najpogosteje kronična, pri kateri se epileptični napadi ponavljajo. To je enako kot pri glavobolu, ki je simptom, bolezen pa so lahko migrena, vnetje možganov, tumor na možganih in podobno. Zato na začetku bolezni ali po nekaj napadih še ni možno z gotovostjo zatrditi, da je oziroma bo bolezen kronična. Nujne so namreč temeljite preiskave, s katerimi zdravniki ugotovijo podrobnosti, pomembne za diagnozo, ali preiskave, s katerimi izključijo druge možne vzroke epileptičnih napadov.

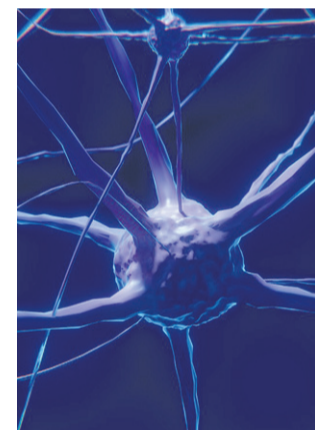
Med epileptičnim napadom se lahko pojavijo mišični krči, motnje tipa, voha, vida ali sluha in tudi določena stopnja motnje zavesti. Zdravstvena stroka tako pozna dve osnovni skupini napadov: generalizirane (s popolno motnjo zavesti) in delne (brez motnje ali z delno motnjo zavesti). SŠol

Glede na to, da epileptični napadi bolj ali manj poškodujejo možgane, je zdravljenje bolezni od začetka življenjsko pomembno. Zdravljenje se začne, potem ko bolnika obravnava splošni zdravnik družinske medicine in zdravnik specialist nevrolog ali nevrolog epileptolog. Nato bolezen zdravijo z zdravili, zelo redko tudi z ustreznimi kirurškimi posegi. Potrebna je tudi pomoč psihologa in psihiatra.

Po svetovnih statističnih podatkih ima epilepsijo približno 40 milijonov ljudi (v Evropi 6 milijonov), od tega se jih 32 milijonov sploh ne zdravi. Dokazano je, da je z uporabo ustreznih zdravil lahko 70 odstotkov oseb z epilepsijo brez napadov.

Kdaj se lahko pojavi epileptični napad, čeprav ne gre za epilepsijo?

- Ob vročinskih krčih pri majhnih otrocih.
- Ob obtolčenini možganov pri poškodbah. V tem primeru se napadi kasneje ne pojavljajo več, razen če nastala brazgotina oziroma poškodba pozneje ne povzročita epilepsije.
- Pri možganski kapi.
- Pri presnovnih motnjah (pomanjkanje kalcija in drugih elektrolitov, nizka raven sladkorja, huda stanja pri ledvičnih in jetrnih okvarah).
- Ob vnetju možganov (meningitis in encefalitis). To vnetje izzove epileptične napade zaradi vnetnega in kemičnega vzdraženja možganske skorje.

Obveščamo vas, da smo s 1. 2. 2018 spremenili svojo lokacijo (iz Zdravstvenega doma Žalec) in se sedaj nahajamo v poslovnem centru Spar Žalec v 1. nadstropju.

V našem diagnostičnem centru opravljamo vse storitve s področja medicine dela, prometa in športa, vključno z vsemi laboratorijskimi storitvami ter s preiskavami vida, srčnožilnega sistema, pljuč, sluha, obremenitvena testiranja, psihološka testiranja ipd.

Preglede izvajamo v novih, sodobno opremljenih prostorih z vrhunskimi medicinskimi aparati.

Preglede izvajajo zdravnica Darja Krumpak, specialistka MDPŠ, in zdravstveno

MEDICINA DELA KRUMPAK, d.o.o.
Celjska cesta 8
3310 Žalec

Tel: 03 710 00 60 ali 61
Mobi: 051 416 240

www.md-krumpak.si
info@md-krumpak.si

osebje (tri medicinske sestre in laborantka).

Cene pregledov so od 30 evrov za osnovne preglede športnikov, študentov ali voznikov A-, B- in F-kategorije; 60 evrov za nezahtevna dela in 70 evrov za dela v proizvodnji ter 90 evrov za najzahtevnejša dela mesta (višina, vozniki C, D, E).

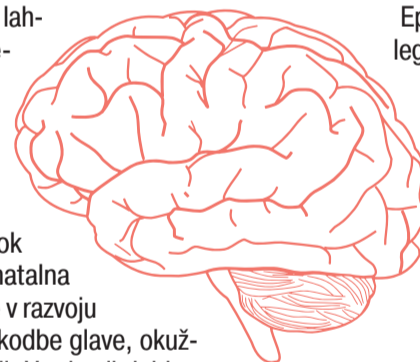
Preglede izvajamo hitro, brez čakalnih dob, kvali-

tetno in konkurenčno. Ob sredah delamo popoldan, po dogovoru tudi ob sobotah (za skupine približno 20 ljudi).

Obiščite nas na naši novi lokaciji, poiščite našo spletno stran ali nas pokličite.

Darja Krumpak, dr. med.
Specialistka medicine dela, prometa in športa

Vzroki za epilepsijo so lahko številne motnje osrednjega živčevja (prirojene razvojne motnje, infekcije, tumorji, bolezni žilja, degenerativne bolezni ...). V otroštvu je najpogostejši vzrok porodna oziroma neonatalna poškodba, sledijo motnje v razvoju žil, prirojene okvare, poškodbe glave, okužbe, novotvorbe ali tumorji. V odrasli dobi so najpogostejši vzroki možganske kapi, poškodbe glave, zastrupitve in čezmerno pitje alkohola ter jemanje drog (ali oboje hkrati), tumorji in okužbe.

Epileptične napade lahko poleg naštetih bolezni povzročijo še dolgotrajno preprečevanje spanja, nizka raven sladkorja v krvi, daljši ali močnejši telesni napor, nezadostna oskrba možganov s kisikom, v redkih primerih tudi čustveni stres.

Epilepsija se malokdaj prenese s staršev na otroka, dedne so le redke oblike te bolezni.

Kako pomagamo osebi, ki doživi velik epileptični napad?

- Iz bolnikove bližine odstranimo vse predmete, ki bi ga med epileptičnim napadom in krčenjem mišic lahko poškodovali ob padcu.
- Glavo mu podpremo z mehkim in ravnim predmetom (vzglavnikom, torbo, ustrezno zvitim oblačilom).
- Odpnemo mu ovratnik, razrahljamo kravato. Po prenehanju krčenja mišic položimo bolnika v bočni položaj (spodnja noga iztegnjena, spodnja roka za telesom).
- Bolniku v usta ne dajemo nobenih predmetov niti mu med napadom v usta ne vlivamo tekočine, dokler se mu povsem ne povrne zavest.
- Bolnika med krči ni priporočljivo držati niti krčev ne poskušamo fizično zadržati.
- V bolnikovi obleki poiščemo dokument o možni bolezni (nekateri države so uvedle identifikacijske karte ali zapestnice za bolnike z epilepsijo). Preverimo podatek o točnem začetku napada – zaradi ugotavljanja časa njegovega trajanja.
- Vedno počakamo na kraju dogajanja, da bolnik pride k zavesti.

Njihove želje so ...

Tokrat vam predstavljamo prve štiri udeležence Akademije zdravega življenja in njihove želje, s katerimi so vstopili v projekt naše medijske hiše in ekipe 24alife!

Tamara Volasko

zdrav način življenja
s športom

samozavest,
zaupanje vase

samospoštovanje
izguba teže

Cirila Suša

zdrav življenjski slog

izguba odvečne
telesne teže

boljši videz
bila bi bolj »fit«

Jože Dimec

sprememba prehrane

teža pod sto
kilogramov

večja telesna
vzdržljivost

zdrav način
prehranjevanja

Sladjana Komac

aktivno življenje

izguba kilogramov

premik v življenju

biti vzor
svojemu sinu

V akademiji smo vsem udeležencem razložili, zakaj ni povsem res, da kruh in maščobe redijo, in zakaj vsi izdelki z manj maščob ne pomagajo pri izgubi kilogramov ter zakaj pri izgubi teže ni vedno priporočeno razstrupljanje telesa. Zdaj vedo tudi, da sploh ni res, da ljudje postajajo »fit« tako, da izpuščajo obroke. Spremljajte nas tudi na www.novitednik.com, kjer so objavljeni nasveti za vse, ki postajate »fit«. Na fotografiji nutricionistka Damijana Presečnik.

Cilj že postaja pot

Skupina je prvo domačo nalogo, vadbo doma pod nadzorom aplikacije 24alife, opravila izvrstno. Učinki so že tu, toda pozor, ekipa 24alife udeležencev akademije po enem tednu ni tehtala. Tekmovanja, kdo bo lažji, ni več. Ne pozabite, bistvo akademije ni samo izguba kilogramov, ampak osvajanje veščin zdravega načina življenja. Nato bodo kilogrami sami splahneli.

Ta teden je bilo na urniku predavanje o dietah in mitih o prehrani, skupina je dobila nov tedenskih izziv – osvajanje petih novih navad in opuščanje starih. Seznam morajo imeti na vidnem mestu in vsak dan preveriti, ali izzive uresničujejo. Nutricionistka

Damijana Presečnik jim je opisala pasti shujševalnih diet. Tem so skupni hitra izguba kilogramov, kratkoročni cilji, omejevanje oziroma izključevanje določenih vrst hrane, na dolgi rok pa povrnitev odvečne teže. Zakaj so torej shujševalne diete neuspešne? »Ker so splošne, uvajajo preveč sprememb hkrati, ljudje pa obupajo, ko se izguba kilogramov ustavi,« je razlagala. Mayo dieta, ki jo osvaja skupina v akademiji, pomeni, da je pot cilj, pri čemer dieta ne izključuje nobenega živila. Kaj to pomeni? Da si je skupina za pusta hrusta brez slabe vesti privoščila tudi krof...

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA, SHERPA

Skupina čas z ekipo 24alife maksimalno izkoristi. Medtem ko je del skupine poslušal predavanje, je drugi del tako »švical« med vadbo s trenerjema Katjo Plaskan in Matevžem Klevžetom.

Zanimivo: lakota ni vedno znak, da telo potrebuje hrano. Ob občutku lakote spijte kozarec vode. Če po 15 minutah ne boste več lačni, je telo potrebovalo le vodo. Telo sicer potrebuje 20 minut, da po jedi pošlje signal iz želodca do možganov, ki šele takrat »zaznajo« občutek sitosti.

Prihodnji teden se bo skupina naučila psihološke tehnike pravilnega postavljanja cilja.

Zdrave prehranjevalne navade:

- **Uravnoteženi obroki** (energijski in hranilni)
- **3 do 5 obrokov na dan**
- **Reden zajtrk**
- **Pester izbor živil:** polnozrnat žitni izdelki, zdrave maščobe, ribe dvakrat tedensko
- **Sadje in zelenjava večkrat dnevno** (lokalno, ker je naše telo navajeno na naša živila in ne na živila iz oddaljenih krajev, in sezonsko, da čim bolj izkoristi hranila v njih)

V znamenju Valentinovega: Mladi srčki iz Osnovne šole Lava

Rubikova kocka je še vedno priljubljena.

Celjski pust v znamenju valentinovega

Po letu premora je bila na Krevkovem trgu spet osrednja pustna prireditev s povorko po središču mesta. Še pred tem je dopoldanski utrip v Celju poživila pustna povorka zaposlenih in učencev Osnovne šole Lava, ki se ji je pridružila skupina mask iz II. osnovne šole.

»V ponedeljek je že skoraj kazalo, da nam jo bo vreme zagodlo, in smo

že razmišljali, da nemara ne bi prišli v središče mesta. Ampak nevidne sile delujejo in tako smo že trinajstič pripravili povorko. Res vztrajamo, tudi zato, da bi prebudili še vse ostale in da bi bili kažipot, da se v mestu z veliko volje in energije da narediti marsikaj,« je povedala **Marijana Kolenko**, ravnateljica Osnovne šole Lava. Da sta letos valentinovo in pust

povsem blizu, je bilo zelo očitno v motiviki oprav tokratnega Celjskega pusta, še zlati pri učencih, ki so se zbrali na Trgu celjskih knezov.

Turistično in kulturno društvo Celje je v sodelovanju z Zavodom Celeia Celje, ki je glavni organizator Celjskega pusta, letos ponovno pripravilo tudi ocenjevanje pustne okrašenosti gostinskih loka-

lov in trgovin. Tvorcem najlepših okrasitev in tudi najbolj izvirnim maskam so organizatorji podelili enake nagrade – v obliki bonov v vrednosti 500, 250 in 100 evrov – na voljo so bile tudi tolažilne nagrade.

V kategoriji skupinskih mask so komisijo najbolj prepričali skupina Aladin, sledijo jim Kozjanski krti in Noriki, med posamičnimi Ovčeka in

France Prešeren. Med ostroškimi maskami je prva nagrada pripadla Redu jamskega medveda, druga levu. Najlepše pustno okrašene trgovine in gostinski lokali so bili Krčma TamKoUčiri v Gosposki, kavarna Espresso v Stanetovi in Cvetličarna v Prešernovi ulici.

RG
Foto: SHERPA

Od družbeno angažiranih mask do prikupnih otroških kostumov

Kraji po naši regiji so bili v preteklih dneh odeti v pustno podobo. Na karnevalih in povorkah tudi letos ni manjkalo pustnih šem, ki so že tradicionalno predstavljale šaljivo ogledalo aktualnim obla- stem. Če so nekatere reševale svetovna politična vprašanja, so se druge odločile, da bodo raje najprej pometle pred svojim

pragom in rešile težave s slovenskimi me- jami. Piko na i so predstavljale prikupne otroške maskare, ki so rajale na številnih otroških pustovanjih.

Po regiji se je zvrstilo več tradicionalnih karnevalov. Na pustno soboto so bili na Vranskem, v Šoštanju, Novi Cerkvi in Laškem. V Celju in Mozirju sta bila na pustni

torek. Najdaljšo tradicijo imajo zagotovo pustovanja v Mozirju, Šoštanju in na Vranskem. Mozirjani karneval s spremljajočimi dogodki, kot so prevzem oblasti in podelitev trških pravic, pripravljajo že od konca 19. stoletja, njihovi osrednji liki pa so mozirski pustnaki, za katere so značilni fraki, bele hlače in cilindri. V Šoštanju je bil letos 65.

karneval, na katerem prav tako ni šlo brez tradicionalnih mask – košev šoštanskih in Tresimirja, medtem ko na Vranskem v predpustnem času oblast prevzamejo generali vranarji. Tudi pustni karnevali v ostalih krajih po regiji, ki sicer nimajo tako dolge tradicije, prav nič ne zaostajajo, predvsem pa skrbijo za sproščeno in veselo vzdušje.

V Novi Cerkvi sta se srečala Trump in Kim Jong Un

Tradicionalni, 31. pustni karneval v Novi Cerkvi je letos postregel s prav posebnim vrhuncem: srečala sta se ameriški predsednik Donald Trump in severnokorejski voditelj Kim Jong Un.

Na vrhu v Novi Cerkvi sta podpisala sporazum o nenapadanju z jedrskimi raketami. Pri tem se je Severna Koreja zavezala, da ne bo več izvajala raketnih jedrskih poskusov, ZDA pa bodo gospodarsko obubožani državi namenile finančno pomoč.

Oba svetovna voditelja je na ulicah Nove Cerkve po njunem srečanju pozdravila množica obiskovalcev, ki so jo pritegnile tudi druge skupinske in posamične maske.

RG, foto: PGD Nova Cerkev

Med izvirnejšimi skupinskimi maskami je bila družina žiraf. (Foto: TT)

Prikupne otroške maskarade

Pustno dogajanje ne mine brez otroških maskarad. V Braslovčah je bila v soboto popoldne in na Polzeli v nedeljo popoldne. Obe sta privabili številne male maskare in njihove starše.

Turistično društvo Polzela v sodelovanju s tamkajšnjo občino že tradicionalno razglasi najizvirnejše maske. Tričlanska komisija je natančno opazovala male, velike, skupinske in družinske maske. Tistim, ki so jo najbolj prepričale s svojim nastopom in z izvirnim kostumom, je podelila nagrade. Na maskaradi je iz leta v leto več družinskih mask. Letos so med drugim rajali minioni, Robini Hoodi, zombiji, čarovnice, družina žiraf... V sosednji braslovški občini organizacijo pustovanja prevzamejo mucke iz braslovškega vrtca, Zaseb- nega vrtca Bambi in ZIKŠT 3 jezera. Za dobro vzdušje je letos skrbela muca Nela (Jasmina Roter Jager), ki je zabavne naloge in plesne igrice nagrajevala s svojimi sladkimi karamelami.

ŠO

Košute iz Jurkloštra so najbolj prepričale ocenjevalno komisijo.

Pajkova družina iz Trobnega dola na laških ulicah.

Košute iz Jurkloštra najbolj prepričale

Pustna povorka v Laškem, ki velja za eno najbolj tradicionalnih pustnih prireditvev na Celjskem, je spet pritegnila številne skupinske in posamične maske ter množico obiskovalcev.

V povorki je sodelovalo 13 skupin oziroma malo več kot 300 udeležencev, pri-

reditev pa je na ulice Laškega pritegnila približno tisoč gledalcev.

Pustna komisija je za najboljšo skupinsko masko izbrala košute iz Jurkloštra. Oblikovali so jo člani Kulturnega društva Prežihovega Voranca iz Jurkloštra, ki je ob letošnjem kulturnem

prazniku prejelo zlatega možnarja za dosežke na področju etnografske dejavnosti v občini.

Drugo mesto je zasedla pajkova družina iz Trobnega Dola, tretja najboljša skupinska maska so bili kozjanski krti.

RG, foto: Jaka Teršek

Na oblasti generali vranarji

Vranšani so pustni karneval na Vranskem prvič organizirali leta 1959. Značilno zanj je, da teden pred osrednjo pustno povorko in karnevalom oblast prevzamejo generali vranarji.

Nič drugače ni bilo letos, ko so prejšnjo nedeljo te tradicionalne pustne maske razrešile župana in sprejele prav poseben zakonik, ki med drugim določa organizacijo velikega pustnega karnevala na pustno soboto. Na njem so sodelovale številne skupinske pustne maske. Skupna vrednost nagrad zanje je znašala 1910 evrov. Ocenjevalno komisijo je najbolj prepričal utrgani orkester, drugo mesto so zasedle lectove Vranšanke, tretji je bil gotoveljski fitness. Na povorki poleg kurentov in Godbe Prebold tradicionalno sodelujejo učenci OŠ Vransko. Letošnja rdeča nit njihovih mask so bile olimpijske igre v Južni Koreji.

ŠO, foto: DARKO NARAGLAV

Lectove Vranšanke so med skupinskimi maskami zasedle drugo mesto.

Jezne žene so v svoje koše naložile svoje može, usnjarje, ki so na plačilni dan namesto domov zavili v gostilno.

Rešili mejno vprašanje in izplačilo odškodnin

Pust šoštanski je oblast v tej občini prevzel že na dan pred kulturnim praznikom. Vrhunec je doživel minulo soboto, ko je po tamkajšnjih ulicah krenil že 65. pustni karneval. Maske so uspeli urediti številna pereča vprašanja v Šaleški dolini. In tudi meje s sosednjimi državami od pustne sobote niso več jedro spora.

Pust šoštanski je ob prevzemu oblasti na županskem stolu ustoličil Petra Klepetca. Ta je povedal, da so v domačem turistično-olepševalnem društvu (TOD) županu Darku Menihu hvaležni za vse, kar je doslej postoril za delovanje karnevala in šoštanskega pusta. A tudi letos ni šlo brez očitkov na račun kadrovanja in vodenja občinske uprave. S tem je Pust šoštanski skušal pridobiti več denarja za stroške karnevala. Občinski upravi je podaril vstopnice za toplice, zato da so si sodelavci odpočili od svojih naporov in da pri opravljanju nalog vse do pepelnice niso motili pusta.

Na tradicionalnem karnevalu je tokrat sodelovalo več kot 20 skupin. Večina skupin je prišla iz domačih logov, predstavili so se tudi slovenski člani združenja evropskih karnevalskih

mest in gostje iz tujine. Domače društvo je pod naslovom Skubimo našo kuro izvedlo točko glede nerešenih mejnih vprašanj s sosednjo Hrvaško. Maske iz Šaleka so od Termoelektrarne Šoštanj izterjale odškodnino, s katero bodo zgradile most čez Pako. Prilepčki mečkarji iz Makedonije so zimo odganjali kot demoni, oblečeni v kože, karneval so obiskale tudi maske s Hrvaške in iz Srbije. Seveda so si obiskovalci lahko ogledali znana šoštanska pustna lika. To sta koš šoštanski in Tresimir. Prvi je povezan z delavci v Tovarni usnja Šoštanj, drugi z vasjo Družmirje. Karnevalu je sledila maškarada. »Predstavilo se je ogromno mask. Nagrade smo podelili 23 skupinskim maskam, ki so se res dobro pripravile na dogodek,« je povedal predsednik TOD Šoštanj Peter Radoja.

Šoštanj bo pustni duh ohranil še nekaj dni. Na Trgu svobode bo namreč vse do aprila na ogled razstava, ki prikazuje zgodovino šoštanskega karnevala.

TS

Foto: Marjan Tekauc

Teden zgornjesavinjskih norčij

V Mozirju je trajalo pustovanje po uveljavljenih in preverjenih običajih kar teden dni. Začelo se je na debeli četrtek, ko so podelili trške pravice enemu od priseljencev. Pusta so svečano upepelili včeraj, na pepelnico sredo.

Letos je pridobil trške pravice kot zaslužni priseljenec Marko Skok, ki je prispeval k turističnemu razvoju. Prejel jih je v letu, ko obeležuje Mozirje 700-letnico trških pravic. Dogodkov je bilo še več, mozirski pustniki so med drugim obiskali karnevala v Novi Cerkvi in Šoštanju. Prav tako so srečali več gospodarstvenikov. V nedeljo je bil na vrsti vsakoletni obhod trških mej, znotraj katerih so kar teden dni vladali mozirski pustniki. Ti niso počivali niti v ponedeljek, ko je bilo kljub novemu snegu »okolofiranje«, in sicer z obiskovanjem trških hiš in njihovih stanovalcev.

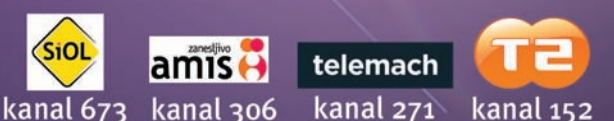
Vrhunec mozirskega pustovanja je bil v torek, ko so pustniki povsem prevzeli oblast. V veliki mednarodni pustni povorki so se vrstile skupine iz vrtca in šole ter različne druge skupine iz drugih občin, nekaj točk je pripravilo tudi Društvo za ohranjanje kulturne dediščine Pust mozirski. Prav tako so sodelovale skupine s Hrvaške, iz Makedonije in Srbije.

Letos mineva 127 let velike krajevne pustne prireditve, ki privablja številne gledalce od blizu in daleč. Zaradi izvirnosti pustnih običajev je Mozirje od leta 1999 vključeno v evropsko združenje karnevalskih mest.

BJ

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

V sedmi sezoni akcije Naj maturantka in naj maturant boste lahko v naslednjih mesecih ponovno izbirali dekle in fanta, ki bosta prejela laskavi naziv in ob tem tudi lepo nagrado. Tri mesece bo trajal izbor med kandidati iz različnih srednjih šol s Celjskega za uvrstitev v majski finale. Zmagovalca finalnega dela se bosta za privlačni nagradi – skuter in električno rolko – pomerila na javni prireditvi.

Bralci lahko v vsaki številki glasujete za »svojega« kandidata, ki je predstavljen s portretno fotografijo, v eni od izdaj časopisa pa bo tudi na večji fotografiji v maturantski opravi (glede na objavljen vrstni red kandidatov). Tisti maturant in tista maturantka, ki bosta do konca posameznega meseca zbrala največ glasov, se bosta uvrstila v finalni majski krog tekmovanja.

V februarskih številkah časopisa se bo zvrstil prvi krog kandidatov, marca in aprila bomo predstavili še naslednja dva. Vsak mesec bosta znana dva finalist. Vseh šest se bo v končnem obračunu pomerilo maja.

Sto točk učiteljev

Razrednik ali učiteljski zbor lahko izbranemu kandidatu (**le enemu!**) iz posameznega maturantskega razreda dodelita dodatnih sto točk za njegovo učno in delovno uspešnost. Svojo odločitev nam morata sporočiti na elektronski naslov tednik@nt-rc.si.

V akciji Naj maturantka in naj maturant se bodo ta mesec predstavili kandidati naslednjih šol:

- SREDNJE ŠOLE ZA HORTIKULTURO IN VIZUALNE UMETNOSTI CELJE (SŠHVU),
- ŠOLSKEGA CENTRA ŠENTJUR (ŠČŠ),
- SREDNJE ŠOLE ZA GOSTINSTVO IN TURIZEM CELJE (SŠGT) in
- EKONOMSKE ŠOLE CELJE (EŠC).

Pravila glasovanja

Na enem kuponu lahko glasujete za enega naj maturanta ali za eno naj maturantko. Pri glasovanju bomo upoštevali le originalne pravilno izpolnjene kupone, ki nam jih boste poslali po pošti ali prinesli osebno.

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT 2018

SEDMA SEZONA AKCIJE, foto: Nataša Müller, oblikovanje: Andreja Balja

1. Vid Podgrajšek
3. CV, SŠHVU

2. Nika Škruba
3. CV, SŠHVU

3. Matej Verbuč
4. AT, SŠHVU

4. Dolores Hercog
4. AT, SŠHVU

5. Tim Čurči
4. HT, SŠHVU

6. Janja Bevc
4. HT, SŠHVU

7. Aldin Sinanović
5. DHT, SŠHVU

8. Julija Cvelbar
5. DHT, SŠHVU

9. Andraž Hrastnik
2 KPTI, ŠČŠ

10. Lara Kovač
2 ŽPTI, ŠČŠ

11. Matjaž Meklav
3 AM, ŠČŠ

12. Nejc Kovač
3 BM, ŠČŠ

13. Ambrož Voga
3 SP, ŠČŠ

14. Valerija Drolc
3 SP, ŠČŠ

15. Martin Pevec
4 T, ŠČŠ

16. Alenka Gradišnik
4 T, ŠČŠ

17. Filip Burnik
4. A, SŠGT

18. Marjeta Tržan
4. A, SŠGT

19. Matic Rupnik
4. B, SŠGT

20. Anja Turk
4. B, SŠGT

21. Blaž Stanko
4. C, SŠGT

22. Luka Rakovič
4. Č, SŠGT

23. Neža Pratengrazer
4. Č, SŠGT

24. Tomaž Ostreuh
3. D, SŠGT

25. Nuša Maloprav
3. D, SŠGT

26. Tristan Romih
3. E, SŠGT

27. Monika Vrečko
3. E, SŠGT

28. Albin Nura
4. A, EŠC

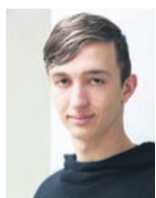
29. Tinkara Velenšek
4. A, EŠC

30. Žiga Zgajner
4. B, EŠC

31. Ula Matek
4. B, EŠC

32. Rok Fale
4. C, EŠC

33. Alja Pečovnik
4. C, EŠC

34. Luka Cerovšek
4. F, EŠC

35. Ana Teržan
4. F, EŠC

Novi tednik in
Radio Celje

www.nt-rc.si

19. Matic Rupnik

23. Neža Pratengrazer

KUPON

Glasujem ZA naj maturanta / naj maturantko

Pod zaporedno številko:

Ime in priimek:

Podatki o osebi, ki je glasovala:

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon: E-pošta:

Ste naročnik Novega tednika? DA NE

Kupon pošljite na: Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.
Udeleženec dovolj organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Za februarske kandidate lahko glasujete do vključno točka, 27. februarja.
Zmagovalca februarskega kroga glasovanja bomo objavili 1. marca.

Glasujte za svojega kandidata

Tudi letos se sodelovanje v akciji spleta, saj sta glavni nagradi res privlačni, to sta skuter in električna rolka!

Vsak mesec bomo med pošiljatelji kuponov izžrebali nagajenca, ki bo dobil hišno nagrado.

20. Anja Turk

21. Blaž Stanko

22. Luka Rakovič

24. Tomaž Ostreuh

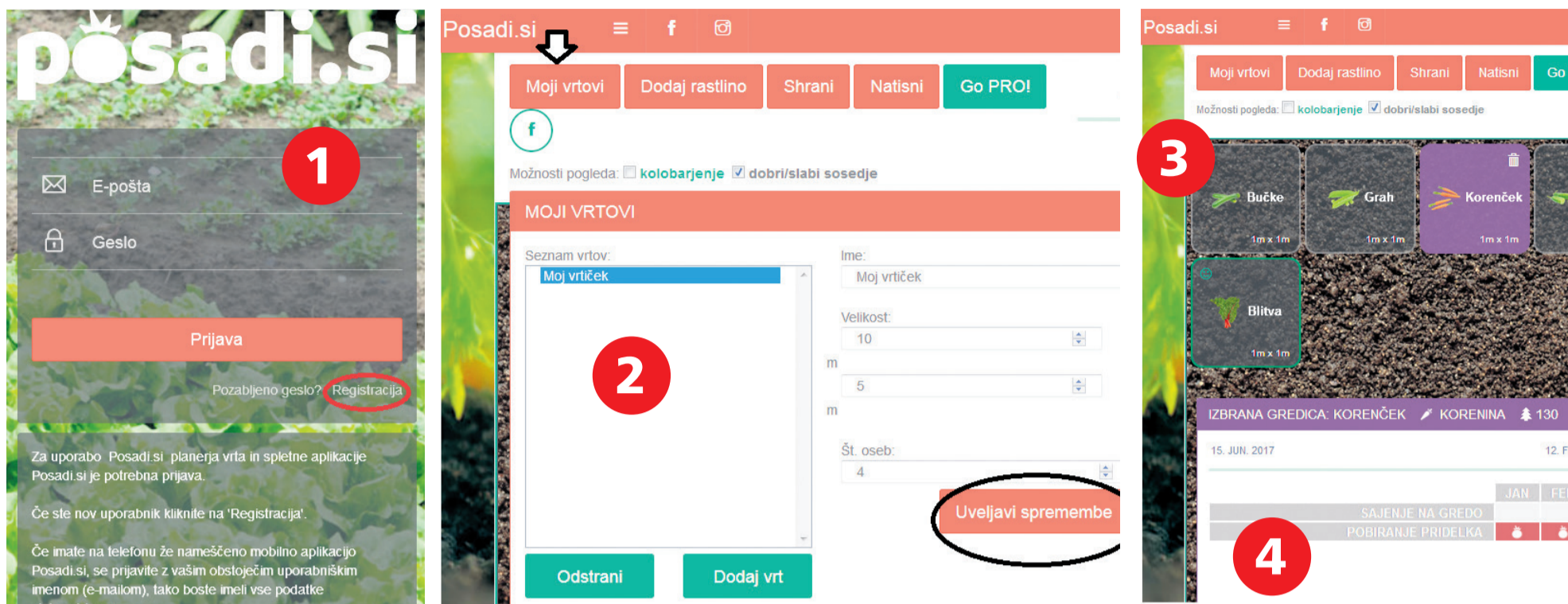
25. Nuša Maloprav

26. Tristan Romih

27. Monika Vrečko

Načrtujte zelenjavni vrt s posadi.si

1. Kot primer, kako uporabiti vrtnarskega pomočnika, ki smo ga predstavili v prejšnji številki, vam predstavljamo vrt, ki zadosti potrebam štiričlanske družine. Pri tem so avtorji aplikacije posadi.si izbrali tiste vrtnine, ki jih uporabniki aplikacije največkrat izrišejo.

Na spletni strani www.posadi.si kliknite na zavihek Moj vrt in planer. Prikazala se vam bo vstopna stran. Če ste že registrirani kot upo-

rabnik mobilne aplikacije, vnesite svoj e-poštni naslov in geslo ter kliknite na prijavo. Če ste nov uporabnik, kliknite na registracijo.

2. Najprej kliknite na gumb Moji vrtovi. Poimenujte svoj vrt, določite njegovo velikost in njegovo lokacijo. S klikom na gumb + se vam bo zemljevid povečal. Kliknite in držite gumb miške ter rdečo puščico premaknite na lokacijo, kjer je vaš vrt. Tako boste prejeli vremenska obvestila z najbliž-

je Arsove vremenske postaje. Kliknite na gumb Uveljavi spremembe, nato na X in začnite načrtovati svoj vrt.

3. Za dodajanje vrtnin kliknite najprej na gumb Dodaj vrtnino. Izberite priljubljene vrtnine. Rastline raje dodajte postopoma, saj bo tako urejanje vrta lažje.

4. Ko boste kliknili na izbrano vrtnino (na sliki je to korenček), se vam bodo

prikazali njeni dobri in slabi sosede. Dobri sosede so obarvani z zeleno, slabi z rdečo obrobo. Vrtnine, ki korenčku niso ne dobri ne slabi sosede, nimajo obrobe. Grede lahko premikate po vrtu in jih razporedite tako, da so dobri sosedi skupaj in slabi narazen.

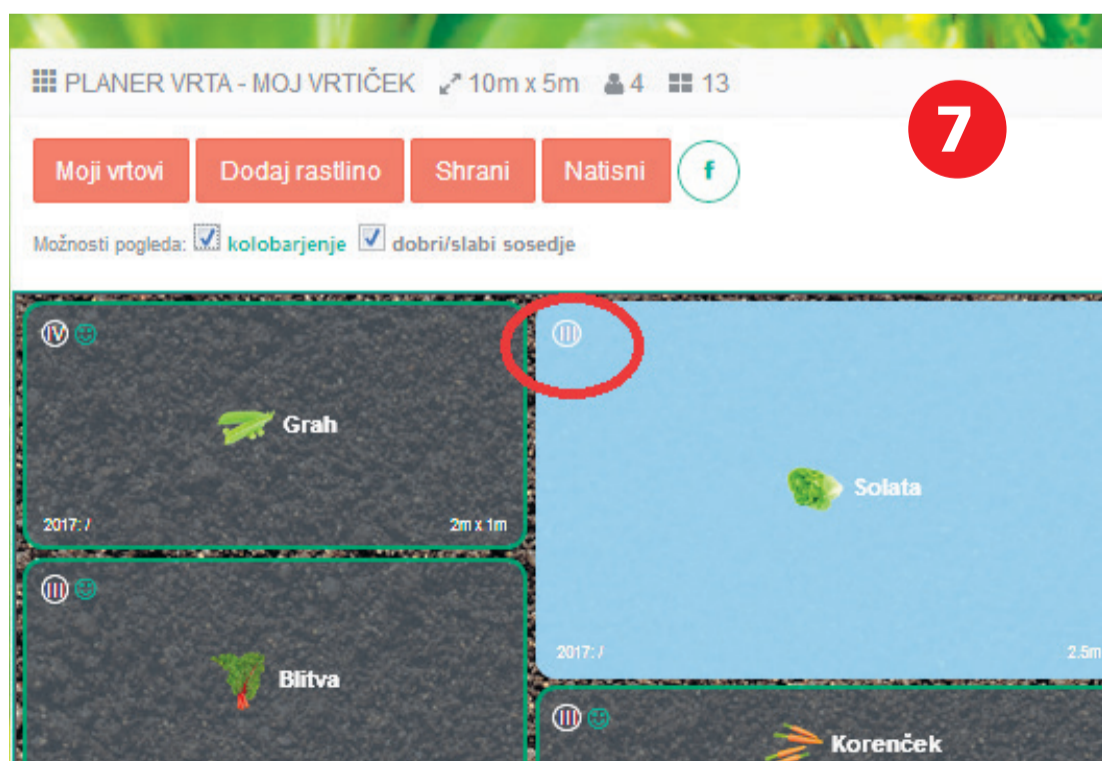
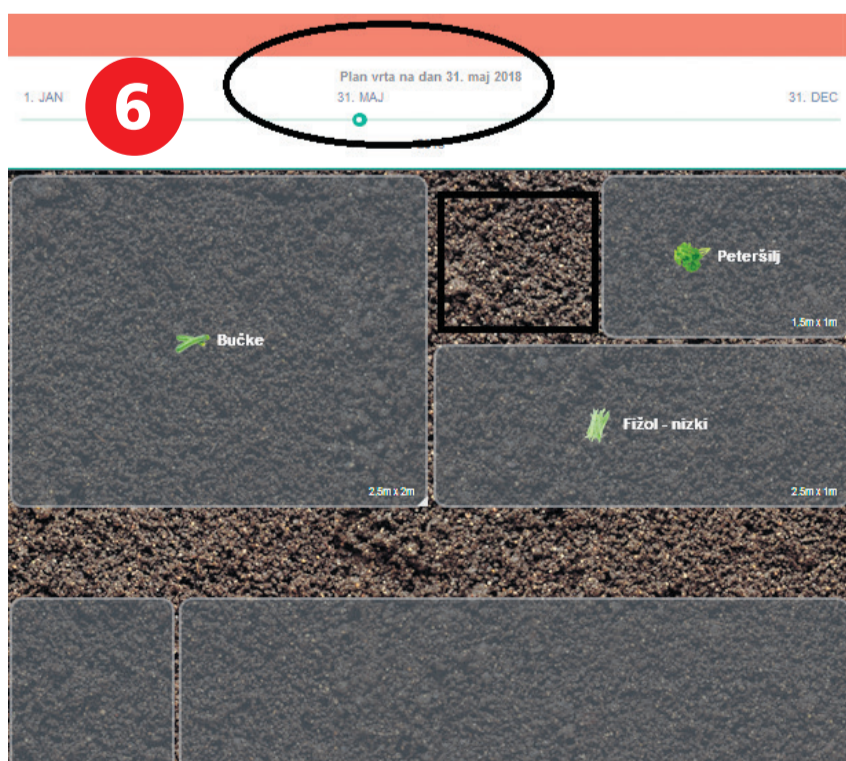
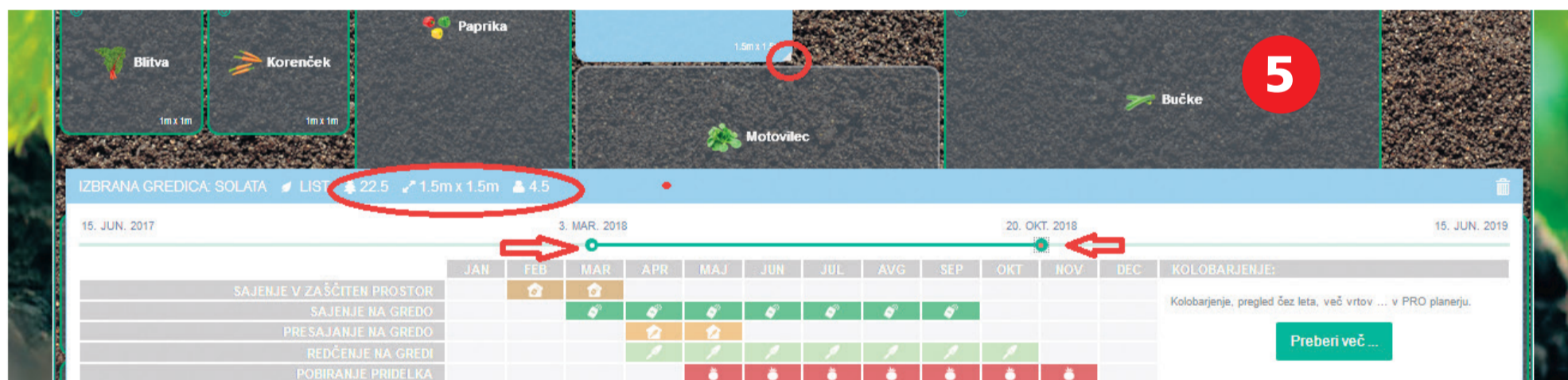
5. Ko izberete rastlino (na primer solato), se prikaže tudi sadilna tabela. Na vrhu vidite potrebno število sadik, velikost gredice in količino

pridelka, ki jo boste na tako veliki gredici pridelali. Pod tem najdete tabelo s priporočenimi obdobji za posamezna opravila (setev v zaprt prostor, setev na gredo, presajanje, redčenje, obiranje pridelka). Za vsako vrtnino nastavite časovnico. Nato prilagodite še velikost gredic.

6. Ko ste z razporeditvijo zadovoljni, načrt shranite. Premik po časovnici vam bo prikazal, kako bo vaš vrt izgledal na določen dan v letu.

Na 31. maj je tako nekaj prostora še nezasedenega, ker boste kasneje tam zasadili še motovilec in brstični ohrovt.

7. Vse zgoraj navedene funkcije so vam na voljo brezplačno. Za prikaz kolobarjenja, načrta vrta na mobilni aplikaciji, načrtovanje več vrtov ter dodatne vsebine potrebujete plačljivo različico posadi.si Pro Planer. Za dodatne informacije lahko pišete razvijalcem aplikacije na info@tomappo.com.

Prisrčni smrdljivčki, ki niso za vsakogar

Pred nakupom dihurja se je dobro posvetovati z drugimi lastniki – Dihurčkov dan za osveščanje in druženje

Zaradi dihurja na povodcu med sprehodom ob Savinji je Celjanka Urša Drugovič pred leti slišala kopico neumnih opazk mimoidočih, nekatere so bile tudi nesramne. »Ali sprehajate podgano, vidro, ververico, je to opica Ficko ali morda tjulenj? A dihur je, to pa smrdi ...« Danes, ko vodi na povodcu kar dva kosmatinčka, Ozzyja in Khana, so se prizora mnogi že navadili, sicer pa se neobičajen sprehajalski trio raje umakne v mestni gozd, kjer je manj možnosti za nevarna srečanja s psi, ki niso na povodcu. Prvi dihur Rudy, ki je že nekaj časa v dihurških nebesih, jo je namreč dvakrat pošteno skupil ob takšnih srečanjih.

Za lastnike sprehajanje teh manj običajnih hišnih ljubljenčkov sicer ni nujno, a živali imajo rade gibanje in raziskovanje okolice. Če nič drugega, vsak dan jih je treba izpustiti iz kletke, četudi je ta velika in v njej običajno spijo ter čakajo, da se njihovi lastniki vrnejo iz službe.

To je le eden od pogojev, ki ga je treba upoštevati, preden se odločite za nakup dihurja. Te zanimive in tudi zahtevne živali niso za vsakogar, zato se je treba o vsem, kar prinaša lastništvo malega smrdljivčka, pozanimati pri tistih, ki žival že imajo. Najbolj skrbni lastniki so povezani v Slovensko društvo ljubiteljev dihurjev – Zverinice, ki bo konec leta slavilo desetletnico. Ker je Urša ena od aktivnih članic, ne preseneča, da je bilo prav Celje v začetku meseca prizorišče tretjega Dihurčkovega dne. Konjeniški center na Lopati je gostil lastnike teh živali

Dihur ima svoj vonj, bolj izrazit je pri nekastriranih živalih, zlasti pri samcih v času gonitve, ki traja pol leta. Ob anusu imajo dihurji smradne žleze in če pride do čudnih vonjav, pomaga zračenje, pravijo lastniki. Dihurčkov dan je pomenil spoznavanje teh zanimivih živali.

iz Slovenije in tujine. Prvič je društvo pripravilo tudi mednarodno razstavo dihurjev, da so se lahko predstavili tudi tuji vzreditelji.

Odgovoren nakup

Društvo je ustanovila in ga tudi vodi Maja Čonč. V Celje je prišla kar s šestimi dihurji. Ukvarja se namreč tudi z njihovo vzrejo, ki je pri nas še v povojih, društvo pa si prizadeva, da bi bila ta čim bolj urejena. »Pri nas večina dihurjev izhaja iz trgovin, kar pomeni, da so bili skoteni na velikih farmah, kjer ne gledajo posebej na njihovo dobrobit in zdravje. Zato želimo z dogodki, kot je Dihurčkov dan, promovirati odgovoren

nakup živali.« Bodoči lastniki so lahko iz prve roke izvedeli vse, kar jih je zanimalo. »Če so ti dihurji vizualno všeč in zanimivi, je fino, da se pogovoríš s kakšnim lastnikom in vidiš, ali je ta žival res primerne zate. Niso samo luštni, treba je poznati tudi slabe plati lastništva.«

V društvo želijo, da bi ljudje dobro premislili, preden prinesejo dihurja domov, ker je drugačen, kot so psi in mačke, ki smo jih vajeni. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da mora žival v kratkem času zamenjati dom. »Vsako leto imamo primere iskanja novih domov. Lani smo imeli le deset takšnih primerov, leto prej 30. Nekaj

dihurjev imajo člani društva v stalni oskrbi, ker so starejši ali imajo vedenjske ali zdravstvene težave in jih nočemo oddati. Društvo financira njihovo veterinarsko oskrbo.«

Prvi prišel po naključju

Koliko primerkov dihurjev je v slovenskih domovih, Čončeva ne ve, po grobih ocenah meni, da jih je več kot tisoč. »Registra ni, čipiranje ni obvezno, mogoče bo drugače s spremembo Zakona o zaščiti živali,« pojasnjuje.

Nakup prve živali je pri večini posledica spleta naključij. Če je Uršina družina šla v trgovino po papagaja in se vrnila

Maja Čonč: »Dihurji so nekakšna mešanica med pasjimi in mačjimi mladiči. Nekateri stvari se jih da naučiti, znajo pa biti precej trmasti.«

Urša Drugovič: »Dan brez dihurjev bi bil prazen, začel pa bi se bistveno kasneje kot zdaj, ko se zbudijo ob petih in se igramo že pred odhodom v službo.«

Dihurji so mesojedi, lastniki jih lahko hranijo s surovo mesno hrano, kostmi in z notranjimi organi ali s kakovostnimi briketi z visoko vsebnostjo mesa, ki so namenjeni mačkam, saj pri nas ni primernih za dihurje. Kosmatinci so veseli tudi kakšnega posladka, ki je sicer namenjen mačkam.

domov z dihurjem, je Majina zgodba prav tako neobičajna. »Nekoč sem k veterinarju pripeljala svojo miš in eden od čakajočih je bil gospod, ki je imel v boks žival, ki je prej nisem poznala. Dihur mi je bil všeč in ko sem čez nekaj let razmišljala, kakšno žival bi imela, sem ugotovila, da za psa nimam časa, za mačke nisem, zato sem pripeljala domov dihurja. Takrat se jih še ni dalo kupiti v trgovini, ampak sem izvedela za leglo in dobila enega.«

Zadnja leta je tudi sama vzrediteljica in spodbuja k temu še druge. »A najprej moraš biti izkušen lastnik in ne smeš razmišljati, da boš z vzrejo zaslužil veliko denarja. Velika obveznost je tudi to, da moraš biti lastnikom svojih mladičev ves čas na razpolago, da jim znaš svetovati.«

Zehanje in agility

Veliko zna o dihurjih povedati Urša Drugovič, ki je po izgubi Rudyja z Madžarske nabavila najprej Ozzyja, nato se je pri Maji Čonč zaljubila še v enega od mladičev in k hiši je prišel še Khan. To je za dihurje tudi bolje, da niso osamljeni. Če je bil Rudy malo poseben, saj je bil nekastriran in je to pomenilo kar nekaj težav, bodo pri novih »mulcih« opravili kemično kastracijo, ki je bolj priporočljiva kot klasi-

na. »V času gonitve, ki traja do pol leta, je bil Rudy bolj napadalen in obiski niso bili zaželeni, medtem ko je bil drugi del leta zelo prijazen. Ozzy je že po naravi nežen in cartljiv dihur, Khana pa smo naredili takšnega,« pove v smehu Urša, ki je na Dihurčkovem dnevu vodila zabavna tekmovalnja, kot je bilo tisto v zehanju. Sodnik je štel, kolikokrat na minuto je dihur zazehal. Lastnik je to dosegel tako, da ga je prijel za vratno gubo in ga božal, res pa je, da nekateri kljub temu niso hoteli zehati. Pripravili so tudi nekakšen agility za dihurje. »Dihurja ne moreš pripraviti na to tako kot psa, zato je bilo zabavno, ko se je lastnik trudil, da bi ga spravil naprej po progi.«

Tudi lepotno tekmovanje je bilo drugačno, kot smo jih vajeni na pasjih in mačjih razstavah. »Nikogar ne krtačimo, tuširamo in strižemo. Mednarodni sodniki sta si natančno ogledali dihurje in lastnikom svetovali glede nege in oskrbe ali celo morda obiska pri veterinarju. Samo kremplje jim postrizemo in ušesa sčistimo, kar tudi sicer počnemo,« pojasni Urša, ki je bila vesela dobrega obiska na dogodku. Če so organizatorji koga s tem navdušili za dihurjsko družbo, še toliko boljše.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Maja Čonč, predsednica društva Zverinice, ima doma za svoje dihurje zagrajeno teraso in zunanjo ogrado, da so ves čas spuščeni. Potrebujemo skrivališča, igrače, ki jih je treba menjavati, da se ne dolgočasijo. Priporočljivo je imeti vsaj dva dihurja, če gre za mlade živali.

Urša Drugovič z enim od svojih ljubljenčkov. Doma imata Ozzy in Khan veliko kletko s spalnimi koticami, z igračami in s straniščem, najraje pa prosto tekata okrog oziroma se sprehajata z Uršo po mestnem gozdu.

Jogurtova strjenka

Priprava sestavin

Najprej sem čvrsto stepala 200 g alpske smetane in jo postavila v hladilnik. Iz pomaranče sem iztisnila sok, modelčke za strjenko pa sem premazala z oljem.

Namig: če boste za pripravo sladice uporabili želatino v lističih, potem tri lističe že na začetku namočite v hladno vodo. Prepojene lahko nato uporabite v vroči masi.

Postopek

V 180 g jogurta sem z ročno metlico vmešala 50 g sladkorja. Nato sem segrela sok pomaranče, ga ohladila in mu vmešala 30 g želatine v prahu. Če

uporabimo želatino v lističih, hlajenje ni nujno, sicer pa sok obvezno shladimo. V nasprotnem primeru se prah spremeni v grudice.

Ohlajen pomarančni sok z želatino sem počasi vmešala v mešanico jogurta in sladkorja. Vse skupaj sem postavila v posodo z ledom in enakomerno mešala, dokler se zmes ni začela strjevati. Postopno sem vmešala še ohlajeno stepeno smetano.

Namig: če ste neučakani, čez led posipajte sol. Temperatura se bo bistveno znižala, želatina pa bo začela takoj delovati.

Modelčki za strjenko

S pripravljeno kremo sem nato napolnila z oljem premazane modelčke. Uporabila sem manjše silikonske modelčke, lahko si pomagamo tudi s kavno skodelico ali posodico za creme brulee.

Napolnjene modelčke sem postavila na hladno za približno dve uri.

Postrežba

Ohlajene in primerno strjene strjenke sem položila na večji krožnik in jih prelija z borovničevim prelivom. Uporabila sem 100 g zamrznjenih borovnic in 25 g sladkorja. Vse skupaj sem pregnetla in zavrela. Čez jogurtovo strjenko se odlično poda tudi med, vendar predlagam kislno sadje.

Namig: preden preliv prelijete čez jogurtovo strjenko, ga nekoliko ohladite.

**EVINA
KUH'NA**

Post brez čokolade, a ne tudi brez sladice

Novo leto je čas premnogih zaobljub, velikokrat tudi o zdravem načinu življenja, prehranjevanju in hujšanju. Marsikdo, ki greši že v prvih dveh mesecih, ponovno poskusi hujšati v času posta.

Včerajšnja pepelnična sreda je naznanila umik pusta in naredila prostor postnemu času. Kristjanom 40-dnevni post pomeni pripravo na veliko noč, že tradicionalno je to tudi čas akcije 40 dni brez alkohola. Verniki naj bi se v času posta odpovedali določeni hrani, posebej mesu. Mnogi se tako zaradi takšnih in drugačnih razlogov odločijo, da bodo postni čas preživeli brez katere od svojih najljubših razvad. In večina je ob zadnji povedi najbrž pomislila tudi na čokolado.

A čas brez čokolade ne pomeni tudi časa brez sladice! Tokrat sem se odločila, da bom pripravila sladico, ki niti ne »povoča« čokolade ... Jogurt, sadje in med so odgovor, ko se sprašujemo, kako zaužiti nekaj sladkega in hranilnega ... Če dodamo še smetano in nekaj drugih sestavin, dobimo okusno sladico, ki na zaužitje brez težav v hladilniku počaka tudi nekaj dni.

Sprehod med trgovskimi policami

V nakupovalno košarico sem tokrat položila borovnice, sladko smetano, pomarančo, jogurt na grški način, sladkor, med in želatino. Za to, da se jogurtova strjenka ni prijetna na površino, sem uporabila še nekaj kapljic olja.

OCENA

Priprava

pol ure dela, skupno skoraj tri ure čakanja

Okus

osvežilen in blag, vendar bom drugič borovnice zamenjala za maline ali gozdne sadeže

Ponovno posegli po zmagah

V okviru sejma Informativa so bila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani tudi letos tekmovanja v poklicnih spretnostih Wordskills Slovenija. Med tekmovalci so bili tudi cvetličarji, ki so tekmovali že v četrtek, 25. januarja, aranžerji pa v petek, 26. januarja.

Med šestimi tekmovalci v cvetličarstvu so bili kar trije iz Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje.

Zmagovalka cvetličarskega tekmovanja Worldskills Slovenija je študentka programa Hortikultura Brigita Klinar, ki bo Slovenijo zastopala na letošnjem tekmovanju Euroskills v Budimpešti.

Dijakinja 4. letnika programa Hortikulturni tehnik Nina Kolar je v skupni razvrstitvi dosegla tretje mesto.

Dijak 3. letnika programa Hortikulturni tehnik Timotej Lipnik je prav tako navdušil s svojimi cvetličnimi kreacijami. Z izdelavo v roki vezanega šopka je dosegel tretje mesto.

Tekmovalci so morali izdelati cvetlične kreacije v šestih kategorijah: Pomladno prebujanje ujeto v venec, Rastem tudi brez zemlje – kompozicija iz rastlin, Gibljiv cvetlični spektakel – viseči aranžma, Ognjeno obilje – izdelava v roki vezanega šopka, Cvetje v ravnotežju – izdelava dekoracije v posodi in Nevesti sem najlepši okras – poročni šopek.

Slovenska predstavnica aranžerjev na Euroskillsu bo prav tako študentka Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, Nataša Bukovič.

ANA SOTOŠEK

Brigita Klinar in Nina Kolar z mentorico Ano Sotošek

Alojz Šteiner predaval na Teharjah

Na pobudo članov častniške in veteranske organizacije občine Štore smo v IC na Teharjah organizirali zanimivo predavanje z naslovom **O transformacijski paradigmi in transformaciji oboroženih sil**. Predaval je predsednik Zveze slovenskih častnikov generalmajor dr. Alojz Šteiner.

Izjemno zanimivo vojaško strokovno usposabljanje smo še nadgradili z razstavo vojaških odlikovanj, medalj, kovancev ... Pripravil jo je Sašo Marguč iz Celja. Razstava bo odprta še nekaj časa.

Generalmajor dr. Šteiner ima odlične reference, njegovo izjemno vojaško znanje in poznavanje zgodovine sta vrhunska. Poleg izobraževanj v domovini je znanje nabiral tudi v tujini, v ZDA. Čas, namenjen predavanju, je zaradi zanimivosti kar prehitro minil. Do zdaj smo pripravili že kar nekaj predavanj in vedno so bila dobro obiskana. Odločili smo se, da bomo to vrsto usposabljanj nadaljevali. Na koncu smo si z velikim zanimanjem lahko ogledali železarski muzej.

SREČKO KRŽANEC

Aktiv ravnateljstev osnovnih šol in glasbene šole
Mestne občine Celje

OSNOVNE ŠOLE V MESTNI OBČINI CELJE

vabimo

K VPISU V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2018/2019

Vpis bo potekal na vseh osnovnih šolah Mestne občine Celje v:

- **ponedeljek, 19. februarja 2018,**
- **torek, 20. februarja 2018,**
- **sredo, 21. februarja 2018 in**
- **četrtek, 22. februarja 2018.**

V skladu s 45. členom Zakona o osnovni šoli (UL RS 81/06, 102/07, 107/10, 87/11, 40/12- ZUJF, 63/13) je vpis obvezen za otroke, rojene leta **2012** in bo izveden v skladu z Odlokom o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnih zavodov Mestne občine Celje (UL RS 56/17).

Starši obvezno vpišete otroka v osnovno šolo skladno z vabilom, ki ste ga prejeli iz osnovne šole.

K vpisu prinesite na vpogled identifikacijski dokument otroka (rojstni list, osebno izkaznico, potni list).

I. osnovna šola Celje, II. osnovna šola Celje, III. osnovna šola Celje, IV. osnovna šola Celje, Osnovna šola Frana Kranjca, Osnovna šola Frana Roša, Osnovna šola Hudinja, Osnovna šola Lava, Osnovna šola Ljubečna

Sodelovanje kot ključ do uspeha

Svetovalni delavci osnovnih šol MO Celje povezane delujemo v aktivu šolskih svetovalnih delavcev. Zaradi narave dela v aktivu sodelujejo tudi svetovalni delavci osnovnih šol iz sosednjih občin Štore, Vojnik in Dobrna. Naša srečanja so namenjena izmenjavi izkušenj, primerov dobrih praks, obravnavi aktualne problematike ter našemu strokovnemu izpopolnjevanju in izobraževanju. Povezano delujemo na področju vpisa šolskih novincev in vpisa v srednje šole, subvencioniranja prehrane in drugih šolskih dejavnosti, sodelujemo z Aktivom ravnateljstev osnovnih šol in glasbene šole MO Celje, z Mestno občino Celje in drugimi ustanovami, ki opravljajo dejavnosti na svetovalnem, preventivnem in izobraževalnem področju. Šolski svetovalci smo povezovalni člen med učenci, starši in strokovnimi delavci v šolah, pri svojem delu delujemo na različnih preventivnih področjih, srečujemo se z različno problematiko učencev in staršev (priseljenci, medvrstniško nasilje, socialne stiske, nasilje v družini, učne težave, nadržani učenci, učenci s posebnimi potrebami ...). Potrebe po sodelovanju s strokovnjaki z različnih področij so vsako leto večje. Že vrsto let opozarjamo, da v Celju in tudi na celotnem območju Slovenije primanjkuje strokovnjakov za svetovanje in pomoč otrokom s čustvenimi in z vedenjskimi težavami (pedopsihiatrov in kliničnih psihologov), prav tako primanjkuje strokovnjakov za pomoč otrokom z govorno-jezikovnimi motnjami. Vsa ta leta izpostavljamo potrebo po ustanovitvi svetovalnega centra za otroke in mladostnike, ki ga Celje kot edino večje mesto v Sloveniji nima, zato so naši otroci in njihovi starši velikokrat prikrajšani za celovito obravnavo in pomoč ob pojavu stisk in težav oziroma so jo prisiljeni iskati drugje po Sloveniji.

Kljub tem oviram nam naše povezovanje in sodelovanje omogoča kakovostnejše delo, osebno rast in spodbudo, da se še naprej trudimo delovati v dobro vseh naših otrok in mladostnikov.

IRENA PESAN ZLODEJ,
vodja Aktiva šolskih svetovalnih delavcev osnovnih šol MO Celje

Kratka pot, velika odkritja

Dijaki 2.a-letnika PTI Ekonomske šole Celje smo imeli 17. 1. 2018 enodnevno ekskurzijo na Dobrno.

Občina Dobrna je manjši kraj z bogato kulturno in naravno dediščino, ki sega daleč v zgodovino. Terme Dobrna imajo že 610-letno tradicijo in so najstarejše v Sloveniji. Znanje so predvsem po naravnem termalnem vrelcu, zaradi katerega so privabile že marsikatero pomembno zgodovinsko osebnost, med drugim Marijo Terezijo, Napoleona, Karla Maya. Danes Terme Dobrna obišče veliko domačih in tujih turistov, največ iz Nemčije, Avstrije in Italije.

V Ekonomski šoli Celje si lahko dijaki za četrto izpitno enoto pri poklicni maturi izberemo praktično izvedbo

projektne naloge, kar je zame kot dijaka predstavljalo zelo velik izziv. Združil sem v šoli pridobljeno znanje s svojim zanimanjem za zgodovino in turizem v Savinjski dolini. Organizacije nisem prepustil turistični agenciji, kot je to običajno, ampak sem jo izpeljal samostojno pod mentorstvom prof. Andreje Tanšek.

Dijaki smo se na Dobrno odpravili z avtobusom. Tam nas je pričakala lokalna vodička, ki nam je podala osnovne informacije o kraju in nas popeljala skozi 200-letni zdraviliški park. Pot nas je nato vodila do Hiše kulturne dediščine in Zbirke Polenek. V nekdanjem gospodarskem posloju Term Dobrna je urejena pestra zbirka predmetov, ob katerih se nam pred očmi

odvijajo prizori iz življenja in dela prednikov. Po ogledu muzeja smo se odpravili v terme, kjer nas je pričakala animatorka, ki nam je predstavila zgodovino, organizacijo in poslovanje Term Dobrna. Na koncu smo imeli pogostitev in sladko razvajanje z dnevno svežimi sladicami, ki jih pripravljajo sami v restavraciji, ki se imenuje po znanem pisatelju Karlu Mayu.

Dijaki 2.a-letnika PTI smo se vrnilo navdušeni in obogateni z dodatnimi znanji, jaz pa ponosen na izpeljano ekskurzijo. Še misel za konec: »Cilj potovanja ni stopiti na tujo zemljo, ampak stopiti na svojo lastno zemljo s tujimi očmi.«

MATEJ CVIKL,
2.a-letnik PTI,
Ekonomska šola Celje

Pet minut za zdravje

Namen promocije zdravja na delovnem mestu predstavljajo spodbujanje zdravega življenjskega sloga (izboljšanje prehranjevalnih navad, promoviranje telesne dejavnosti, opustitev kajenja), zmanjšanje stresa na delovnem mestu, boljši medsebojni odnosi, boljša komunikacija na delovnem mestu, krepitev in varovanje duševnega zdravja in boljšega počutja, povečanje zadovoljstva zaposlenih, ustvarjanje zadovoljnih delovnih mest ...

Tudi v Pegazovem domu se zavedamo pomena zdravja tako na delovnem mestu kot tudi v osebnem in družinskem življenju. Zaposlene na več načinov spodbujamo k zdravemu življenjskemu slogu. Skupina za promocijo zdravja je pripravila letni program pohodov, kolesarjenja po bližnji okolici, vsak mesec je načrtovana vsaj ena skupna akcija. Tako združujemo gibanje na prostem in prijeto druženje izven delovnega okolja.

Ker je pomemben vsak dan, smo se odločili, da vsak dan namenimo pet minut za

zdravje. V dopoldanskem času, pred kosilom, na domskem ozvočenju predvajamo vodeno vadbo, ki je namenjena tako zaposlenim kot tudi stanovalcem in obiskovalcem. Vaje so prilagojene vsem generacijam. Petminutna vadba je med vsemi udeleženci dobro sprejeta. Čeprav marsikdo išče izgovor, da ni časa, smo dokazali, da to ne drži. Pet minut je vedno časa in to je dovolj, da naredimo nekaj preprostih, a učinkovitih vaj za naše telo. Veseli smo, da smo k petminutni vadbi pritegnili stanovalce in tudi priložnostne obiskovalce. Tu in tam nas še kdo čudno pogleda, a večina se nam pridruži.

V sklopu promocije zdravja na delovnem mestu objavljamo tudi razne napotke glede prehrane, obvladovanja stresa ter na splošno zdravega življenjskega sloga.

Aktivnosti bomo nadaljevali in verjamemo, da bodo druženja in vadba privabili vedno več zainteresiranih, saj se vsi zavedamo, da je v življenju na prvem mestu zdravje.

IVAN ŽERJAV, fizioterapevt

Slovenski kulturni praznik v Korotanu na Dunaju

V slovenskem kulturnem centru Korotan na Dunaju je bila 25. januarja postavljena razstava ilustracij Prešernovega Sonetnega venca. Avtor ilustracij je akademski slikar in grafik Miha Maleš. Razstava je nastala v sodelovanju z Galerijo Maleš in Travico Maleš Grešak iz Zgornje Rečice pri Laškem in pod vodstvom umetnostne zgodovinarke Brede Ilich - Klančnik iz Ljubljane.

Prešernov praznik je zelo pomemben tudi za Slovence, ki živijo in delajo na Dunaju ali v okolici, prav tako za študente, ki študirajo na fakultetah dunajske univerze. To je bil resnično praznik slovenske kulture, saj so se odprtja razstave udeležili tudi Lev Detela, na Dunaju živeči pisatelj in pesnik, in še mnogi vidni gospodarski, turistični in kulturni predstavniki Slovenije na Dunaju. Razstavo je odpr-

la slovenska veleposlanica na Dunaju mag. Ksenija Škrilec in spregovorila o pomembnem poslanstvu naše kulturne ustanove na Dunaju pod vodstvom mag. Antona Levstka.

V kulturnem programu je sodelovala skupina Kitarakon, v družabnem programu pa s kratkim koncertom Joškova banda, obe skupini sta iz Turistično-kulturnega društva Globoče.

JŽ

Ptice okoli nas

V Srednji šoli za gradbeništvo in varovanje okolja ŠCC, šoli v Unesco ASP-mreži, med poukom in z različnimi projekti poudarjajo skrb za okolje.

V tednu akcije Ptice okoli nas 2018, ki jo vsako leto organizira DOPS, so v šolo povabili Mateja Gamserja iz Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS). V četrtek, 25. januarja, so v predavalnici

E-14 njegovemu predavanju prisluhnili dijaki štiriletnega programa Okoljevarstveni tehnik in dijaki poklicnih programov tesar, zidar in pečar-polagalec keramike. Gamser je dijakom predstavil delovanje največje nevladne organizacije za varstvo narave in različne vrste ptic ter poudaril vlogo ptic v našem okolju. Dijake je posebej zanimal človekov vpliv na okolje - ptice izumirajo

mного hitreje, kot bi bilo to naravno.

V zadnjem delu srečanja so dijaki dobili navodila za pravilno namestitev gnezdilnic. Dijaki programa Tesar so pod mentorstvom učitelja Janeza Kričiča v šolski delavnici izdelali 30 gnezdilnic po navodilih DOPPS, ki jih bodo dijaki namestili v domačem okolju.

Mladi poslušalci so med zanimivim srečanjem doživeli ptice kot dragocena bitja, ki že od pradavnine navdihujejo umetnike in znanstvenike.

IP

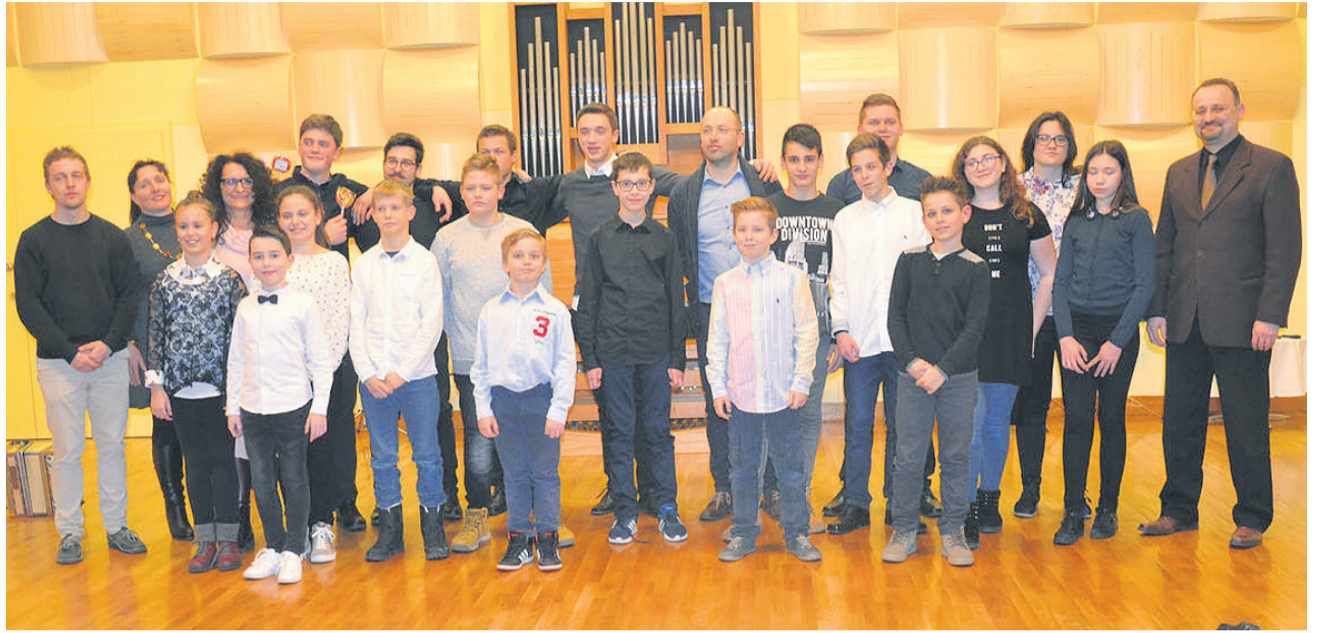

Tematski koncert učencev harmonike

»En, dva, tri, en, dva, tri ...« si je sam pri sebi pel in brundal marsikdo med poslušanjem minulega tematskega koncerta harmonikarskega oddelka Glasbene šole Celje, ki smo ga pripravili v ponedeljek, 22. januarja, v Koncertni dvorani.

Rdeča nit, ki so jo izbrali učitelji harmonike, je bil namreč valček. Valček v vseh svojih pojavah in oblikah – od predhodnika valčka, baročnega in klasicističnega menueta starih mojstrov, do koncertnih valčkov romantičnega obdobja, ljudskih pesmi in narodnozabavnih skladb, pisanih v tričetrtinskem taktu, vse do sodobnejših džezovskih obdelav tega priljubljenega plesa. Pisana je bila tudi družčina glasbenikov na odru, saj so številni poslušalci lahko prisluhnili tako učencem začetnikom kot tudi dijakom srednje stopnje, ki že počasi stopajo na poklicna pota ukvarjanja z glasbo. Ob sklepu koncertnega večera, polnega lepih melodij, so nekateri poslušalci že zvedavo pogledovali proti naslednjemu tematskemu večeru, ki se obeta ob letu osorej.

TOMAŽ MARČIČ

Srečanje starejših krajanov Podkrajja

Svet Krajevne skupnosti Podkraj pri Velenju je tudi letos pred iztekom januarja pripravil letno srečanje starejših krajanov. Udeležilo se ga je približno petdeset krajanov, starejših od 70 let. Za pol stotnije je tudi na voljo sedežev in miz.

Toda že kmalu ne bo več tako, saj naj bi v krajevni skupnosti Podkraj začeli graditi kulturni dom. To sta v svojih nagovorih na srečanju poudarila podžupan Mestne občine Velenje Srečko Korošec in predsednik sveta Krajevne skupnosti Podkraj Jože Drobež. Predvideno je, da bi dom zgradili v dveh letih.

Med pomembne pridobitve štejejo tudi avtomobil, ki bi služil predvsem starejšim, ki sami ne vozijo več. Velenje je znano po odlični organizaciji prevozov v dolini, medtem ko to ne velja za hribovita naselja.

Srečanje je lepo uspelo, saj so pripravili tudi krajši kulturni program.

HINKO JERČIČ

Kdo je sit in kdo zlat?

Ugriznili ste v zlat krof

V Jutranjem ritmu z Evo in Dejanom je šest srečnih izžrebancev minuli pustni torek ugriznilo v krofe Pekarne Geršak. Eden od krofov je poleg marmelade vseboval tudi zlat prstan Hiše nakita Adamas.

Zlat prstan je domov odnesel Grega Krulec s Proseniškega: »Z njim bom jutri za valentinovo presenetil svojo izbranko,« je povedal takoj, ko si je okoli ust obrisal

sladkor in z nasmeškom vsem pokazal čudovit Adamasov prstan iz belega zlata. Grega je povedal, da prstan še ne bo zaročni, a bo kljub temu lepo presenečenje. A Grega ni bil edini, ki je iz studia Radia Celje odšel s polnimi rokami. Vsak sodelujoči je prejel še okusne krofe Pekarne Geršak, ki jih je lahko razdelil med svoje domače.

Jutranji ritem pri-
naša kup nagrad ...
A ne le v pustnem
in valentinovem
času, saj bo pestro
v tudi marca.

Pust polnih ust in zlatih prstov

Pretekli konec tedna je bilo v naši šoli ponovno pestro. Spomnim se, ko sem prvič stopila skozi vrata srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije. Bilo je pred tremi leti. In letos sem na informativnem dnevu že tretjič sodelovala na strani organizatorja. Gledala sem radovedne, tudi prestrašene oči devetošolcev in se spominjala vprašanj, ki sem si jih pred nekaj leti zastavljala tudi sama. Obiskalo nas je približno petsto devetošolcev in ogromno njihovih staršev. Upam, da smo jih navdušili, čeprav že zdaj vem, da bodo nekateri zadovoljni s svojo izbiro, medtem ko jo bodo drugi obžalovali. Veliko je odvisno od posameznika, verjamem namreč, da je večina učiteljev v večini šol pripravljena pomagati, vendar vsi dijaki nismo pripravljeni enako veliko vzeti.

Na prireditvi Zlata kreda so nagrajevali vrednote.

Zmagovalca najprestižnejšega tekmovanja v mehatroniki

Stran Mladi za mlade so pripravili dijaki Srednje šole za mehatroniko in medije ŠC Celje: Neža Tretnjak, 3. letnik programa medijski tehnik, Jure Korbar, 4. letnik programa tehnik mehatronike in Žan Vengust, 3. letnik programa tehnik mehatronike.

Četrta industrijska revolucija potrebuje strojnike, mehatronike in medijce

Pred tremi leti sem izbrala program **Medijski tehnik in rečem lahko, da sem se odločila prav. Tukaj se počutim super. Imela sem že svojo prvo samostojno fotografsko razstavo in dobila naziv Mepi mentorica. Decembra 2017 sem bila v okviru prireditve Zlata kreda počaščena z nazivom najprizadenejša dijakinja.**

Koncept Zlate krede je super, saj spodbuja mlade, da aktivno sodelujemo in se udeležujemo raznovrstnih projektov. Pred prireditvijo sem bila seveda nemirna, a hkrati sploh nisem verjela, da bi lahko dobila zlato kreda. Ko sem zaslišala svoje ime, sprva nisem verjela. Ko sem zagledala svojo fotografijo, sem začela dojemati, da to ni napaka in da me kličejo na oder. Nagrada mi pomeni veliko, saj so mi dijaki in profesorji s tem sporočili, da moje delo ni neopazeno.

Na prireditvi Zlata kreda smo razglasili tudi najodgovornejši in najprijetnejši razred, najspoštlivejšega dijaka, najzanimivejšega učitelja in najpravičnejšo učiteljico – to je postala Danica Mikola, s katero sva poklepeta in si izmenjali mnenje glede prireditve, ki naj bi v naši šoli postala tradicionalna.

»Sem zelo počaščena, da sem dobitnica tako zlahtnega naziva. Biti pravičen učitelj je zagotovo vrednota vsakega učitelja, saj se vsi zavedamo, da krivica zelo boli. In vsak od nas jo je kdaj izkusil, tudi sama sem jo v času šolanja. Pa čeprav le pri eni od učiteljic. Kot učiteljica sem zato še toliko bolj pozorna, da tovrstnih napak ne ponavljam. A tudi sicer sta pravičnost in poštenost izjemni vrednoti, ki ju moramo vsi negovati.

Neža Tretnjak, dobitnica zlate krede za najprizadenejšo dijakinjo

Prireditve je odlična priložnost, da izpostavimo tiste dijake, razrede in učitelje, ki izstopajo v pozitivnem smislu. Prav je, da iščemo in vidimo pri ljudeh dobro, pozitivno.

Vsak od nas ima določene talente, zato v razredu vedno spodbujam dijake, naj jih iščejo, razvijajo in nadgrajujejo, kajti v zibelko so jim bili položeni ravno s tem namenom. Zato vsi skupaj iščimo nove izzive!

Nove izzive so iskali tudi naši mehatroniki. Žan Vengust, vodja podjetniške ekipe SpineLab, je povedal, kako je bilo na predstavitvi poslovnih idej Social Impact Award v ABC Hubu, kjer so naši mehatroniki dosegli drugo in peto mesto: »Na dogodku smo se družili z nekaterimi podjetniki iz različno velikih podjetij, na primer iz A1, Red Bull, in z manjšimi podjetniki, ki vodijo svoja podjetja. Najprej so se nam predstavili, povedali, kaj radi počnejo, potem smo se lotili dela. Že pred njihovim prihodom smo pripravili vprašanja, po pogovoru pa se je začel drugi del druženja in sicer »pitchanje« finalistov. Svoje ideje je predstavilo šest ekip, med njimi tudi naša ekipa SpineLab, ki je predstavljala pametni elektronski trak za hrbtnico. »Pitchali« smo kot zadnji, zato smo vedeli, da je konkurenca huda. Kljub temu smo verjeli v svojo idejo in dosegli drugo mesto. V ekipi so bili še Luka Komplet, Tomaž Rejc Zagožen in Jaka Baš. Poleg naše ekipe je »pitchala« tudi ekipa NajstniškeDileme.si (spletna svetovalnica za najstnike), katere vodja Nejc Trnovšek je idejo predstavljal sam, saj se član Filip prireditve ni mogel udeležiti. Njegova ekipa je na koncu pristala na petem mestu.«

Mehatroniki so dosegli še en super rezultat, in sicer na tekmovanju SloveniaSkills, ki je tako rekoč najprestižnejše

tekmovanje iz mehatronike. Na njem sta nas zastopala dijaka Jure Korbar in Jure Kmetič. Za vtise sem povprašala Jureta Korbarja, ki je povedal: »Takšno tekmovanje je najboljša priložnost, da dijak pokaže svoje zmožnosti širši javnosti. To vzbudi strah in vznemirjenje, vendar hkrati tudi neverjetno željo po uspehu, saj te zmaga na tem tekmovanju popelje na EuroSkills, na evropsko raven tekmovanja, kjer dobiš mednarodno prepoznavnost. In točno to nama je z Juretom Kmetičem uspelo. Jaz sem pilil svoje znanje programiranja industrijskih krmilnikov, medtem ko je Jure Kmetič vadil tehniko standardne vezave električnih, optičnih in pnevmatskih vezij. Po ocenjevanju prve naloge sva bila

približno izenačena z ostalimi ekipami, kar naju je pozitivno presenetilo in nama dalo dodaten zagon za naslednji dan. Za drugo nalogo smo dobili še dodatno neznano MPS-postajo, ki je bila zelo zahtevna tako z vidika programa kot tudi vezave. Ker sem moral pisati program še za nazaj, je moral Jure Kmetič vezati sam, brez moje pomoči, kar naju je stalo dragocenega časa, ki ga ni bilo veliko. Prisiljena sva bila poiskati rešitev, kako bi lahko postajo zvezala hitreje, in na srečo sva jo našla. Ne samo, da sva končala hitreje, tudi delovala je bolje kot ostalim. To je pomenilo, da sva bila dobro točkovana in da sva zmagala ter se s tem uvrstila na evropsko tekmovanje, kjer bova septembra zastopala Slovenijo na področju mehatronike. Na to tekmovanje se že pripravljava in piliva svoje spretnosti, saj je zastopati državo na tako velikem tekmovanju velika čast.«

Danica Mikola, dobitnica zlate krede za najpravičnejšo učiteljico

Ekipa SpineLab med podelitvijo nagrad

Domen Jekl s svojimi varovanci

Butična izkušnja varovanja otrok

Varstvo otrok Capa za šest otrok

Zgodba o zasebnem vrtcu oziroma varstvu otrok v Zadobrovi se je rodila pred šestimi leti, ko Domen Jekl ni našel varstva za svojega sina. To je bil trenutek, ko se je odločil spremeniti lastno poklicno pot in jo zapeljati v povsem drugo smer. Po izobrazbi je sicer komercialist.

Službo se je odločil pustiti, kasneje se je dodatno izobraževal in postal vzgojitelj otrok. Spodnji del velike stanovanjske hiše, v kateri stanuje z družino, je preuredil v otrokom prijazne prostore. Tam so jim zdaj na voljo kopalnica, garderoba, kuhinja z učilnico in spalnica z igralnico. Ob hiši sta večji sadovnjak in vrt, kjer lahko otroci nekaj časa preživijo tudi na svežem zraku in v družbi domačih živali.

Za razliko od vrtcev, kakršnih smo vajeni, je v eni skupini v Capi zgolj šest otrok. »Zjutraj pozajtrkujejo, potem sledi sproščeno varstvo, kjer vsak otrok dela to, kar je primerno njegovi starosti. Nekateri rišejo, se igrajo, gledajo slikanice, manjši sledijo večjim otrokom. Program v Capi je sproščen, po meri otrok. Se pa seveda držimo učnega in vzgojnega načrta,« pravi Domen Jekl,

ki je z ustanovitvijo varstva otrok ustvaril tudi delovno mesto zase.

Otroci, ki obiskujejo Varstvo otrok Capa, so stari od enajst mesecev do približno treh let. »Takrat svetujem staršem, naj otroka vpišejo v klasičen vrtec, kjer se bodo družili z več otroki. Na ta korak jih tudi pripravim, da niso preveč sramežljivi in da se znajo vklopiti v novo okolje.« A je zanimiv odziv staršev, ki otroke res preprišajo v klasični vrtec. »Pogosto mi povedo, da so bili otroci v Capi bolj zadovoljni, ker je tukaj bolj osebni pristop do otroka. Res se lahko ukvarjam z vsakim otrokom posebej, ker je skupina manjša.« Za zajtrk in malico poskrbijo v Capi, kosilo otrokom pripeljejo iz sv. Jožefa.

Zanimivo je, da večina otrok v Capi ni domačinov. »K nam jih vozijo iz Radeč, Velenja, Rogaške Slatine in od drugod. Starši teh otrok delajo v Celju ali Ljubljani, zato jim naša lokacija, ki je blizu avtoceste, zelo ustreza.«

MRL, foto: SHERPA

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Šale nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Sklanjanje

V osnovni šoli učiteljica pokliče Jureta, ki mu učerje ne gre najbolje. »No, Jure, povej mi, kako se sklanja babica?«

Jure kot iz topa: »Brez kozmodiska težko!«

Luč gori

Štefan se je ponoči vračal domov in videl, da pri župniku v župnišču še gori luč. Naslednji dan ga

je vprašal: »Zakaj vam pa ponoči gori luč?«

Župnik: »Zaradi vlomilcev.«

Štefan: »To je nepotrebno, saj vlomilci imajo baterijo.«

Na kosilu

Predsednik vlade sedi na kosilu v gostilni in mimo pride kmet, ga pozdravi in zaželi: »Bogžegnaj!«

Predsednik vpraša svetovalca: »Ali naj rečem boglonaj?«

Svetovalec: »Bognedaj!«

Nogomet

Janez je zelo pogosto odsoten z delovnega mesta, pa ga njegov prijazen šef navsezadnje le pokliče v svojo pisarno in mu pravi: »Poslušajte, g. Novak, opazil sem, da morate vedno peljati svojo teto k zdravniku, ko je na sporedu nogometna tekma. Kako je zdaj s tem? Boste rekli, da je zgolj naključje?«

»Veste, da imate prav, gospod šef,« vzklikne Novak. »Sploh mi ni prej padlo na pamet! Menda ja ne mislite, da se teta pretvarja?«

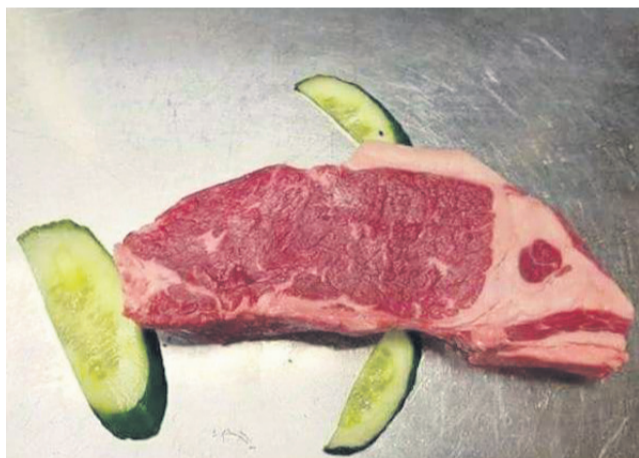
Korito

Pogovor med prijateljema: »No, kako je sedaj, ko si se poročil?«

»Hja, sedaj sem pa res prišel do korita.«

»Kakšnega korita?«

»Pomivalnega.«

Zdravnik mi je svetoval več rib na jedilniku.

Povabilo bralcem

Na strani Razvedrila bomo objavljali zanimive fotografije iz preteklosti, ki sporočajo kaj zabavnega in so spomin na čase, običaje, ki jih ni več ... Morda hranite v svojem arhivu kaj takšnega, kar bi radi delili z bralci? Pošljite nam fotografijo s svojimi podatki in zraven seveda pripišite, zakaj je tako posebna, kaj prikazuje in kje je bila posneta. Najboljše bomo objavili in nagradili!

Fotografije in podatke nam pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na spletni naslov nt-rc.si.

Oporoka

Moški obiše svojega odvetnika in reče: »Rad bi napisal oporoko, a ne vem natančno, kako bi se tega lotil.«

Odvetnik odgovori: »Ni problema, to kar meni dajte.«

Moški ga ogorčeno pogleda in reče: »Ja, saj vem, da si boste vzeli največji delež, a nekaj bi pa vseeno rad zapustil tudi svojim otrokom!«

Prijatelja se pogovarjata

Prijatelja se pogovarjata in eden vpraša: »Kako to, da je tvoja žena vedno tako elegantno oblečena, ti pa vedno hodiš naokoli v teh zakrpanih cunjah?«

»To je zaradi branja.«

»Kako to misliš?«

»Žena bere modne revije, jaz pa račune in izpiske tekočega računa.«

Če bi moški zanosili

1. Bi bila jutranja slabost prva na lestvici zdravstvenih težav po svetu.

2. Bi porodniški dopust trajal dve leti, višina nadomestila pa bi bila enaka plači.

3. Bi otroci ostali v porodnišnici, dokler se ne bi odvadili plenice.

4. Za naraven porod kmalu ne bi več vedeli.

5. Bi postale vse vrste kontracepcije 100-odstotno zanesljive.

6. Bi iznašli zdravilo proti strijam.

7. Bi na tečajih za bodoče starše stregli pivo namesto kave.

8. Bi sinovi z zmenkov prihajali najpozneje ob 21. uri.

Raziskave so pokazale, da so moški z brado privlačnejši od žensk z brki.

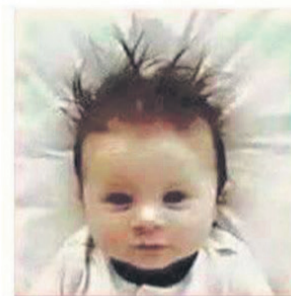
REŠITEV SUDOKU 295

1	8	4	5	2	9	3	6	7
7	6	9	1	8	3	2	5	4
2	3	5	6	7	4	1	8	9
9	2	7	4	6	8	5	1	3
3	1	8	2	5	7	4	9	6
4	5	6	3	9	1	7	2	8
6	7	1	9	3	5	8	4	2
8	4	2	7	1	6	9	3	5
5	9	3	8	4	2	6	7	1

Vse slikovne šale vir: splet

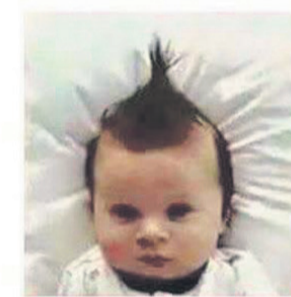
počesala mami

počesal ati

počesala babi

počesal brat

SUDOKU 296

	9	5				4		
		6				9		
			1	3				
6								
4			1			7	5	
2			4				1	
			3	8				
	8					3	7	2
	1	2						9

Neuporabna študijska znanja

Kot mama vedno pogosteje ugotavljam, da imam kljub diplomi in številnim prebranim knjigam zelo malo uporabnih znanj, sploh kadar moram odgovarjati na vprašanja svojih otrok. Še posebej je za taka vprašanja Fakulteta za družbene vede Univerze v Ljubljani zelo neuporabna.

Še največ se spominjam s predavanj profesorja Staneta Južničja. Če bi ta predmet še pozorneje poslušala, predvsem o zgodovini civilizacij, bi mogoče lahko odgovorila na vedno zahtevnejša sinova vprašanja o zgodovini človeštva, po njegovem mnenju so del tega tudi dinosavri.

Šestletnik je namreč v tistem starostnem obdobju, ko ima precej vprašanj. Če so v povezavi z matematiko, s fiziko, tehniko, jih preusmerim na njegovega očeta, vse ostalo se mi zdi, da lahko odgovorim sama. Do zdaj sem znala odgovore nekako zvito poenostaviti ali jih preusmeriti na druga področja.

A zadnjič sem bila porazena na vsej črti. Hodila sva po mestu in se pogovarjala o milijon različnih stvarih, zakaj je to tako, zakaj ni tako ... Padlo je vprašanje o dinosavrih. Priznam, da dinosavri sploh niso moje področje, a sem se zaradi njegovega zanimanja malce poučila, da jih je obstajalo tisoč in še več vrst, da so bili mesojedi in rastlinojedi. Še najbolj sta mi ostala v spominu tiranozaver, ker je najpogosteje v kakšnih filmih ali otroških knjigah, in stegozaver, ker je podoben kuščarju. A tu se moje znanje ustavi. Oba pozna tudi sin. Zelel je še več. Pa sem nekaj »nakladala« o dinosavrih, ki so bili podobni pticam, in o dinosavrih, ki so bili podobni puranom, a to ni bilo dovolj, zahteval je podrobna imena. Omagala sem in priznala, da ne znam. Moj mali pa kar malce jezno: »Mami, a nisi ti hodila na fakulteto?«

Njegova vprašanja in odgovori me spravljajo v smeh in zadnje je bilo eno izmed njih. »Da, moj dragi sine, hodila sem, a o dinosavrih ni bilo rečene niti ene besede.«

Pisala bom fakultetam in pozivala učene profesorje, naj bodoče starše naučijo raje kaj o dinosavrih, da jim pred svojimi otroki ne bo nerodno, kako neuporabna znanja imajo. Kaj so pomembni politični sistemi sveta, če poznam le dve vrsti dinosavrov!

DINOZAVRI NA FAKULTETI

Mi smo imeli prijatelje, vi imate telefone.

Mi imamo zato spomine, vi pa prazne baterije.

Nagradna križanka

Moj mož je ...

KRIŽANKE & UGANKE	3K	103	GLAVNO MESTO KARTAZANSKE DRŽAVE	GROBO ORIENTALSKO SUKNO	TINE URNAUT	Povsod z vami	GRADBENI OBJEKT	STREŽAJ V UNIFORMI	12	12	GRŠKA BOGINJA USODE	AMERIŠKI IGRALEC (SPENCER)
VRSTA PITE												6
VOJAŠKI NOVINEC												
AVTORSKA AGENCIJA SLOVENIJE												
ZMAGO LENARDIČ												
AVSTRALSKA IGRALKA KIDMAN												
VPLIV NA ODLOČITEV												
EGIPČANSKI FARAON	10											
DRUGO MOZARTOVO IME												
3K	VETER, KI PIHA PROTI EKVATORJU	FRANCOSKA SANSON-JERKA PIAF	TATARSKA, GOBOVA ... NAJVIŠ. DEL KARPATOV									
SLOVENSKA NAFTNA DRUŽBA												
SLOVENSKA PESNIČKA ŠKERL												
PLANOTA V HERCEGOVINI	2											
OSREDNJI PROSTOR V STARORIMSKEH HIŠAH												
θ												

Vam lahko ponudim kartico popustov za ...

Nagradni razpis

1. nagrada: prašek in mehčalec ter majica NT&RC

2. nagrada: knjiga Celjske Mohorjeve družbe

3. nagrada: kuhinjski krpi NT&RC

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 20. februarja.

Geslo iz številke 6: Sem dolgo upal in se bal.

Izid žrebanja

1. nagrado, prašek in mehčalec ter majico NT&RC, prejme: **Marjanca Kresnik iz Nove Cerkve.**

2. nagrado, knjigo Celjske Mohorjeve družbe, prejme: **Zdenka Cestnik iz Laškega.**

3. nagrado, kuhinjski krpi NT&RC, prejme: **Jožica Ferlež s Ponikve.**

Nagrajencem čestitamo. Nagrade bodo prejeli na oglašnem oddelku NT&RC.

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20				

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Kontaktna telefonska številka: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Oven

Dnevi, ki so pred vami, vam res ne bodo dajali prevelikega navdiha za delo. Tisto, kar je najnujnejše, boste opravili, saj boste želeli imeti čim manj obveznosti. Nasprotno od tega pa bo vaše družabno življenje izredno pestro, za vsako ceno in na vsak način se boste želeli imeti lepo in uživati v prijetni družbi.

Bik

Če je le mogoče, pustite obveznosti na strani in si privoščite več časa zase. Če oddih v tem času ne bo mogoč, si čas krajšajte z več fizične aktivnosti in s pestrejšim družabnim življenjem. Vaša vladarica Venera se nahaja v znamenju ribe, zato bodo čustva igrala pomembno vlogo. Potrudili se boste tudi na delovnem področju, v sebi boste začutili potrebo po varnosti.

Dvojčka

Naredili boste vse, kar je v vaši moči, da si izborite nekaj prostih uric, vleklo vas bo stran od doma. Mikale vas bodo vse nenavadne zadeve, v mislih boste odhajali daleč proč. Vpliv tujine bo izredno močno izpostavljen, zato lahko pričakujete kakšne nepričakovane preobrate, na katere niste računali.

Rak

Če ne boste pazljivi, si lahko kaj hitro pridobite slovesne naporne osebe. Če dobro razmislite, nimate pravih vzrokov za svoje nezadovoljstvo. Razmislite, kaj bi radi spreminjali v svojem življenju. Sončev mrk v preteklem tednu bo močnejše vplival na odločitev, da boste spreminjali zadeve, ki ne stojijo na pravem mestu.

Lev

Ste v obdobju, v katerem bodo prišle do izraza vaše najlepše značajske lastnosti. Polni energije, dobre volje in notranje moči boste znali primesti svetlobo povsod, kamor boste namenjeni. Sonce nasproti vašemu znamenju bo vplivalo prav na vsa področja življenja, ta vpliv pomeni, da boste usklajevali nasprotja, ki vam jemljejo energijo in moč.

Devica

Tudi vi si lahko končno privoščite nekaj trenutkov samo zase. Nekaj vam bo še vedno odzvanjalo po glavi, saj boste imeli občutek, da ste pozabili na pomembno zadevo. Vaš vladar v znamenju vodnarja vam povzroča nepričakovane spremembe razpoloženja in tudi počutja. Energijo lahko uporabite za kakšne nenavadne ideje, ki vam lahko popestrijo življenje.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na **090 68 65** (cena 2,19 evra/min oz. po ceniku vašega operaterja).

Tehtnica

Neverjetno resni in odgovorni boste, videti bo, kot da želite narediti vse v enem dnevu. Obveznosti bodo tokrat večje kot običajno, zato boste zavihali rokave in s pridnim in potrpežljivim delom pokazali, kdo ste. Tudi v ljubezni se vam obeta korak naprej, zato pustite, da pride tisti pravi trenutek. Pred vami je krajša pot.

Škorpion

Na denarnem področju skušajte biti bolj skromni. Zgodilo se bo, da bodo odlivi večji kot prilivi, zato previdnost ne bo odveč. Veliko zabave si lahko privoščite tudi brez zapravljanja. Na drugi strani pa boste veliko razmišljali o ljubezni in poskušali zadeve urediti, da ne bo prihajalo do nasprotij. Jupiter, planet sreče, vam bo pomagal, da ujamate tisto srečo, po kateri hrepenite.

Strelec

Vaš značilni borbeni duh bo popolnoma splahnel, počutili se boste mogoče celo neobgljeno. Če ne veste, kako ravnati, je pravi čas, da se posvetujete s prijateljem. Vaš korak bo v določenih trenutkih negotov, zato se ustavite in dobro proučite vse okoliščine, do katerih ste prišli čisto po svoji krivdi. Obeta se vam večja sprememba, zato se nikar ne obremenjujte, kaj bo in kako.

Kozorog

Na trenutke se boste prepustili in na prvi pogled delovali zelo pasivno. Tisti, ki vas ne pozna dobro, bo zelo presenečen, ko se bo situacija obrnila v drugo smer. Skratka, obeta se vam uspeh, na katerega boste zelo ponosni. Ne boste si dovolili, da vas katerakoli zadeva spravi iz tira. V partnerstvu se boste zelo trudili, bili pozorni in ljubeči. Obeta se vam sreča.

Vodnar

Načrtovanje je izredno pomembna postavka v vašem trenutnem življenju. Vse boste preverili, saj res ne želite kasnejših nepričakovanih presenečenj. Stelji planetov v vašem znamenju bo izredno dobro vplival na vsa področja vašega življenja. Sreča vam bo dobro služil tudi v ljubezni in pri denarju, zato se boste zadovoljno muzali ob občutkih, ki bodo močnejši, kot so bili v preteklem obdobju.

Ribi

V prostem času, ki ga bo na žalost bolj malo, boste počeli vse, kar vas veseli. To vas bo sprostito, naredilo prešerne in zadovoljne. Še malo bo treba počakati, da uresničite enega od večjih načrtov. Sončev mrk bo predvsem vplival na vašo ustvarjalno energijo, zato se nikar ne bojte kakšnih negativnih posledic. Bodite prodorni in pogumni.

»Kriv« za predloge

Celjsko občinsko komisijo z dolgim imenom, saj je pristojna tako za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in nagrade, vodi mag. **Marko Zidanšek** (levo). Komisija je »kriva« tudi za letošnje predloge prejemnikov občinskih priznanj. »Svoje delo je opravila z veliko mero skrbnosti in odgovornosti, čeprav je to vedno težko, ker so vsi predlogi zelo dobri,« je povedal po objavi nominirancev. Morda je med njimi letos toliko kulturnikov tudi zato, ker se je Zidanšek v družbi žene **Mateje** nekaj dni prej udeležil proslave za praznik kulture in druženje po proslavi izkoristil še za klepet z mestnim svetnikom **Sašom Farčnikom** in podžupanjo mag. **Darjo Turk**.

Foto: SHERPA

Zvezdniški poljub

Ko te opazijo tudi v domačem mestu, dobiš kar dve priznanji. Svetovno znana celjska umetnica **Lila Prap**, kot se umetniško imenuje **Lilijana Praprotnik Zupančič**, avtorica otroških knjig, ki jo poznajo celo na Japonskem, je na praznik kulture dobila priznanje celjske zvezde za svoje izjemno delo. Aprila naj bi na slovesnosti v počastitev občinskega praznika postala še častna meščanka – če bodo svetniki prihodnji teden potrdili predlog pristojne komisije. Da si ob tem zasluži vsaj poljub moža **Borija Zupančiča**, ni dvoma.

Foto: SHERPA

Razlogi za nazdravljanje

Med tistimi, ki so letos predlagani za celjske grbe, je tudi odlični klarinetist **Goran Bojčevski**, ki ga je njegova žena **Barbara** pred leti pripeljala v Celje, kjer mu je tako všeč, da je pognal nove korenine. Bronasti grb, ki naj bi ga na predlog pristojne občinske komisije prejel na praznik Mestne občine Celje, bo gotovo še en dokaz uspešne glasbene kariere, ki jo umetnik gradi v Evropi. Razlogov za nazdravljanje torej ne bo zmanjkalo.

Foto: SHERPA

Sprehodi med Rusijo in Slovenijo

Festival podvodne fotografije in filma Sprehodi pod morjem pripelje v Slovenske Konjice že deset let največja imena tega področja. Na obletnico je prišel tudi župan Zvezdnega mesta **Valerij Ivanovič Tokarev** (levo), mesta, ki je pobrateno s Slovenskimi Konjicami. Župan, ki je bil nekoč kozmonavt in je opravil dva vesoljska sprehoda, je bil tudi tokrat navdušen nad Slovenijo, festivalom in mestom. Še posebej je bil vesel, da je tudi v naših krajih doživel sneg, četudi so naše zime precej drugačne kot ruske. Z županom **Miranom Gorinškom** sta prijatelja in imata redne stike s pomočjo sms sporočil, saj Facebook v Zvezdnem mestu ni dovoljen. Zaradi varnosti.

Foto: Grupa

Doktorji in zgodovinarji na kupu

Na osrednji celjski proslavi za praznik kulture so se našli nekdanji sodelavci oziroma tisti, ki jim je skupna točka ljubezen do zgodovine. Od leve stojijo nekdanja direktorica Muzeja novejšje zgodovine Celje (MNZC) in zdajšnja direktorica Slovenskega etnografskega muzeja dr. **Tanja Rožembergar**, **Mateja** in dr. **Bojan Cvelfar**, ona je zaposlena na celjski izpostavi urada za delo, njen mož je direktor Arhiva Republike Slovenije, dr. **Marija Počivavšek**, ki je muzejska svetnica v MNZC in dr. **Aleksander Žižek**, zaposlen v Zgodovinskem arhivu Celje ter predsednik zgodovinskega društva. Upamo, da so rekli tudi kakšno o sedanjih časih, ne le o preteklosti.

Foto: SHERPA

Skromni Savinjščan po tridesetih letih spet navdušil

Razstava o legendarnem smučarskem skakalcu Matjažu Debelaku, dobitniku bronaste medalje na posamični tekmi in srebrne na ekipni tekmi na olimpijskih igrah v Calgaryu leta 1988, je v Knežji dvorec Pokrajinskega muzeja Celja privabila številne obiskovalce. V pogovoru z avtorjem razstave, kustosom **Damirjem Žeričem** (desno) je **Matjaž Debelak** nizal zanimive zgodbe in anekdote iz svoje športne kariere, ki so jih obiskovalci pospremili s ploskanjem in tudi smehom. Skromni Braslovčan, ponosen na svojo Savinjsko dolino, je zasluge za svoje uspehe v veliki meri pripisal sokrajanom, tedanjim športnim delavcem, ki so zgradili skakalnico, na kateri je s trdim delom koval olimpijski medalji. Zato je olimpijec poudaril, da je ta razstava posvečena tudi njim. Direktor Pokrajinskega muzeja Celje **Stane Rozman** (levo), tudi sam športnik, je lahko bil vesel izjemnega odziva športnih navdušencev za to razstavo, s katero je muzej izkazal željo, da tvorno sooblikuje bodoči športni muzej ali stalno razstavo o športu v knežjem mestu.

Foto: RG